

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

52. årgang

4. september 2009

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
---------------------------	---------	------

I *Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser*

UDTALELSER

Regionsudvalget**80. plenarforsamling 17.—18. juni 2009**

2009/C 211/01	»Regionsudvalgets hvidbog om forvaltning på flere myndighedsniveauer«	1
2009/C 211/02	Regionsudvalgets udtalelse om »et år efter Lissabon: Udviklingen i partnerskabet mellem Afrika og EU« og »EU, Afrika og Kina: Hen imod tresidet dialog og samarbejde«	28
2009/C 211/03	Regionsudvalgets udtalelse »Udvidelsesstrategi og vigtigste udfordringer 2008-2009: potentielle kandidatlande«	34
2009/C 211/04	Regionsudvalgets udtalelse »Udvidelsesstrategi og vigtigste udfordringer 2008-2009: kandidatlandene«	37
2009/C 211/05	Regionsudvalgets udtalelse »Styrkelse af den samlede migrationsstrategi: øget koordinering, sammenhæng og synergi«	43
2009/C 211/06	Regionsudvalgets udtalelse »et nyt afsæt for at stoppe tabet af biodiversitet«	47
2009/C 211/07	Regionsudvalgets udtalelse »håndtering af bioaffald i EU«	54
2009/C 211/08	Regionsudvalgets resolution om EU's svar på krisen i bilsektoren vedtaget den 18. juni 2009	59
2009/C 211/09	Regionsudvalgets resolution om klimaændringer: vejen til københavn Vedtaget den 18. juni 2009	61

III *Forberedende retsakter***Regionsudvalget****80. plenarforsamling 17.—18. juni 2009**

2009/C 211/10	Regionsudvalgets udtalelse »søfarts- og kystpakken«	65
---------------	---	----

DA

Pris:
18 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
2009/C 211/11	Regionsudvalgets udtalelse »EF-fiskerikontrolordning«	73
2009/C 211/12	Regionudvalgets udtalelse »ikke-forskelsbehandling og lige muligheder for alle og gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle«	90

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

UDTALELSER

REGIONSUDVALGET

80. PLENARFORSAMLING 17.—18. JUNI 2009

»REGIONSUDVALGETS HVIDBOG OM FORVALTNING PÅ FLERE MYNDIGHEDSNIVEAUER«

(2009/C 211/01)

Regionsudvalget indleder en generel høring for at samle myndigheders, sammenslutningers og interessenters synspunkter og opfordrer disse til at sende udvalget deres bemærkninger om, hvordan man bedst iværksætter forvaltningen på flere myndighedsniveauer i Europa. Bemærkninger kan sendes til følgende adresse indtil den 30. november 2009:

Comité des régions de l'Union européenne
Cellule de prospective
Bureau VMA 0635
Rue Belliard/Belliardstraat 101
1040 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

eller til e-mail-adressen: governance@cor.europa.eu.

Regionsudvalgets initiativudtalelse

»Regionsudvalgets hvidbog om forvaltning på flere myndighedsniveauer«

Hvidbogen indskrives i en bevidst politisk udviklingsproces, der har til formål at »Opbygge Europa i partnerskab« og indeholder to overordnede strategiske mål: at fremme deltagelsen i den europæiske proces og styrke effektiviteten af Fællesskabets indsats. Borgernes faldende interesse for EU-valget samtidig med, at EU-medlemskabet af hovedparten opfattes som en fordel i forbindelse med globaliseringens udfordringer, opfordrer til igen at lade de politiske tiltag tage udgangspunkt i principperne og mekanismerne om forvaltning på flere niveauer.

REGIONSUDVALGET

- **opfatter forvaltning på flere myndighedsniveauer som en koordineret indsats fra Unionen, medlemsstaterne og de regionale og lokale myndigheders side baseret på et partnerskab og med det formål at gennemføre Den Europæiske Unions politikker.** Dette indebærer et delt ansvar på de forskellige niveauer og er baseret på alle kilder til demokratisk legitimitet og på repræsentativiteten af de forskellige involverede aktører;

- anbefaler, at alle større strategiske reformer i Fællesskabet indbefatter en **territorial handlingsplan**, der afstemmes mellem Europa-Kommissionen og Regionsudvalget, og som omfatter politiske mekanismer, der kan fremme ejerskabet til samt gennemførelsen og evalueringen af de iværksatte politikker, og som er udstyret med en decentraliseret kommunikationsplan;
- anbefaler indførelse af **hensigtsmæssige værktøjer til støtte for deltagelsesdemokratiet**, navnlig inden for rammerne af Lissabonstrategien, den sociale dagsorden, Göteborgstrategien og **udvikling af mekanismer af typen »lokal Agenda 21«**, som er integrerede deltagelsesmekanismer til formulering af langsigtede strategiplaner;
- anbefaler **at styrke partnerskabet** både vertikalt mellem »regionale og lokale myndigheder — den nationale regering og EU« og horisontalt »regionale og lokale myndigheder — civilsamfundet«, især i forbindelse med den sociale dialog;
- opfordrer **Kommissionen og medlemsstaterne til at reformere den åbne koordinationsmetode for at gøre den mere inklusiv** ved — i samarbejde med de lokale og regionale myndigheder — at udvikle **indikatorer for deltagelsesdemokrati og territoriale indikatorer**;
- anbefaler at **systematisere den regionale og lokale konsekvensanalyse** ved tidligt i den politiske beslutningsproces at inddrage de forskellige berørte aktører for at få indsigt i de lovgivningsmæssige og ikke-lovgivningsmæssige fællesskabsforslags økonomiske, sociale og miljømæssige konsekvenser for regionerne og lokalsamfundene;
- forpligter sig til at stille forslag, som støtter gennemførelsen af **eksperimenter på lokalt og regionalt plan** inden for visse af EU's interventionsområder; det gælder eksempelvis strategien for vækst og beskæftigelse, den sociale dagsorden, integrationspolitikken, innovationspolitikken, samhørighedspolitikken, bæredygtig udvikling og civilbeskyttelse;
- anbefaler, at **der etableres europæiske territoriale pagter**, som gør det muligt på frivillig basis at forene de forskellige ansvarlige forvaltningsniveauer, således at virkeliggørelsen af EU's vigtige målsætninger og politiske prioriteringer tilpasses på partnerskabsbasis sammen med de regionale og lokale myndigheder, og opfordrer **de regionale og lokale myndigheder**, som måtte være interesseret i at engagere sig i en sådan proces, til at **tilkendegive deres interesse over for udvalget** som led i høringen om gennemførelsen af hvidbogen.

Ordførere: **Luc Van den Brande (BE/PPE)**, Medlem af det flamske parlament, formand for Regionsudvalget

Michel Delebarre (FR/PSE), Borgmester i Dunkerque, første næsteformand for Regionsudvalget

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	Indledning	3
2.	Opbygning af et Europa i partnerskab	4
3.	Fremme af deltagelsen i den europæiske proces	7
4.	Styrkelse af effektiviteten af EU's indsats	14
5.	Gennemførelse og opfølgning af hvidbogen	26

»Der findes mange mål, som vi kun kan nå i fællesskab og ikke alene. Opgaverne er fordelt mellem Den Europæiske Union, medlemsstaterne og de regionale og lokale myndigheder.« ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Erklæring i anledning af 50-årsdagen for underskrivelsen af Romtraktaten, Berlin, den 25. marts 2007.

1. Indledning

Styreformer er et af de væsentligste aspekter for at sikre en vellykket europæisk integrationsproces. Europa bliver stærkt, dets institutioner legitime, dets politikker effektive, borgerne bliver inddraget og berørt, hvis styreformen sikrer et samarbejde mellem de forskellige myndighedsniveauer med henblik på gennemførelsen af Fællesskabets dagsorden og reaktion på de globale udfordringer.

Denne konstatering omsatte stats- og regeringscheferne til Berlinerklæringen af 25. marts 2007. De anerkendte rækkevidden af forvaltning på flere myndighedsniveauer og tilsluttede sig den vision og den opfattelse af Europa, som Regionsudvalget havde fremlagt nogle dage tidligere i Romerklæringen ⁽²⁾.

I EU råder de næsten 95 000 lokale myndigheder over omfattende beføjelser inden for nøgleområder som uddannelse, miljø, økonomisk udvikling, fysisk planlægning, transport, offentlige tjenester samt social- og arbejdsmarkedspolitik og bidrager til udøvelsen af demokratiet og unionsborgerskabet ⁽³⁾.

Såvel tætheden på borgerne som mangfoldigheden af styreformerne på lokalt og regionalt niveau udgør en stor fordel for EU. Men på trods af de betydelige fremskridt i anerkendelsen af deres rolle i den europæiske proces skal der fortsat gøres store fremskridt både på fællesskabsplan og i medlemsstaterne. Udviklingen vil være gradvis, men der er behov for en stor indsats for at få afskaffet de administrative kulturer, der hindrer de igangværende decentraliseringsprocesser.

Den aktuelle verdensomspændende krise understreger relevansen af gode styreformer, bl.a. på EU-plan, og nødvendigheden af at inddrage de regionale og lokale myndigheder på nært hold i udformningen og iværksættelsen af fællesskabsstrategierne, da de gennemfører hen ved 70 % af fællesskabslovgivningen og dermed spiller en væsentlig rolle i gennemførelsen af den økonomiske genopretningsplan. Desuden kan det, når der er knaphed på offentlige finanser, være fristende at renationalisere de fælles politikker og centralisere midlerne, selv om globaliseringen gør forvaltning på flere myndighedsniveauer mere relevant.

EU's evne til at tilpasse sig den nye verdensorden afhænger i høj grad af det lokale niveaus evne til at reagere, handle og samarbejde. Derfor er det vigtigt at udstyre EU med en forvaltningsform, der både:

- bekræfter globaliseringen og fremkomsten af en flerpolet verden, der afstedkommer de udfordringer, som EU skal løse;
- fortsætter den europæiske integrationsproces med afvikling af grænserne, sammenlægning af markederne og tilnærmer borgerne til hinanden under hensyntagen til den nationale suverænitet og bevarelsen af identiteterne.

For at garantere og udvikle den europæiske model er det nødvendigt at afværge de to største risici ved globaliseringen:

- risikoen for, at vores samfund bliver ensartede: mangfoldigheden skal fremmes;
- risikoen for voksende ulighed i medlemsstaterne og mellem medlemsstaterne: solidariteten skal forsvares.

⁽²⁾ Regionsudvalgets erklæring for Europa DI/CdR 55/2007 fin.

⁽³⁾ De lokale myndigheder repræsenterer:

- 16 % af EU-27's BNP;
- 1/3 af de offentlige udgifter;
- 2/3 af de samlede udgifter til offentlige investeringer;
- 56 % af de offentlige arbejdspladser (tal fra Dexia — <http://www.dexia.be/fr/particulier/press/pressrelease20090205-localauthorities.htm>).

Regionsudvalgets politiske initiativ kommer midt i en overgangs- og forandringsfase inden for den europæiske integrationsproces. Valget til Europa-Parlamentet og indsættelsen af en ny Kommission, overgangen til en ny institutionel ramme, omlægningen af EU's budget samt de direkte og indirekte virkninger af den verdensomspændende krise vil fortsat præge Fællesskabets dagsorden i de kommende år.

I løbet af de kommende måneder skal EU definere, revidere og tilpasse sine fælles strategier til de store globale udfordringer og indføre nye instrumenter, der kan sikre gennemførelsen af disse strategier. Denne næste cyklus skal føre til en ny tilgang til europæisk forvaltning, der både kommer til udtryk i metodologien og indholdet af forslagene samt i virkningerne af Fællesskabets indgriben.

Forvaltning på flere niveauer bidrager til opnåelsen af de vigtige politiske mål for Den Europæiske Union: borgernes Europa, økonomisk vækst og sociale fremskridt, bæredygtig udvikling og EU's rolle som global aktør. Den styrker EU's demokratiske dimension og effektiviserer processerne i EU. Forvaltning på flere myndighedsniveauer finder imidlertid ikke anvendelse på alle Unionens politikker, og når den finder anvendelse, sker det sjældent på en symmetrisk eller homogen måde.

Regionsudvalgets fremgangsmåde og de fremsatte henstillinger er udformet med udgangspunkt i de eksisterende traktater, men skal ikke desto mindre ses i forhold til den forventede ikrafttræden af Lissabontraktaten, hvori man bekræfter den lokale dimension og navnlig den territoriale samhørighed i den europæiske integrationsproces og styrker mekanismerne for forvaltning på flere myndighedsniveauer.

Indførelsen af en reel forvaltning på flere niveauer i Europa har altid været en strategisk prioritering for Regionsudvalget. Den er i dag en forudsætning for forsvarlig forvaltning i Europa ⁽⁴⁾. Gennem denne hvidbog omsættes denne prioritering, der foreslås klare politiske valg med henblik på at forbedre den europæiske forvaltning, og der anbefales specifikke instrumenter og mekanismer, der kan aktiveres i alle faser af den europæiske beslutningsproces. I hvidbogen identificeres en række mulige foranstaltninger og overvejelser, der i borgernes interesse kan lette udformningen og gennemførelsen af Fællesskabets politikker ⁽⁵⁾, og den indeholder ligeledes løfter om at udvikle sådanne foranstaltninger samt eksempler på delt forvaltning. Den udgør desuden Regionsudvalgets første bidrag til vismandsgruppen, som Det Europæiske Råd har givet til opgave at foregribe og afhjælpe langsigtede problemer (dvs. frem mod 2020-2030) mere effektivt, idet man tager udgangspunkt i Berlinerklæringen af 25. marts 2007.

Hvidbogen indskriver sig i en bevidst politisk udviklingsproces, der har til formål at »Opbygge Europa i partnerskab« og indeholder to overordnede strategiske mål: at fremme deltagelsen i den europæiske proces og styrke effektiviteten af Fællesskabets indsats. Borgernes faldende interesse for EU-valget samtidig med, at EU-medlemskabet af hovedparten opfattes som en fordel i forbindelse med globaliseringens udfordringer, opfordrer til igen at lade de politiske tiltag tage udgangspunkt i principperne og mekanismerne om forvaltning på flere niveauer.

2. Opbygning af et Europa i partnerskab

Unionens evne til at opfylde sin mission og nå Fællesskabets mål afhænger af dens institutionelle struktur, men især af dens forvaltningsform. Legitimiteten, effektiviteten og synligheden af Fællesskabets funktionsmåde er garanteret takket være bidragene fra alle aktører. Disse bidrag sikres, hvis **de regionale og lokale myndigheder er reelle »partnere«** og ikke kun fungerer som mellemmand. Partnerskab er mere vidtgående end deltagelse og høring. Det fremmer en mere dynamisk fremgangsmåde og en øget ansvarliggørelse af de forskellige aktører. Udfordringen ved forvaltning på flere myndighedsniveauer ligger derfor i komplementariteten af og forholdet mellem den institutionelle forvaltning og partnerskabsbaseret forvaltning ⁽⁶⁾. Udviklingen af den politiske og administrative kultur inden for Den Europæiske Union bør derfor fremmes og stimuleres. Dette synes at være et ønske hos de europæiske borgere.

⁽⁴⁾ I sin betænkning af 17/09/2008 om forvaltning og partnerskab på nationalt, regionalt og projektplan inden for regionalpolitik (A6- 0356/2008) »opfordrer [Europa-Parlamentet] Regionsudvalget til at intensivere bestræbelserne på at udvikle en forvaltningspraksis, både i kvantitativ og kvalitativ henseende«.

⁽⁵⁾ I forbindelse med udarbejdelsen af hvidbogen indkom der bidrag fra den akademiske verden via Regionsudvalgets workshops (www.cor.europa.eu/ateliers) samt gennem en foreløbig høring af de vigtigste europæiske sammenslutninger af lokale myndigheder.

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets betænkning (A6-0356-2008) om forvaltning og partnerskab på nationalt, regionalt og projektplan inden for regionalpolitik.

I. **Borgerne og delt forvaltning: resultaterne af Eurobarometerundersøgelsen** ⁽⁷⁾

- I den særlige Eurobarometerundersøgelse 307 om regionale og lokale myndigheders rolle i Europa, som blev offentliggjort i februar 2009, dokumenteres det, at delt forvaltning forekommer naturligt for europæerne. Resultaterne af denne undersøgelse, der blev gennemført blandt 27 000 europæiske borgere i de 27 medlemsstater i løbet af efteråret 2008, viser, at borgerne mener, at de nationale politiske repræsentanter, medlemmerne af Europa-Parlamentet og de regionale og lokale politiske repræsentanter alt andet lige er i stand til at forsvare deres interesser på europæisk plan. (29 % har tillid til deres nationale politiske repræsentanter, 26 % har tillid til deres medlemmer af Europa-Parlamentet og 21 % til deres regionale og lokale repræsentanter).
- Undersøgelsen bekræfter borgernes forventning om et Europa, der er mere på linje med deres daglige virkelighed, og som baserer sig på indsatsen fra deres folkevalgte på regionalt og lokalt plan. 59 % af dem skønner, at der ikke tages tilstrækkeligt hensyn til de regionale og lokale myndigheder i den europæiske proces.
- Den vidner om borgernes nære tilknytning til det lokale og regionale demokrati, hvilket fremgår af deres tillid til de folkevalgte på lokalt og regionalt plan (50 %) sammenlignet med regeringen i deres land (34 %) og Den Europæiske Union (47 %).
- I denne Eurobarometerundersøgelse opfordres der desuden til indførelse af decentraliserede kommunikationsstrategier: 26 % af europæerne mener, at de folkevalgte på lokalt og regionalt plan er de bedst placerede til at forklare de europæiske politikkers indvirkning på deres hverdag (28 % for nationale politiske repræsentanter og 21 % for medlemmer af Europa-Parlamentet).

Regionsudvalget opfatter forvaltning på flere myndighedsniveauer som en koordineret indsats fra Unionen, medlemsstaterne og de regionale og lokale myndigheders side baseret på et partnerskab og med det formål at gennemføre Den Europæiske Unions politikker. Dette indebærer et delt ansvar på de forskellige niveauer og er baseret på alle kilder til demokratisk legitimitet og på repræsentativiteten af de forskellige involverede aktører. Dette kræver i en integreret tilgang, at de forskellige forvaltningsniveauer deltager i udformningen af Fællesskabets politikker og lovgivning gennem forskellige mekanismer (høring, lokale konsekvensanalyser osv.).

Forvaltning på flere myndighedsniveauer er en dynamisk proces med en horisontal og en vertikal dimension, der på ingen måde udhuler det politiske ansvar, men tværtimod fremmer den fælles beslutningsproces og gennemførelse, hvis mekanismerne og instrumenterne er relevante og anvendes korrekt. Forvaltning på flere myndighedsniveauer udgør dermed en politisk »handlingsramme« snarere end et juridisk instrument og skal ikke udelukkende opfattes som en metode til kompetencefordeling.

I sin hvidbog fra 2001 om nye styreformer i EU ⁽⁸⁾ identificerede Kommissionen **fem principper for gode styreformer: åbenhed, deltagelse, ansvarlighed, effektivitet og sammenhæng.** Gennem forvaltning på flere niveauer sikres gennemførelsen af disse principper, samtidig med at de forlænges og udbygges.

Gennemførelsen af forvaltning på flere niveauer er baseret på **respekten for subsidiaritetsprincippet**, hvorved man undgår, at beslutningerne koncentrerer sig på et enkelt myndighedsniveau, og sikrer sig, at politikkerne udformes og gennemføres på det mest hensigtsmæssige niveau. **Respekten for subsidiaritetsprincippet og forvaltning på flere niveauer er uadskillelige: det ene drejer sig om de forskellige myndighedsniveaunders kompetence, mens det andet lægger vægt på interaktionen mellem disse.**

⁽⁷⁾ Eurobarometer: Regionsudvalget: <http://www.cor.europa.eu>; og Europa-Kommissionen: http://ec.europa.eu/public_opinion/archives/eb_special_en.htm.

⁽⁸⁾ Hvidbog fra Europa-Kommissionen (KOM(2001) 428 endelig).

EU er baseret på et fundament af fælles værdier og grundlæggende rettigheder, som har dannet grundlag for fremkomsten af en fælles politisk kultur på EU-niveau. Subsidiaritet, proportionalitet, nærhed, partnerskab, solidaritet, gensidig loyalitet er de strukturelle principper, der inspirerer og er styrende for Fællesskabets indsats. **De er afgørende for den europæiske model for beskyttelse af de grundlæggende rettigheder, heriblandt regionalt og lokalt selvstyre og respekt for forskelligheden. Fremme af og forsvar for denne model forudsætter delt ansvar mellem alle myndighedsniveauer.**

Regionsudvalget bidrager i øvrigt til gennemførelsen af aftalememorandummet mellem Den Europæiske Union og Europarådet med henblik på at skabe **en paneuropæisk konsensus om styreformer på flere niveauer** baseret på demokratiske værdier og principper og et forfatningsmæssigt fundament af grundlæggende rettigheder ⁽⁹⁾.

Styreformer på flere niveauer kan ikke sammenfattes til at bestå i en omsætning af de europæiske eller nationale mål til lokale eller regionale foranstaltninger, men skal ligeledes forstås som **en proces for integration af de regionale og lokale myndigheders mål i EU's strategier**. Forvaltning på flere niveauer skal desuden styrke og udvikle de lokale og regionale myndigheders kompetencer på nationalt plan og fremme deres inddragelse i koordineringen af EU's politik, og derved styrke udformningen og iværksættelsen af Fællesskabets politikker.

Betingelserne for gode styreformer på flere niveauer findes faktisk i medlemsstaterne. Selv om der i Europa er en klar decentraliseringstendens, der ganske vist er ulige fordelt, men som alligevel er generel, er forudsætningerne for denne delte forvaltning ikke fuldt ud til stede. **Principperne og mekanismerne for høring, koordinering, samarbejde og evaluering på fællesskabsplan skal i første række anvendes i medlemsstaterne.**

Overgangen fra de grundlæggende elementer i et europæisk samfund, som er baseret på ressourcer, til et samfund baseret på viden forudsætter en udvikling af de styreformer, der fremover skal sikre en overordnet og integrerende fremgangsmåde, der er mere horisontal, og som fører til mere målrettede fællesskabsstrategier og indførelsen af koordinerede og integrerede fælles politikker. EU's budget skal afspejle **en progressiv integrationsdynamik**, der omfatter udformning og finansiering af fælles politikker og eksperimentelle fællesskabsforanstaltninger.

Fællesskabsmetoden skal fortsat være hovedhjørnестenen i de europæiske styreformer ⁽¹⁰⁾. Den har hidtil været garanti for en vellykket europæisk integrationsproces, men den skal kunne tilpasses, så den fortsat kan være en effektiv og gennemsigtig politisk organisationsmodel.

Med henblik på at gennemføre forvaltning på flere myndighedsniveauer

forpligter Regionsudvalget sig til:

- at iværksætte en samordningsproces med sigte på udarbejdelse af et **EU-charter for forvaltning på flere niveauer**, hvori man fastlægger principper og bestemmelser for en fælles og delt forståelse af europæiske styreformer, som tager hensyn til subsidiaritetsprincippet, som kan støtte de lokale og regionale styreformer og decentraliseringsprocessen mellem medlemsstater, kandidatlande og nabolande, og som kan være garant for den politiske vilje til at respektere de regionale og lokale myndigheders selvstyre og deres inddragelse i den europæiske beslutningsproces;

⁽⁹⁾ Regionsudvalget og Kongressen af Lokale og Regionale Myndigheder under Europarådet samarbejder om dette inden for rammerne af en samarbejdsaftale.

⁽¹⁰⁾ I sin hvidbog om nye styreformer i EU foreslog Europa-Kommissionen en fornyet fællesskabsmetode som fremtidens metode, der vil betyde, »at det skal sikres, at Kommissionen stiller forslag og gennemfører politikkerne, at Rådet og Europa-Parlamentet træffer beslutninger, og at nationale og regionale aktører inddrages i EU's politiske proces« (KOM(2001) 428 endelig).

- at fremme **beskyttelsen af grundlæggende rettigheder på flere niveauer** og med henblik herpå at samarbejde med Agenturet for grundlæggende rettigheder om at fremme og videreformidle bedste praksis på regionalt og lokalt plan ⁽¹⁾;
- at deltage i debatten på fællesskabsplan og de kommende forhandlinger for at forsvare **et ambitiøst fællesskabsbudget**, der sikres de nødvendige midler til at kunne foregribe de globale udfordringer og gennemføre integrerede og koordinerede strategier, og som kan fungere som grundsten og løftestang for kontraktbaserede partnerskaber mellem de forskellige myndighedsniveauer;

og anbefaler:

- at alle større strategiske reformer i Fællesskabet indbefatter en **territorial handlingsplan**, der afstemmes mellem Europa-Kommissionen og Regionsudvalget, og som omfatter politiske mekanismer, der kan fremme ejerskabet til samt gennemførelsen og evalueringen af de iværksatte politikker, og som indbefatter en decentraliseret kommunikationsplan. Denne foranstaltning vil give mulighed for at vende den nuværende proces, hvor de regionale og lokale myndigheder alt for ofte først inddrages i fasen efter udformningen af Fællesskabets foranstaltninger;
- at der i medlemsstaternes vækst- og stabilitetspakker og Kommissionens evaluering af disse fuldt ud tages højde for de regionale **og lokale financers** kvantitative og kvalitative dimension, og at man i højere grad inddrager de lokale og regionale myndigheder i forvaltningen af de offentlige udgifter.

3. Fremme af deltagelsen i den europæiske proces

Borgernes tilslutning til den europæiske proces er en troværdighedsudfordring for det europæiske demokrati. **Unionsborgerskabet opbygges og de europæiske styreformer tilrettelægges på et fundament af deltagelse.** Der er således to dimensioner: det repræsentative demokrati, som er dets grundlag, og deltagelsesdemokratiet, som supplerer det. En god europæisk forvaltning indebærer, at de folkevalgte myndigheder og aktørerne i civilsamfundet samarbejder for det fælles bedste. De regionale og lokale myndigheder besidder en indiskutabel demokratisk legitimitet. De er direkte ansvarlige over for borgerne og udgør den overvejende del af den demokratiske legitimitet inden for EU og udøver en betydelig del af de politiske beføjelser. Forvaltning på flere niveauer skal i denne forbindelse kombinere den institutionelle anerkendelse af flere myndighedsniveauer i Europa gennem hensigtsmæssige mekanismer, der er baseret på politisk samarbejde og stimulering af den offentlige opinion i Europa.

Konsolidering af den institutionelle repræsentation

De regionale og lokale myndigheders institutionelle repræsentation har været garanteret siden Maastrichttraktaten **og er blevet konsolideret ved successive institutionelle reformer.** Lissabontraktatens ikrafttræden vil udgøre en betydningsfuld etape i den institutionelle anerkendelse af den rolle, som forvaltning på flere niveauer spiller for EU's funktionsmåde. I den henseende bør man i Regionsudvalgets og Rådet for Den Europæiske Unions aktiviteter give forrang til en styrkelse af de regionale og lokale myndigheders repræsentation i og indflydelse på Fællesskabets beslutningsproces. Ifølge traktaterne har regionerne i henhold til de respektive nationale forfatningsstrukturer rent faktisk siden 1994 haft mulighed for at deltage i aktiviteterne i Rådet for Den Europæiske Union. Denne direkte deltagelse giver repræsentanterne for de berørte regioner mulighed for at indgå i medlemsstaternes delegationer, for at kunne lede den nationale delegation og eventuelt varetage formandskabet for Rådet.

⁽¹⁾ I en rapport med titlen »Virkeliggørelse af chartret om grundlæggende rettigheder«, som Regionsudvalget har bestilt hos universitetet i Birmingham, fremlægges de første forslag, der skal bevidstgøre borgerne om deres rettigheder, og der gives eksempler på god praksis hos de lokale og regionale myndigheder (CdR 6623/2008).

Med henblik på at gennemføre forvaltning på flere myndighedsniveauer

forpligter Regionsudvalget sig til:

- i henhold til sin hensigtserklæring at konsolidere sin **status som politisk forsamling**, sin inddragelse i udformningen af europæiske strategier og fællesskabslovgivningen forud for beslutningsprocessen, overvågning af subsidiaritetsprincippet i henhold til Lissabontraktatens ånd og bogstav, evalueringer af de territoriale virkninger af Fællesskabets politikker og sin rolle som formidler af deltagelsesdemokratiet i Europa;
- med sigte herpå at udvikle **sine interinstitutionelle relationer** med Europa-Kommissionen med henblik på en revision af samarbejdsaftalen, med Europa-Parlamentet inden for rammerne af det politiske program for den kommende valgperiode og endelig med Rådet for Den Europæiske Union med henblik på at tilnærme den mellemstatslige dynamik til de regionale og lokale folkevalgte politiske arbejde med at udforme og gennemføre europæiske beslutninger;
- at videreføre sin indsats for en **tilnærmelse til de nationale parlamentariske forsamlinger** og de regionale lovgivende forsamlinger, navnlig som led i overvågningen af subsidiaritetsprincippet.

anmoder det medlemsstaterne:

- om **systematisk at kunne deltage i de formelle og uformelle rådsmøder** om Fællesskabets politikker, der drejer sig om områder med obligatorisk høring, eller som navnlig vedrører de regionale og lokale myndigheder inden for rammerne af deres kompetencer;
- om at få **adgang til Rådets dokumenter** på linje med de øvrige europæiske institutioner, der deltager i udformningen af fællesskabslovgivningen;

og opfordrer det medlemsstaterne:

- til, når der ikke findes muligheder for en formel repræsentation i Rådet eller dets forberedende udvalg, at **indføre en intern samordnings- og koordineringsproces med de regionale og lokale myndigheder og give dem elektronisk adgang til medlemsstaternes opfølgningssystem for forslag til EU-lovgivning under udarbejdelse** med henblik på, dels at tage højde for deres kompetencer i forbindelse med udformningen af den nationale holdning, dels at give dem mulighed for at deltage i overvågningen af nærhedsprincippet;
- til at styrke og udvide de allerede eksisterende mekanismer for udformning af den nationale holdning og for formel repræsentation i Rådet for at de kan være i fuld overensstemmelse med den kompetencefordeling, der er fastlagt i de respektive staters forfatning.

Tilrettelæggelse af det politiske samarbejde

Forvaltning på flere niveauer forudsætter gensidig loyalitet mellem alle myndighedsniveauer og mellem institutionerne for at kunne nå de fælles mål. Den institutionelle ramme er grundlæggende, men er dog ikke tilstrækkelig til at garantere forsvarlig forvaltning. Til gengæld er det helt nødvendigt med et godt samarbejde mellem de forskellige politiske niveauer og institutionerne; **der skal være tale om et samarbejde baseret på tillid og ikke på konfrontation mellem forskellige politiske og demokratiske legitimiteter.**

Det europæiske demokrati ville blive styrket af et mere integrerende og fleksibelt interinstitutionelt samarbejde og et mere stabilt politisk samarbejde mellem de forskellige myndighedsniveauer. De europæiske politiske partier er særligt vigtige for at styrke det europæiske politiske forum og dermed bidrage til at udvikle **den politiske kultur med forvaltning på flere myndighedsniveauer.**

På grund af Regionsudvalgets og Europa-Parlamentets politiske karakter er det logisk, at de indgår i et tæt samarbejde for at styrke **den europæiske integrationsproces' demokratiske legitimitet**, både i de europæiske politiske familier og grupper, men også i deres forskellige forhandlingsorganer ⁽¹²⁾.

Det interparlamentariske samarbejde bekræftes gradvist som en væsentlig bestanddel af den demokratiske legitimitet og processen for udarbejdelse af den europæiske lovgivning. Forvaltning på alle myndighedsniveauer er en måde, hvorpå også de lokale og regionale myndigheder i højere grad kan inddrages i denne proces. Regionale parlamenter og lovgivende forsamlinger vil navnlig i kraft af den tidlige varslingsmekanisme, som foreslås i Lissabontraktaten, kunne deltage i evalueringen af nærhedsprincippet.

Lissabontraktatens forslag finder anvendelse på alle medlemsstater, men kan gennemføres på forskellige måder. RU opfordrer derfor de medlemsstater, hvis nationale parlament ikke har et kammer, der repræsenterer de territoriale myndigheder, til at overveje muligheden for at inddrage disse i processen for overvågning af subsidiaritetsprincippet.

Med henblik på at gennemføre forvaltning på flere myndighedsniveauer

forpligter Regionsudvalget sig til:

- at styrke **det politiske og institutionelle samarbejde med Europa-Parlamentet** for at fremme inddragelsen af borgernes ønsker ved udformningen og gennemførelsen af Fællesskabets foranstaltninger.
- at støtte pilotinitiativet »**Erasmus for lokale og regionale folkevalgte**« og med henblik herpå at samarbejde med Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om den konceptuelle og operationelle udvikling og fremme indførelsen af programmer for uddannelse og udveksling af erfaringer og god praksis rettet mod lokale og regionale folkevalgte;

og opfordrer:

- **de territoriale råd af folkevalgte** til at afholde særlige møder om europæisk integration og europæisk politik samt til at inddrage repræsentanter for de forskellige europæiske institutioner, der arbejder med delt forvaltning, i deres forhandlinger.

Borgmesteraftalen udgør et forbillede for byers og regioners aktive deltagelse i gennemførelsen af strategiske mål i EU og bør udvides til andre områder som beskæftigelse og politikker vedrørende social integration eller udstødelse.

II. **Borgmesteraftalen: engagement i og samarbejde om kampen mod klimaændringer**

- Borgmesterpagten er et politisk initiativ, der har til formål at samle borgmestrene fra Europas byer om et fælles mål om nedbringelse af CO₂-emissionerne inden 2020: en 20 % reduktion af udledningerne af drivhusgasser, en 20 % forbedring af energieffektiviteten og anvendelse af 20 % vedvarende energi i energiforbruget.
- Byerne og regionerne står for mere end halvdelen af de menneskeskabte drivhusgasemissioner ved energiforbrug. Derfor er det meget vigtigt at skabe en hensigtsmæssig ramme for at ansvarliggøre byer, regioner og medlemsstater i kampen mod klimaændringer.

⁽¹²⁾ I sin udtalelse om »Parlamentets nye rolle og ansvar ved gennemførelsen af Lissabontraktaten« understreger Europa-Parlamentets Regionaludviklingsudvalg betydningen af sine forbindelser med Regionsudvalget. PE 404.556 v02-00 (30.5.2008).

- Ved at underskrive denne aftale forpligter borgmestrene sig til at iværksætte en handlingsplan for bæredygtig energi i deres lokalsamfund. Aftalen giver dem mulighed for at etablere et netværk af pionererfaringer, lette udvekslingen af god praksis og øge borgernes og de lokale socio-økonomiske aktørers bevidsthed om et bæredygtigt energiforbrug.
- Regionsudvalget arbejder side om side med Kommissionen for at udvikle dette initiativ og foreslår, at det udvides til også at omfatte de regionale myndigheder. Det er faktisk nødvendigt, at byernes handlingsplaner indarbejdes i de regionale og nationale handlingsplaner.
- For at gøre borgmesteraftalen mere effektiv er det ligeledes vigtigt, at den politiske mobilisering i marken følges op af konkrete svar i form af europæiske politikker og finansiering: lokale myndigheder og regioner, der ønsker at investere i programmer for energieffektivitet og fremme brugen af bæredygtige energikilder, bør have let adgang til lån fra Den Europæiske Investeringsbank.

PS: I marts 2009 har hen ved 470 europæiske byer underskrevet pagten og mange flere har givet udtryk for, at de har til hensigt at gøre det.

De regionale og lokale myndigheder er gradvis blevet uomgængelige aktører i EU's politik udadtil og i udvidelsesstrategien. Uden nogen overlappning i forhold til de relevante mekanismer på fællesskabsplan gør den empiriske metode ved udviklingen af internationale relationer mellem regionale og lokale myndigheder dem i dag til **aktører i globaliseringen**.

Merværdien ved de territoriale myndigheders deltagelse i udvidelsesprocessen har været tydelig ved de tidligere udvidelser og bør udgøre et referencepunkt ved gennemførelsen af den nuværende strategi, så der skabes **en dynamik, der går i retning af et bæredygtigt demokrati på lokalt og regionalt plan** ⁽¹³⁾ ⁽¹⁴⁾.

Den **regionale tilgang til den europæiske naboskabspolitik** rummer ligeledes gode eksempler på forvaltning på flere niveauer (Middelhavsdimensionen, østpartnerskabet, synergi i Sortehavsregionen, den nordlige dimension), og det gælder også for den europæiske politik for »Grand Voisinage« (regional integration af regionerne i den yderste periferi i deres nære geografiske rum), der skal underbygges af et effektivt samarbejde på regionalt og lokalt plan. Derfor forventes det, at Den regionale og lokale Euro-Middelhavsforbunds (ARLEM), som indgår i forvaltningen af Middelhavsunionen, en lokal og regional forsamling for Østeuropa og det sydlige Kaukasus med henblik på østpartnerskabet, som Europa-Kommissionen har foreslået, eller et permanent territorielt forum for den nordlige dimension, som Regionsudvalget har anbefalet, kan bidrage til naboskabspolitikken med operationel og integreret dynamik.

III. De regionale og lokale myndigheder som partnere i Middelhavsunionen

- For at udstyre det fornyede Euro-Middelhavspartnerskab med en territorial dimension og sikre en regional- og lokalpolitisk repræsentation inden for dette partnerskab har Regionsudvalget besluttet at oprette Den regionale og lokale Euro-Middelhavsforbunds (ARLEM).
- Stats- og regeringscheferne fra Euro-Middelhavsområdet støttede på deres møde i Paris den 13. juli 2008 Regionsudvalgets politiske initiativ. ARLEM sigter på at supplere dette partnerskab med en regional og lokal dimension og dermed garantere en hensigtsmæssig repræsentation af de regionale og lokale myndigheder samt deres aktive deltagelse i forvaltningen. ARLEM giver de regionale og lokale myndigheder mulighed for at frembringe konkrete resultater og gøre dette partnerskab til håndgribelig virkelighed for borgerne.

⁽¹³⁾ Regionsudvalgets udtalelse om »Merværdien af at involvere de lokale og regionale myndigheder i udvidelsesprocessen« (CdR 93/2008 fin).

⁽¹⁴⁾ United Cities and Local Governments (UCLG) offentliggør regelmæssigt rapporter om decentralisering og lokalt demokrati rundt om i verden.

- ARLEM består af et ligeligt antal regionale og lokale repræsentanter fra EU og partnerne i Middelhavsområdet og ønsker at blive anerkendt som et rådgivende organ i den nye forvaltning af Middelhavsunionen. ARLEM fokuserer ligeledes på de regionale og lokale myndigheders deltagelse i konkrete projekter inden for en lang række områder som virksomhedsudvikling, miljø, energi, transport, undervisning, kultur, indvandring, sundhed og decentraliseret samarbejde. Gennem fremme af udveksling af god praksis tilskynder man til et samarbejde mellem de territoriale enheder og åbner nye muligheder for dialog.

Den traditionelle multilateralisme, som er kendetegnet ved samarbejde mellem nationalregeringerne og FN udvikles og beriges af et systematisk samarbejde mellem de territoriale myndigheder. I lyset af denne konstatering har De Forenede Nationers Udviklingsprogram (UNDP) etableret en »platform for innovative partnerskaber«⁽¹⁵⁾.

Forvaltning på flere niveauer bidrager med en territorial og ikke en sektorbaseret fremgangsmåde til udviklingsstrategierne med henblik på at nå millenniumudviklingsmålene i lyset af de alt for centralistiske, sektorbaserede og vertikale metoder, der for længe har været gældende inden for udviklingsbistand⁽¹⁶⁾. Bydiplomati udgør desuden endnu en løftestang i det politiske samarbejde i tilknytning til EU's foranstaltninger udadtil, som ikke bør undervurderes, idet det gør det muligt at overvinde større diplomatiske og politiske forhindringer.

Venskabsbyordninger og programmer for samarbejde mellem grænseregioner er blevet et vigtigt værktøj i tiltrædelses- og førtiltrædelsesprocessen og i naboskabspolitikken. I forbindelse med globaliseringen konsoliderer de værdierne ved den europæiske integration gennem udvikling af nye former for solidaritet⁽¹⁷⁾.

Ved at anerkende bidraget fra de territoriale styreformer og det decentraliserede samarbejde har de internationale og europæiske institutioner gennem de senere år underbygget **de regionale og lokale myndigheders rolle i den globale forvaltning**⁽¹⁸⁾.

Med henblik på at gennemføre forvaltning på flere myndighedsniveauer

forpligter Regionsudvalget sig til:

- at evaluere **de regionale og lokale myndigheders erfaringer fra de tidligere udvidelser** gennem bidrag fra sine arbejdsgrupper om Vestbalkan, Tyrkiet og Kroatien samt det paritetiske rådgivende udvalg for Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien;
- at udvikle **det politiske og operationelle potentiale ved de territoriale forsamlinger** til gavn for den europæiske naboskabspolitik; det insisterer i den forbindelse på betydningen af det interinstitutionelle samarbejde og koordineringen med de øvrige mekanismer;
- i samarbejde med Kommissionen at forestå **»børsen for decentralt samarbejde«** i form af en internetportal med henblik på gennem virtuelle metoder at give mulighed for informationsudveksling mellem de lokale myndigheder, der er aktive inden for udviklingssamarbejde, idet man herved letter tilnærmelsen mellem projekter hos de lokale myndigheder i henholdsvis Europa og i udviklingslandene⁽¹⁹⁾;
- at styrke sin institutionelle position som det kompetente organ i EU med hensyn til udvikling af det lokale og regionale demokrati inden for rammerne af Unionens politik udadtil gennem **valgobservationsmissioner i Europa og i tredjelande** og styrke sit samarbejde om dette med Europa-Kommissionen og Kongressen af Lokale og Regionale Myndigheder i Europa.

⁽¹⁵⁾ ART GOLD er et internationalt samarbejdsinitiativ, der består af programmer og aktiviteter under forskellige FN-agenturer (UNDP, UNESCO, UNIFEM, FENU, WHO, UNORS m.fl.) til fordel for en ny multilateralisme.

⁽¹⁶⁾ Det globale forum for regionale forsamlinger (FOGAR) og FAO har underskrevet et aftalememorandum.

⁽¹⁷⁾ Rådet af Kommuner og Regioner i Europa (CEMR) har oprettet en internetportal for at lette indgåelsen af venskabsbyaftaler. www.twinning.org.

⁽¹⁸⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: »Lokale myndigheder: igangsættere af udvikling« (SEK(2008) 2570).

⁽¹⁹⁾ Forslag til Regionsudvalgets udtalelse »Lokale myndigheder: Igangsættere af udvikling« (CdR 312/2008 rev. 1).

og opfordrer Kommissionen:

- til at overveje at indføre et **frivilligt politisk charter for de regionale og lokale myndigheders inddragelse i** udvidelsesprocessen, som vil udgøre en fælles referenceramme for udviklingen af instrumentet for førtiltrædelsesstøtte til de regionale og lokale myndigheder og styrke det grænseoverskridende samarbejde og den institutionelle og administrative kapacitet hos de regionale og lokale strukturer i kandidatlande og potentielle kandidatlande ⁽²⁰⁾.

Styrkelse af deltagelsesdemokratiet

Forvaltningen er stedse mere struktureret i netværk og prioriterer en horisontal samarbejdsdynamik. Denne udvikling er fremmede for inddragelsen af de talrige netværk, der er aktive på lokalt og regionalt plan i Europa og på verdensplan. Det er op til Regionsudvalget at koble disse meningsmultiplikatorer på den europæiske proces for at bidrage til en vellykket gennemførelse af de fælles politikker og borgernes ejerskab til disse.

IV. »Open Days«: den europæiske uge for regioner og byer

- Hvert år afholder Regionsudvalget og Europa-Kommissionens GD REGIO »de europæiske dage for regioner og byer« i Bruxelles. Som led i et interinstitutionelt partnerskab, der er udvidet med formandskabet for Unionen og Europa-Parlamentet, samler denne begivenhed mere end 7 000 deltagere og næsten 250 partnere. »Open Days«-arrangementets officielle partnere er på den ene side regionerne og deres repræsentationskontorer i Bruxelles og på den anden side utallige lokale partnere, f.eks. lokale foreninger og forskningsinstitutioner. Disse partnere er hovedarrangørerne bag den lange række møder og workshops og en betragtelig del af rammeprogrammet i forbindelse med »Open Days«.
- Med udgangspunkt i temaer fra Fællesskabets dagsorden og de regionale og lokale myndigheders europæiske prioriteringer samles nationale europæiske politikere, regionale og lokale myndigheder, eksperter og repræsentanter for socioøkonomiske kredse, fagforeninger, finansinstitutioner og civilsamfundet om begivenheder, seminarer, workshops og aktiviteter rettet mod medierne eller udstillinger.
- Denne begivenhed i Bruxelles ledsages af arrangementer i partnerbyer og -regioner, der letter udveksling af erfaringer, netværkssamarbejde og udveksling af ideer og erfaringer ⁽²¹⁾.

Netværk, organisationer og sammenslutninger af regionale og lokale myndigheder bidrager til at mobilisere de regionale og lokale myndigheder i den europæiske proces og inddrage dem i de operationelle mekanismer for det geografiske samarbejde ⁽²²⁾. Siden oprettelsen af Regionsudvalget har samarbejdet mellem de vigtigste europæiske og nationale sammenslutninger af regionale og lokale myndigheder og bestemte temanetværk gjort det muligt at lade dets institutionelle rolle supplere disse organisationer. Ved at fremlægge sit arbejde og ved at fremme hvidbogens målsætninger og foranstaltninger vil Regionsudvalget bestræbe sig på at samarbejde med europæiske sammenslutninger af lokale og regionale myndigheder.

⁽²⁰⁾ Regionsudvalgets udtalelse »Merværdien af at involvere de lokale og regionale myndigheder i udvidelsesprocessen« (CdR 93/2008 fin).

⁽²¹⁾ http://ec.europa.eu/regional_policy/conferences/od2009/index.cfm.

⁽²²⁾ — Forsamlingen af Regioner i Europa (AER) har udarbejdet et interregionalt samarbejdsprogram, der har til formål at udvikle en europæisk bevidsthed, at fremme regionernes Europa og at tilskynde regionale virksomheder til at tage imod praktikanter.

— Sammenslutningen af folkevalgte i bjergområder (AEM) er i færd med at udvikle et interregionalt samarbejdsprojekt for bjergregioner inden for rammerne af INTERREG-programmet.

— Europæiske Grænseregioners Arbejdsfællesskab (AGEG) har oprettet et netværk for grænseoverskridende regioner til udveksling af god praksis med henblik på at udforme konkrete forslag, der kan gennemføres inden for rammerne af fællesskabsprogrammer.

Forvaltning på flere niveauer forekommer i øvrigt meget relevant med henblik på at fremme et aktivt medborgerskab og sikrer en decentraliseret kommunikationspolitik, der er i bedre samklang med borgernes konkrete og umiddelbare forventninger, eftersom den gradvis bidrager til at slå bro over kløften til fællesskabsinstitutionerne og de politisk ansvarlige.

Den decentraliserede kommunikation om Europa har navnlig til formål at fremme indarbejdelsen af den europæiske dimension i den politiske forvaltning på lokalt og regionalt plan, at lette interaktionen med de lokale og regionale medier og anvendelsen på lokalt og regionalt plan af nyskabende kommunikationsteknologier og navnlig ressourcerne i Web 2.0. Den bidrager desuden til at stimulere afholdelsen af politiske debatter og offentlige møder om Europa på lokalt og regionalt plan og fremmer derved et aktivt medborgerskab ved at tilskynde til deltagelse i europæiske anliggender.

Med henblik på at gennemføre forvaltning på flere myndighedsniveauer

forpligter Regionsudvalget sig til:

- at udvikle et stabilt samarbejde med **de relevante netværk på lokalt og regionalt plan**, som fremmer forbindelser og interaktion i det europæiske samfund mellem den politiske og den økonomiske sfære samt forenings- og kulturlivet, og til at gøre rede for bedste praksis for deltagelse på lokalt og regionalt plan;
- at bidrage til at gennemføre en **reel, decentraliseret kommunikationspolitik**, hvis rækkevidde blev anerkendt i fælleserklæringen fra Europa-Parlamentet, Europa-Kommissionen og Rådet om partnerskab om formidling af EU ⁽²³⁾, der er baseret på et politisk engagement fra de institutionelle aktører med henblik på løbende at skabe en debat om Europa i de europæiske byer og regioner og redegøre for beslutninger truffet på EU-niveau;
- at udarbejde en **handlingsplan**, hvori man differentierer kommunikationsværktøjerne i forhold til de fastsatte mål og de berørte politiske områder for at skabe synergi i kommunikationen om den fælles strategi og de fælles politikker og deres omsætning for borgerne på lokalt og regionalt plan og at forelægge relevante anbefalinger for Den Interinstitutionelle Informationsgruppe (GII) ⁽²⁴⁾;
- at foreslå metoder og værktøjer, der skal aktiveres på lokalt og regionalt plan for at nedbringe kommunikationsunderskuddet og **tilskynde til en øget dækning i lokale og regionale medier** af EU-politikernes indvirkning på borgernes dagligdag og at styrke **potentialet for kommunikation, information og formidling om Europa** ved hjælp af de nye kommunikationsværktøjer og navnlig instrumentet Web 2.0.

anbefaler

- indførelse af **hensigtsmæssige værktøjer til støtte for deltagelsesdemokratiet**, navnlig inden for rammerne af Lissabonstrategien, den sociale dagsorden, Göteborgstrategien og **udvikling af mekanismer af typen »lokal Agenda 21«**, som er integrerede deltagelsesmekanismer til formulering af langsigtede strategiplaner ⁽²⁵⁾;
- så snart Lissabontraktaten træder i kraft at undersøge mulighederne for samarbejde mellem Regionsudvalget, lokale og regionale myndigheder og de andre EU-institutioner med henblik på at udvikle instrumentet til et europæisk borgerinitiativ for at konkretisere dets potentiale til at igangsætte en ægte europæisk politisk debat og derved forbedre legitimiteten af EU's system med forvaltning på flere myndighedsniveauer.

⁽²³⁾ Partnerskab om formidling af EU: Europa-Parlamentets afgørelse af 9. oktober 2008 og den fælles erklæring fra Europa-Parlamentet, Europa-Kommissionen og Rådet (P6Ta(2008) 0463).

⁽²⁴⁾ Regionsudvalget foreslår allerede nu en kommunikationsværktøjskasse til medlemmerne af Regionsudvalget og de regionale og lokale myndigheder med henblik på at forklare EU's politikker for borgerne (CdR 234/2008 fin).

⁽²⁵⁾ Efter et initiativ, der blev lanceret i 2002 ved Johannesburgtopmødet om bæredygtig udvikling, er konferencen for EF's maritime randområder (CRPM) og FOGAR (det globale forum for sammenslutninger af regioner) blevet aktive medlemmer af netværket af regionalregeringer for bæredygtig udvikling (nrg 4SD).

- at **styrke** undervisningen i **europæisk samfundskundskab** ved at trække på de regionale og lokale myndigheders kompetencer;

anmoder Kommissionen

- om at tage hensyn til nye parametre i sin evaluering af de europæiske borgeres holdninger (**Eurobarometer**), der er udtryk for de regionale og lokale myndigheders reelle inddragelse i EU's arbejdsangang, og indførelsen af fælles strategier og politikker;

og opfordrer:

- medlemsstaterne til at etablere en **mere integreret e-forvaltning** for regioner og byer og disse til gennem deres kommunikationspolitik og e-forvaltningssystem at gøre borgerne bevidste om EU's resultater og udfordringerne for borgerne.
- EU-institutionerne til at indføre en kommunikationsstrategi af typen Web 2.0 og at benytte de nye internetbaserede sociale netværk, You tube///EU tube.

4. Styrkelse af effektiviteten af EU's indsats

Formålet med forvaltning på flere myndighedsniveauer er at styrke EU's indsats på de områder, som er centrale for borgerne i EU. I et så integreret område som EU indvirker ethvert EU-indgreb direkte på regioner og kommuner og på deres borgere. Det er derfor vigtigt, at der hersker overensstemmelse mellem EU's mål og EU-politikernes effekt på regioner og kommuner. Anbefalingerne i denne hvidbog sigter derfor mod at afstemme EU's formål bedre efter de forskellige, faktiske forvaltnings- og planlægningsforhold, som de folkevalgte i regioner og kommuner stilles over for ved gennemførelsen af vigtige fælles politikker.

Valget af relevante instrumenter er hovedkriteriet for at sikre, at fællesskabsmetoden er effektiv, og for at udvikle standarderne for styreformer i EU ved at tillægge differentiering og specialisering større betydning. Disse instrumenters fordeling på de forskellige myndighedsniveauer vil derfor udgøre en garanti for, at EU's indsats kommer til at hænge sammen. Processerne vedrørende høring, eksperimentering, territoriale konsekvensanalyser, den åbne koordinationsmetode, retlige midler til kontraktindgåelse, såsom territorialpagter eller den europæiske gruppe for territorielt samarbejde, skal udbygges for at modvirke de negative konsekvenser af koncentration i beslutningstagningen, spredning i indsatsen og udvanding af resultatet. Disse mekanismer og instrumenter udgør nye metoder til realisering af EU's strategiske målsætninger.

Udformning og implementering af de fælles politikker i partnerskab

Denne fleksible forvaltningsmetode kan med fordel og efter variable mekanismer tilpasses de forskellige fælles politikker alt efter deres karakteristika. Samhørighedspolitikken fungerer som god praksis for forvaltning på flere myndighedsniveauer, og miljøpolitikken har været et laboratorium for visse mekanismer og procedurer.

V. EU's samhørighedspolitik: løftestangeffekt for de fælles politikker

- I 20 år har samhørighedspolitikken til stadighed vist sin merværdi og illustrerer takket være udviklingen af konkrete projekter for borgeren den europæiske solidaritet. Den har udviklet sig i tidens løb. Den blev udformet for at ledsage lanceringen af det indre marked for at sikre udviklingen af de svageste regioner har den gjort det muligt at afhjælpe de socioøkonomiske forskelle, som er affødt af de successive udvidelser af Unionen, og er blevet et vigtigt redskab til at støtte strategien for vækst og beskæftigelse i alle EU's kommuner og regioner. For nylig blev den anvendt til at støtte den europæiske økonomiske genopretningsplan.

- Den europæiske samhørighedspolitik, som i øjeblikket tegner sig for en tredjedel af fællesskabsbudgettet, har en reel finansiel løftestangseffekt og interinstitutionel partnerskabseffekt, som forstærkes af brugen af offentligt-private partnerskaber og finansielle instrumenter fra Den Europæiske Investeringsbank. Den europæiske samhørighedspolitikens løftestangseffekt viser sig også i dens evne til at fremme synergi på europæisk niveau mellem lokale, regionale og nationale udviklingsstrategiske prioriteringer.
- Et andet bemærkelsesværdigt aspekt ved den løftestangseffekt, der er knyttet til anvendelsen af strukturfonde, vedrører styrkelsen af de offentlige myndigheders institutionelle kapacitet. Ved at stimulere deres forvaltningskapacitet og harmonisere deres procedurer på europæisk plan har samhørighedspolitikken fremmet gennemførelsen af Fællesskabets politikker. Endelig har samhørighedspolitikken takket være partnerskabet og samarbejdet mellem de offentlige institutioner og civilsamfundets aktører gjort det muligt at etablere globale løsninger på forskellige situationer i EU.
- Begrebet territorial samhørighed bør udvides, så det også tager højde for de nye udfordringer, som regionerne og de lokale myndigheder står over for (globalisering, klimaændring, energisikkerhed, indvandring m.m.). Derfor må de konkrete mål, hvortil der afsættes EU-midler, defineres fleksibelt i forhold til hvert enkelt områdes særegenhed og baseres på dets egen strategi for konkurrenceevne og bæredygtighed.

På de politikområder, hvor EU ikke udtrykkeligt har fået tildelt en kompetence, men hvor fællesskabspolitikker alligevel har en effekt, f.eks. inden for boligpolitik og en stor del af forsyningspligtighederne, er forvaltning på flere niveauer et redskab til at vise, at disse områder er horisontale, og at kompetencefordelingen ikke skal fortolkes alt for håndfast, så der kan nås fælles mål, samtidig med at der tages hensyn til de respektive medlemsstaters forfatningsmæssige og administrative mangfoldighed.

Med henblik på at gennemføre forvaltning på flere myndighedsniveauer

forpligter Regionsudvalget sig til:

- **at planlægge og lancere initiativer, der har til formål at udbrede god praksis inden for partnerskaber**, og som er forbundet med fastlæggelsen af lokale, regionale, nationale og supranationale politiske prioriteringer i medlemsstaterne, og til at støtte alle initiativer, der iværksættes af medlemsstaterne, Europa-Parlamentet og Kommissionen, med henblik på at anvende princippet om partnerskab med de regionale og lokale myndigheder, ikke kun i den fase, hvor politikkerne udføres, men også, og særligt, i forbindelse med udformningen af dem;
- **at foreslå interinstitutionelle mekanismer, som styrker de politiske og strategiske aspekter af evalueringen af den europæiske samhørighedspolitik** ved at konsolidere de rapporter, som udarbejdes på nationalt og regionalt niveau i en europæisk analyse- og prognoseramme.

anbefaler:

- **at styrke partnerskabet** både vertikalt mellem »regionale og lokale myndigheder — den nationale regering og EU« og horisontalt »regionale og lokale myndigheder — civilsamfundet«, især i forbindelse med den sociale dialog, ved at skabe rammer for borgernes deltagelse via de organer, som er oprettet af de forskellige berørte offentlige forvaltninger — især dem, som er tættest på borgerne geografisk set og i kraft af nærhedsprincippet. Via denne deltagelse kan de forskellige sociale grupper komme til orde med deres vurderinger, synspunkter og forslag om EU-initiativernes forskellige aspekter;

- **at de administrative procedurer forenkles og** for at indføre en retlig, administrativ og finansiel ramme, som er gunstig for innovation, og udforme nye redskaber til at fremme den regionale innovation og styrke finansieringsformerne (risikovillig kapital, private individuelle investorer, mikrokreditter osv.);
- **at styrke de lokale og regionale myndigheders administrative kapacitet** for at sikre en kompetent forvaltning af projekterne og øge udvekslingen af god praksis i EU med hensyn til lokal og regional forvaltning;

og opfordrer Kommissionen:

- til i hvert enkelt tilfælde at analysere tilpasningerne til fællesskabspolitikkerne med **sigte på et styrket partnerskab**;
- **til at fremme koordineringen** mellem strukturfondsinterventionerne, de sektorspecifikke programmer og programmerne for udvikling af landdistrikterne;
- **til at evaluere fremskridtene med hensyn til forenkling og decentralisering af strukturfondene i perioden 2007-2013.** Den bør især påse, at de administrative byrder står i rimeligt forhold til foranstaltningernes art og omfang samt de konsekvenser, de har for de regionale og lokale myndigheder.

Koordinering af den europæiske proces

En koordinering af de forskellige myndighedsniveaues indsats på den ene side og samordning af politikker og instrumenter på den anden er absolut nødvendig for at forbedre styreformerne i EU og gennemføre EU's strategier. Den økonomiske krise og enigheden om, at der er et presserende behov for en koordineret EU-reaktion understreger selve betydningen af koordinering, men illustrerer samtidig de vedvarende vanskeligheder ved at sikre sådanne fælles tiltag på grund af manglende koordinering og gensidig tillid. **Krisen er derfor en prøve for den europæiske integrationsproces.** Det, der står på spil, er EU's evne til at koordinere de politiske bestræbelser på at foreslå et mere afbalanceret alternativ for bæredygtig udvikling og territorial samhørighed takket være samarbejdet mellem de forskellige aktører og de regionale og lokale myndigheders direkte involvering samt offentligt-private partnerskaber⁽²⁶⁾. De europæiske integrationsmekanismer bør takket være fællesskabsmetoden og et mellemstatsligt samarbejde baseres på konjunkturstimulerende instrumenter af finansiel, økonomisk, social, regional og lokal art samt en bedre koordinering af krisestyringspolitikken (yderligere fleksibilitet i de europæiske strukturfonde, Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen, støtte fra EIB osv.) og tiltagene for at komme ud af krisen (innovationspolitikker, industripolitik osv.)⁽²⁶⁾.

Fællesskabsmetoden er bedre i stand til at sikre iværksættelsen af forvaltning på flere myndighedsniveauer. Anvendelsen af den åbne koordinationsmetode, der sigter mod at supplere fællesskabsmetoden, som er baseret på samarbejdet mellem de tre »store« institutioner og udelukkende overlader lovgivningsinitiativet til Kommissionen på de områder, hvor EU kun har koordinerings- eller støttekompetencer, har imidlertid fundet sted i flere år, uden at der er rørt ved dens dominans. Anvendt fra sag til sag kan metoden under hensyntagen til subsidiaritetsprincippet tilskynde til samarbejde, til udveksling af god praksis og til aftaler om fælles indfaldsvinkel og mål for medlemsstaterne.

Den åbne koordinationsmetode har imidlertid endnu ikke, for så vidt angår dens oprindelige målsætninger, tilført den forventede merværdi og har ikke vist sig tilfredsstillende for de regionale og lokale myndigheder, som ikke er tilstrækkeligt involveret. Derimod vurderer disse, at den kan udvides til andre interventionsområder på betingelse af, at den bliver mere inklusiv.

⁽²⁶⁾ Konklusionerne fra det europæiske topmøde for regioner og byer, Prag, 5.—6. marts 2009 (CdR 86/2009 fin).

VI. Regionsudvalgets platform til overvågning af Lissabonstrategien

- Regionsudvalget oprettede i 2006 en platform til overvågning af Lissabonstrategien, som i dag omfatter over hundrede regioner og byer fra 26 medlemsstater. Dette udvekslings- og evalueringsnetværk overvåger de regionale og lokale myndigheders inddragelse i styringen af Lissabonstrategien og samspillet med samhørighedspolitikken.
- I udvalgets overvågningsrapport »opfyldelse af Lissabondagsordenens mål takket være koordinerede og integrerede territoriale politikker« understreges nødvendigheden af, at alle berørte forvaltningsniveauer styrker synkroniseringen og koordineringen af deres politiske dagsordener, og etablerer en bredere vifte af retlige instrumenter.
- Regionsudvalget iværksatte bl.a. i forbindelse med det europæiske topmøde for regioner og byer i Prag den 5. og 6. marts 2009 en høringsproces om den fremtidige strategi for vækst og beskæftigelse med henblik på at få de regionale og lokale myndigheder til at deltage i udformningen fra starten af. (www.lisbon.cor.europa.eu).
- For at forbedre rammebetingelserne for virksomhederne, og især de små og mellemstore virksomheder, har Regionsudvalget til hensigt at oprette en innovationspris, hvorved de mest initiativrige regioner i EU hædres. Prisen »**europæisk iværksætterregion**«, som vil blive uddelt hvert år, vil ansøre regionerne til at udarbejde en strategisk planlægning af økonomiske og sociale reformer, som er bæredygtige på lang sigt og i omfattende grad støttes af befolkningen og de lokale aktører.
- Regionsudvalget har således til hensigt at sætte yderligere skub i lanceringen af den nye post-Lissabonstrategi for vækst og beskæftigelse, samtidig med at de 10 principper i EU's »Small Business Act« udbredes på lokalt og regionalt niveau.

Lissabonstrategien mangler unægtelig koordinering og indgår fortsat i en proces, der er for nedadgående. Lissabonparadokset, der er blevet belyst af Regionsudvalgets overvågningsplatform, viser, at omfanget af de regionale og lokale myndigheders inddragelse har været utilstrækkeligt, og understreger, at det haster med at indføre en mere decentraliseret fællesskabsstrategi for vækst og beskæftigelse, som hviler på potentialet i regionerne og byerne, som qua deres kompetencer er de mest innovations-, forsknings- og uddannelsesfremmende aktører i Europa ⁽²⁷⁾.

Genopretningen af den europæiske økonomi sker også ved at realisere målsætningerne i »Small Business Act« for Europa, som skal indgå i et partnerskab med de regionale og lokale myndigheder ⁽²⁸⁾.

Med henblik på at gennemføre forvaltning på flere myndighedsniveauer

forpligter Regionsudvalget sig til:

- at undersøge overvejelserne vedrørende en **åben, territorial koordinationsmetode** og fastsætte de EU-interventionsområder, som den åbne koordinationsmetode vil være mest relevant at anvende på for de regionale og lokale myndigheder, herunder navnlig indvandrings- og integrationspolitik, innovation og uddannelse;
- for Det Europæiske Råd i marts 2010 at fremlægge **resultaterne af høringen af de regionale og lokale myndigheder om fremtiden for Strategien for vækst og beskæftigelse.**

⁽²⁷⁾ EUROCITIES gennemfører et projekt med støtte fra Kommissionen via det 6. rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling, som fremmer udveksling af god praksis, ekspertise og anvendelse i bæredygtig byudvikling.

⁽²⁸⁾ Udtalelse fra Regionsudvalget om emnet »Think Small First«. Tænk småt først — en »Small Business Act« for Europa, 12. og 13. februar 2009 (CdR 246/2008 fin).

anmoder:

- medlemsstaterne om, at den åbne koordinationsmetode understøttes af **regionale eller lokale handlingsplaner** og vice versa bidrager til at sikre, at der tages hensyn til regionale og lokale planer i de nationale planer, samt sikrer, at der indgås skriftlige aftaler på flere niveauer; og det anmoder derfor Kommissionen om at anerkende eksistensen af regionale og lokale kontaktpunkter i forbindelse med overvågningen af den åbne koordinationsmetode.

og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne:

- **til at reformere den åbne koordinationsmetode for at gøre den mere inklusiv** ved — i samarbejde med de lokale og regionale myndigheder — at udvikle **indikatorer for deltagelsesdemokrati og territoriale indikatorer** ⁽²⁹⁾;
- til i tæt samarbejde med de regionale og lokale myndigheder at kortlægge **de hindringer for at gennemføre det indre marked, som regionerne, byerne og kommunerne i øjeblikket står over for**, samt passende løsninger til at tilpasse det indre marked til den nuværende sociale og økonomiske kontekst;
- til på passende vis at inddrage regionerne og de lokale myndigheder i revisionen af Lissabonstrategien for perioden efter 2010.

Udformning af integrerede politikker

Integrering sikrer effektive fælles politikker. Integrering forudsætter en vertikal dimension, der bygger på bedre koordinering og bedre samarbejde mellem de forskellige myndighedsniveauer, og en horisontal dimension, der er baseret på en konsekvent gennemførelse af sektorpolitikkerne, for at kunne sikre en bæredygtig udvikling og opnå synergier med andre relevante EU-politikker.

Gennemførelsen af territorial samhørighed som en fællesskabsmålsætning er i den forbindelse afgørende for de fælles politikkers fremtid. Den territoriale samhørigheds anvendelsesområde skal afspejle tre dimensioner: en korrigerende dimension, der skal reducere de eksisterende forskelle og sikre lige adgang til fundamentale offentlige serviceydelser for alle borgere, uanset hvor de bor; en forebyggende dimension, der skal sikre en forbedring af sammenhængen i de sektorpolitikker, der har en territorial indvirkning, ved i alle tilfælde at satse på lokale ressourcer i de mindre gunstigt stillede områder for at fastholde befolkningstallet; og endelig en tilskyndende dimension, der skal styrke den territoriale integration ved at ansøre til samarbejde.

Den territoriale samhørighed, som med Lissabontraktaten bliver en delt kompetence, der forvaltes af EU og medlemsstaterne i fællesskab, skal integreres i alle sektorpolitikkerne og blive indbegrebet af forvaltning på flere myndighedsniveauer. Byforvaltningen er desuden afgørende for en vellykket gennemførelse af strategierne for bæredygtig udvikling i byområderne, ikke kun i forhold til at koordinere alle myndighedsniveauerne, men også med henblik på at inddrage de lokale aktører. I en integreret tilgang skal byforvaltningen tage hensyn til den bæredygtige udviklings tre søjler — miljø, økonomi og sociale anliggender — for at sikre en egentlig social og territorial samhørighed. Også andre fælles politikker er relevante for at fremme en integreret og sammenhængende tilgang. Ligeledes bør landdistrikterne udarbejde integrerede strategier baseret på forvaltning på flere myndighedsniveauer for at fremme deres bæredygtige udvikling og konkurrenceevne. Disse strategier bør anviser måder, hvorpå man kan overvinde de naturbetingede ulemper i disse områder og skævhederne mellem disse områder og byzonerne.

⁽²⁹⁾ Regionsudvalget »anbefaler, at der udvikles nye redskaber og ikke mindst indikatorer på baggrund af behovet for at skabe territorial samhørighed, bl.a. ved hjælp af subregionale analyser«. Regionsudvalgets udtalelse om Grøn bog om territorial samhørighed (CdR 274/2008 fin).

»Udviklingen af hensigtsmæssige regionale strategier og politiske løsninger gør det nødvendigt at tilvejebringe de rette instrumenter, som gør det muligt at tage højde for de regionale skævheder i de offentlige politikker (f.eks. disponibel indkomst pr. indbygger for at tage hensyn til overførsler og derudover BNP pr. indbygger, skatteprovenu, adgang til forskellige tjenesteydelser, demografisk struktur, befolkningens lokalisering, eller endda at oprette et samlet indeks for menneskelig udvikling)«. Udtalelse om Grøn bog om territorial samhørighed (CdR 274/2008 fin).

VII. En integreret EU-havpolitik

- Udformningen af en integreret EU-havpolitik er et af de få eksempler på, at man på EU-plan forsøger at skabe en fælles tilgang til flere sektorpolitikker på et territorielt grundlag. Den proces, der blev indledt med grønbogen i 2006 og efterfølgende »blåbogen«, har vist, at der er stor interesse hos de regionale og lokale aktører for en integreret forvaltning af havområderne. Transport, miljø, vedvarende energi og økonomisk udvikling er nogle af de områder, der er omfattet af en politik, som blev til ud fra ambitionen om at sikre en horisontal integrering af forudsætningerne for bæredygtig udvikling og sikring af vores have, der i dag betragtes som naturlige og økonomiske ressourcer af grundlæggende betydning for det europæiske kontinent.
- Denne ambition skal følges op af relevante mekanismer for at styrke den samlede effekt af visionen om en integreret havpolitik. I den forbindelse mener Regionsudvalget, at det er nødvendigt at revidere EU's finansieringsordninger og skabe et enkelt og forenklet system, der samler alle — eller hovedparten af alle — havanliggende inden for en europæisk kyst- og øfond, og at der etableres en europæisk havplatform, som samler lokale og regionale myndigheder og andre relevante aktører, med henblik på at skabe et instrument, der kan være med til at sikre en deling af ekspertisen og udveksling af bedste praksis.

Optimering af den styrkede høringskultur

Siden 2002 har der udviklet sig en styrket høringskultur, således som der slås til lyd for i hvidbogen om nye styreformer i EU, hvor det hedder, at »*investering i gode høringer tidligt i forløbet kan give bedre lovgivning, der bliver vedtaget hurtigere og er lettere at anvende og håndhæve*«.

Dialogen mellem Kommissionen og de berørte parter inden fremlæggelsen af forslag og vedtagelsen af politiske initiativer kan antage flere forskellige former:

- høring inden for lovgivningsprocessen, særligt af Regionsudvalget som institutionel repræsentant for de regionale og lokale myndigheder;
- høringsmekanismer på sektorniveau, der tager højde for de specifikke interventionsbetingelser i EU på de forskellige indsatsområder;
- etablering af en ramme for høringer, der er i overensstemmelse med minimumsstandarderne for høring;
- en struktureret dialog med sammenslutninger af lokale og regionale myndigheder.

Med henblik på at gennemføre forvaltning på flere myndighedsniveauer

forpligter Regionsudvalget sig til:

- at udvikle samarbejdet med Kommissionen og de europæiske og nationale sammenslutninger af regionale og lokale myndigheder inden for **rammerne af den strukturerede dialog** ved forberedelsen af Kommissionens arbejds- og lovgivningsprogram;
- at samarbejde med de andre EU-institutioner med henblik på at udvikle en effektiv konsekvensanalyse af sine aktiviteter for at styrke sin rolle som traktatfæstet rådgivende organ og bevise den merværdi, det bidrager med i EU's beslutningsproces.

og anmoder Kommissionen:

- **om at aflægge rapport om opfølgningen** på dets politiske anbefalinger i form af mundtlige og skriftlige forespørgsler.

Bedre lovgivning

Ved koordineringen af den lovgivningsproces, der er foreslået i handlingsplanen for bedre lovgivning, og som understøttes af den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning, som Parlamentet, Rådet og Kommissionen vedtog i 2003, bør der tages fuldt hensyn til de regionale og lokale myndigheders bidrag og de juridiske og politiske instrumenter, som de anbefaler i strategien for bedre lovgivning.

I henhold til de gældende traktater og indtil Lissabontraktaten træder i kraft, giver de eksisterende interne ordninger og fællesskabsmekanismer mulighed for at **indføre en samordnet og koordineret tilgang til overvågning af og kontrol med nærhedsprincippet**. I flere medlemsstater er der i øvrigt iværksat en intern reformproces, som styrker de regionale lovgivende forsamlingers indflydelse på de mekanismer, der anbefales i Lissabontraktatens protokol om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, så de optræder som en del af deres lands parlamentariske system eller som kamre i det nationale parlament. Denne tendens bør udbredes under hensyntagen til de nationale forfatningsmæssige strukturer.

I øvrigt bør de regionale og lokale myndigheders indsigt i fællesskabsretten styrkes for at **forbedre retssikkerheden inden for EU og fremme korrekt gennemførelse af fællesskabslovgivningen**. I den henseende er det nødvendigt at sikre en bedre inddragelse af de regionale og lokale myndigheder, fordi konsekvenserne af et fællesskabsdirektiv eller en fællesskabsforordning kan variere betragteligt fra én medlemsstat til en anden som følge af den interne territoriale struktur, de regionale og lokale myndigheders grad af selvbestemmelse og omfanget af deres beføjelser. De vanskeligheder, der opstod i forbindelse med gennemførelsen af direktivet om deponering af affald⁽³⁰⁾ og direktivet om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter⁽³¹⁾, er tydelige eksempler på, hvor vigtigt det er at inddrage de regionale og lokale myndigheder i hele Fællesskabets lovgivningsproces⁽³²⁾.

Konsekvensanalyser af lovgivningsforslag udgør et vigtigt instrument til at opnå bedre fællesskabslovgivning. En konsekvensanalyse skal tage hensyn til lovgivningens gennemførelse og håndhævelse. I den forbindelse er det meget vigtigt, at der lægges vægt på det territoriale aspekt af ny lovgivning i Kommissionens nuværende konsekvensanalyser. For effektivt at kunne måle den nye lovgivnings territoriale virkninger må Kommissionens tjenestegrene på et tidligt tidspunkt kortlægge, hvilke følger lovgivningen vil have for regioner og kommuner; i den forbindelse kan Regionsudvalget spille en central rolle.

VIII. Regionsudvalgets netværk til overvågning af nærhedsprincippet — et relevant instrument, der styrker den demokratiske kontrol og deltagelsen i EU's lovgivningsproces

- Formålet med nærhedsprincippet er at sikre, at beslutninger træffes på det mest relevante niveau på de områder, hvor Fællesskabet ikke har enekompetence. På disse områder bør det således undersøges, om der er grundlag for at handle på fællesskabsniveau frem for at udnytte de muligheder, der findes på nationalt, regionalt eller lokalt plan.
- Det netværk til overvågning af nærhedsprincippet, som Regionsudvalget har oprettet, og som i dag tæller 96 medlemmer (regionale og lokale myndigheder, nationale og regionale parlamenter og sammenslutninger af lokale og regionale myndigheder), afholder høringer online via netværkets hjemmeside på internettet. Formålet med netværket er at:

⁽³⁰⁾ Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald — EFT L 182 af 16.7.1999, s. 1-19; Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/12/EF af 5. april 2006 om affald (EUT L 114 af 27.4.2006, s. 9-21).

⁽³¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EUT L 134 af 30.4.2004, s. 114-240).

⁽³²⁾ Det Europæiske Institut for Offentlig Administration (EIPA) har fået til opgave at foretage en undersøgelse af fællesskabsrettens indvirkning på lokalt plan, hvor der bl.a. skal ses på disse to konkrete tilfælde. Resultaterne af undersøgelsen forelægges gruppen på højt plan om styreformere i EU i oktober 2009 under det svenske formandskab.

- *afholde høringer med deltagerne i netværket om Kommissionens dokumenter og forslag for at bidrage til analysen af anvendelsen af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet og vurderingen af indvirkningen af de foreslåede foranstaltninger. På den måde fremmer netværket kommunikationen mellem de regionale og lokale myndigheder og Regionsudvalget i forbindelse med den europæiske lovgivningsproces;*
- *fungere som et infopunkt, der gør de regionale og lokale myndigheder i stand til hurtigere at få adgang til ønskede oplysninger om EU, og som giver dem et ekstra talerør;*
- *hjælpe Regionsudvalget med at udvide sit høringsgrundlag ved at give det adgang til de europæiske regioners og byers politiske og administrative strukturer og ved at stille disse ressourcer til rådighed for dets ordførere;*
- *inddrage deltagerne i netværket til overvågning af nærhedsprincippet i kommende undersøgelser af de regionale og lokale konsekvenser af Kommissionens forslag, vel at mærke på et tidligt tidspunkt i den lovgivningsforberedende proces.*

Med henblik på at gennemføre forvaltning på flere myndighedsniveauer

Forpligter Regionsudvalget sig til:

- at styrke sin deltagelse i opfølgningen af **handlingsplanen for bedre lovgivning og udvikle sin interne politiske** proces og sine høringer ved hjælp af interaktive platforme for at sikre pålidelige oplysninger om hensynet til den lokale og regionale dimension i den lovgivning, der er under udarbejdelse;
- at styrke sine **interinstitutionelle forbindelser** med Rådet, Kommissionen og Parlamentet i hele lovgivningsprocessen;
- at udvikle en ny »funktionsmåde« i samarbejde med de nationale parlamenter og de regionale lovgivende forsamlinger for at fremhæve de regionale og lokale myndigheders holdning i alle medlemsstater både i den forberedende fase og som led i systemet for tidlig varsling ⁽³³⁾;
- at bidrage til arbejdet i **gruppen på højt plan af uafhængige aktører vedrørende de administrative byrder**, afgive udtalelse om de forslag, som den fremsætter, og overveje oprettelsen af en gruppe på højt plan for de regionale og lokale myndigheder;

anmoder:

- om, at **den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning** mellem Parlamentet, Rådet og Kommissionen følges op af en aftaleprotokol med Regionsudvalget om anvendelsen af bl.a. visse evaluerings- og høringsmekanismer;

opfordrer Kommissionen:

- til at fortsætte indsatsen for at **forenkle de lovgivningsmæssige rammer**, bl.a. inden for samholdspolitikken og indføre et regionalt aspekt i de nationale handlingsplaner til forenkling af lovgivningen;
- til at sikre **de regionale og lokale myndigheder lettere adgang** til komitologiudvalg og til ekspertgrupper, der deltager i gennemførelsen af handlingsplanen for bedre lovgivning ⁽³⁴⁾ ⁽³⁵⁾;

⁽³³⁾ Konferencen af Europæiske Regionale Lovgivende Forsamlinger (CALRE) har oprettet et netværk på teknisk og politisk niveau, der skal følge op på gennemførelsen af nærhedsprincippet.

⁽³⁴⁾ Rapport fra seminaret på højt plan om lokalforvaltning (Biarritz, den 14.-16. september 2008).

⁽³⁵⁾ Konferencen af europæiske regioner med lovgivningsbeføjelser (REGLEG) tilrettelægger udveksling af god praksis om deltagelse af eksperter, der repræsenterer regioner med lovgivningsbeføjelser, i komitologiudvalg og i Kommissionens ekspertgrupper samt i Rådets arbejdsgrupper.

og opfordrer medlemsstaterne:

- til at indføre en mekanisme for høring af de regionale og lokale myndigheder med henblik på at **lette gennemførelsen af europæisk lovgivning;**
- til at sikre, at medlemsstaternes interne kompetencefordeling respekteres ved omsætningen og anvendelsen af EU-lovgivningen;
- til via Europarådet at følge op på forslaget om et charter for det regionale selvstyre.

Evaluering af fællesskabsforanstaltningers regionale og lokale indvirkning

Evalueringsmekanismerne gør det muligt at fastslå, at beslutninger træffes og anvendes på det relevante niveau, finde frem til afpassede politiske instrumenter og fastlægge fællesskabsforanstaltningernes anvendelsesområde og omfang. Det bliver vigtigt at få fastlagt konceptet for regional og lokal indvirkning, fastsat fælles mål, der kan tilpasses efter de lokale forhold, og udarbejdet gode kvantitative og kvalitative indikatorer. Dette kan desuden bidrage til en konkretisering af princippet om territorial samhørighed.

Med henblik på at gennemføre forvaltning på flere myndighedsniveauer**forpligter Regionsudvalget sig til:**

- at styrke samarbejdet med Kommissionen i forbindelse med gennemførelsen af samarbejdsaftalen og fremsende de regionale og lokale myndigheders begrundede udtalelser om konsekvensanalysen af Kommissionens forslag på et tidligt tidspunkt i lovgivningsprocessen;
- at oprette en »gruppe på højt plan« af teknisk karakter, som med støtte fra Kommissionens udvalg for konsekvensanalyse skal vurdere de regionale og lokale konsekvenser af de overordnede fællesskabspolitikker med henblik på at træffe foranstaltninger, der kan forbedre lovgivningen, forenkle de administrative procedurer og fremme borgernes accept af fællesskabspolitikkerne;

anbefaler:

- at systematisere den regionale og lokale konsekvensanalyse ved tidligt i den politiske beslutningsproces at inddrage de forskellige berørte aktører for at få indsigt i de lovgivningsmæssige og ikke-lovgivningsmæssige fællesskabsforslags økonomiske, sociale og miljømæssige konsekvenser for regionerne og lokalsamfundene;
- at styrke mekanismerne til evaluering af den regionale og lokale indvirkning, når der i lovgivningsprocessen foreslås væsentlige ændringer til de oprindelige forslag;
- at fremme betingelserne for efterfølgende evaluering, for at visse direktivers lokale og regionale indvirkning samt gennemførelsen på regionalt og lokalt plan af europæiske retsakter kan undersøges og indgå i Kommissionens evalueringsrapport;
- at de europæiske og nationale statistikker afspejler den regionale og lokale mangfoldighed, således at der kan opnås en mere præcis indsigt i politikernes konsekvenser regionalt og lokalt;

og anmoder Kommissionen:

- om at tage højde for forvaltningen på flere myndighedsniveauer i dens forskellige **resultattavler** til måling af fremskridtene inden for visse politikker med afgørende betydning for europæisk integration for at vurdere fællesskabsforanstaltningernes reelle indvirkning og understreger i den forbindelse nødvendigheden af at **styrke den regionale og lokale dimension i resultattavlen for det indre marked.**

Udvikling af mulighederne for territorielt samarbejde

Der er behov for at styrke det territoriale samarbejde for at nå målene med hensyn til økonomisk, social og territorial samhørighed. Mulighederne for vertikalt og horisontalt partnerskab, sikret gennem en politisk, juridisk og finansiel ramme for tværnationalt samarbejde, der muliggør samarbejde mellem flere regioner i forskellige medlemsstater, bør promoveres kraftigt i de kommende år.

Samarbejdet gør det muligt for politiske myndigheder og administrationer på forskellige niveauer at arbejde sammen inden for en geografisk ramme og fremme fælles interesser ved at forbedre de berørte borgeres levevilkår og dele ressourcer og kompetencer.

Udsigten til konsolidering af Den Europæiske Gruppe for Territorialt Samarbejde (EGTS) og revisionen af forordningen herom foranlediger Regionsudvalget til at fremsætte forslag, der kan optimere merværdien af dette instrument.

IX. Den Europæiske Gruppe for Territorialt Samarbejde (EGTS)

- Den Europæiske Gruppe for Territorialt Samarbejde er et nyt juridisk fællesskabsinstrument (jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) Nr. 1082/2006), som har til formål at stabilisere det territoriale samarbejde mellem de forskellige myndighedsniveauer og på tværs af grænserne. Dette er særlig relevant, når det drejer sig om at styrke den territoriale samhørighedspolitik. Man er i Europa i færd med at oprette omkring tredive sådanne grupper, og seks er allerede etableret.
- Forvaltning på flere myndighedsniveauer står centralt i forbindelse med lancering, etablering og administration af en EGTS. En EGTS åbner således mulighed for — med variabel institutionel geometri — at inddrage offentlige myndigheder i henhold til deres kompetenceniveauer og fremme et udvidet partnerskab med de socio-økonomiske aktører. De erfaringer, der efterhånden høstes, vidner om, at EGTS-konceptet anvendes inden for meget forskellige sektorer. Fra sundhedssektoren til civilbeskyttelse, fra økonomisk udvikling til beskyttelse og fremme af naturressourcer, fra uddannelse til forsknings- og innovationspolitik osv.
- Regionsudvalget arbejder i forståelse med de regionale og lokale myndigheder, Kommissionen, Europa-Parlamentet og medlemsstaterne for at optimere dette instruments potentiale og lette etableringen af et offentligt rum for kommunikation, information, analyse, forskning og dannelse af ekspertisenetværk.

EU's interne strategi går tillige i retning af udvikling af makroregioner. En sådan ny indfaldsvinkel kræver imidlertid en høj grad af konsekvens i tilblivelsesfasen og i forbindelse med integreringen i den europæiske proces, og den må nødvendigvis støttes af en forvaltning på flere myndighedsniveauer, der fastlægger en ny type partnerskab, som sikrer tilnærmelse mellem de strategiske initiativer inden for Unionens interne og eksterne politikker. De erfaringer, der høstes i forbindelse med gennemførelsen af strategien for Østersøregionen og den kommende lancering af Donaustrategien, de muligheder, som naboskabsaktionen for regionerne i den yderste periferi frembyder, vil være afgørende for at bestemme relevansen af disse makroregioner med hensyn til europæiske styreformer, udvikling af det territoriale samarbejde og målsætningen om territorial samhørighed.

X. Strategien for Østersøregionen

- Strategien for Østersøregionen har til formål at forny samarbejdet i det pågældende maritime område for at forbedre miljøsituationen i regionen, fremme en bæredygtig økonomisk udvikling og gøre regionen mere tilgængelig og sikker. Der er tale om en integreret, deltagesorienteret strategi, som er under udarbejdelse, og som er forbilledlig, hvad angår gennemførelse af multisektorielle politikker, som fremmes af flere aktører og er målrettet en europæisk makroregion. Det tilsigtes at integrere de forskellige programmerings- og finansieringsposter på europæisk, nationalt og regionalt plan med mulighed for som referenceramme at udnytte samhørighedspolitikens programmer.

- Styreformen vil være afgørende for, i hvor høj grad strategien bliver en succes. For at udvikle strategien kræves således initiativer på flere niveauer og styrket samarbejde mellem det europæiske, nationale, regionale og lokale niveau samt samarbejde på tværnationalt niveau og mellem den offentlige og den private sektor ⁽³⁶⁾.

Med henblik på at gennemføre forvaltning på flere myndighedsniveauer

forpligter Regionsudvalget sig til:

- at vurdere relevansen af **strategier for makroregional udvikling** set i lyset af de regionale og lokale myndigheders inddragelse i udvikling, udarbejdelse, iværksættelse, kommunikation til borgerne og evaluering samt i de respektive handlingsplaner og i denne forbindelse kræve tilstrækkelige bevillinger på fællesskabsbudgettet til passende ressourcer og finansieringsmekanismer;

- at samarbejde med Kommissionen, medlemsstaterne og de øvrige berørte institutioner for at sikre en **omfattende indsats med hensyn til kommunikation og operationel støtte til etablering af nye Europæiske Grupper for Territorialt Samarbejde** samt udveksling af bedste praksis for så vidt angår allerede etablerede grupper;

- at yde sit bidrag til den eventuelle **revision af forordning (EF) Nr. 1082/2006 om EGTS** på basis af ekspertgruppens erfaringer ⁽³⁷⁾, navnlig med henblik på øget inddragelse af de socio-økonomiske aktører, nemmere iværksættelse ved EU's ydre grænser, smidigere etableringsprocedurer, henvisning i de vigtigste fællesskabsretlige bestemmelser, som er stærkt berørt af det tværnationale aspekt (eksempelvis tværnational sundhedspleje), planer for fremmeforanstillinger, herunder planer for juridiske, økonomiske og finansielle tilskyndelsesforanstaltninger, dels på europæisk og dels på nationalt plan, og fremme af dette instrument i fællesskabsretten;

⁽³⁶⁾ Udtalelse fra Regionsudvalget om »de lokale myndigheders rolle i den nye strategi for Østersøregionen« (CdR 381/2008 fin).

⁽³⁷⁾ Regionsudvalget har oprettet en ekspertgruppe bestående af lokale myndigheder og forskningsinstitutter fra hen ved 23 forskellige lande. Formålet med gruppen er:

- at gennemføre en opfølgning på og en iværksættelse af forordningens bestemmelser i medlemsstaterne;
- at lette erfaringsudveksling i forbindelse med EGTS på det territoriale plan og dele viden om den bedste praksis, som der findes frem til;
- at definere den mulige brug af EGTS som værktøj til territorial udvikling;
- at forbedre kommunikationen med hensyn til muligheder og udfordringer i forbindelse med EGTS på det territoriale plan. Websted: www.cor.europa.eu/egtc.htm.

anbefaler:

- at der bevilges **supplerende midler til de tre grene af det territoriale samarbejde**, set i lyset af dets uomtvistelige bidrag til den europæiske integrationsproces;

og anmoder:

- om, at Kommissionen i sin næste rapport om **evaluering/revision af EGTS-forordningen** angiver, hvilke skridt den agter at tage for fuldt ud at udnytte dette juridiske instrument;
- om, at Kommissionen og medlemsstaterne styrker **kendskabet til dette instrument** ved markant at intensivere den interne informationsindsats i generaldirektoraterne og ministerierne og ved at udnytte merværdien;
- om, at medlemsstaterne samarbejder loyalt med regionerne og de lokale myndigheder om etableringen af EGTS, så disse kan udvikles og hurtigt stå klar i fuld respekt for bogstav og ånd i forordning 1082/2006.

Tilskyndelse til nyskabende og partnerskabsorienterede forvaltningsmodeller

De økonomiske, teknologiske og samfundsmæssige forandringer gør det påkrævet at udvikle holdninger og praksis. **Fællesskabsmetoden bør forbedres med nyskabende og eksperimenterende praksis, som kan støtte sig til den erfaring og ekspertise, der ligger hos de folkevalgte på regionalt og lokalt plan, som i de fleste tilfælde skal gennemføre fællesskabspolitikkerne og anvende fællesskabsretten.**

Eksperimenter er i den forbindelse en metode til god forvaltning, som gør det muligt at gennemføre foranstaltninger i begrænset målestok, så man kan teste dem med henblik på mere generel gennemførelse, når de har vist deres værd. De politiske beslutningstagere kan, takket være eksperimenterne, træffe deres beslutninger på grundlag af data, som allerede er afprøvet med hensyn til deres konsekvenser for det regionale og lokale niveau.

Endvidere har kontraktbaserede løsninger i forbindelse med EU's regionalpolitik affødt ejerskab på nationalt, regionalt og lokalt plan, hvad angår EU's strategiske prioriteringer, og de har styrket koordineringen af de offentlige politikker, der er iværksat, og den administrative kapacitet. Sådanne løsninger bør derfor udvides til også at omfatte andre europæiske politikker.

Med henblik på at gennemføre forvaltning på flere myndighedsniveauer**forpligter Regionsudvalget sig til:**

- at stille forslag, som støtter gennemførelsen af **eksperimenter på lokalt og regionalt plan** inden for visse af EU's interventionsområder; det gælder eksempelvis strategien for vækst og beskæftigelse, den sociale dagsorden, integrationspolitikken, innovationspolitikken, samhørighedspolitikken, bæredygtig udvikling og civilbeskyttelse;
- at udvikle aktionsmuligheder med henblik på oftere at anvende **kontrollerede forsøg** som metode til at klarlægge virkningen af omfattende reformer af fællesskabspolitikkerne, bl.a. den fælles landbrugspolitik;

- at kæmpe for, at der åbnes mulighed for at indgå målaftaler, som det blev foreslået i 2001, idet udvalget foreslår, at de politiske og retlige gennemførelsesbestemmelser justeres, bl.a. via **fleksible og differentierede trepartsinstrumenter**. I den forbindelse skal der tages fuld højde for medlemsstaternes institutionelle og procedurermæssige autonomi ved overtagelsen, ikke kun i forbindelse med omsætningen til national ret, men især i forbindelse med gennemførelsen af fællesskabslovgivningen;

anbefaler:

- at **der etableres europæiske territoriale pagter**, som gør det muligt på frivillig basis at forene de forskellige ansvarlige forvaltningsniveauer, således at virkeliggørelsen af EU's vigtige målsætninger og politiske prioriteringer tilpasses på partnerskabsbasis sammen med de regionale og lokale myndigheder ⁽³⁸⁾;
- at det sikres, at europæiske territoriale pagter omfatter forpligtelser for en af EU's institutioner eller et af agenturerne, forpligtelser for de nationale myndigheder og en eller flere regionale eller lokale myndigheder, bestemmelse af europæiske politiske mål, som forfølges, deres konkrete udmøntning i det pågældende område, et overvågningssystem og endelig **fastlæggelse af en budgetstruktur, som samler de for gennemførelsen påkrævede bidrag fra de forskellige parter**;

og opfordrer:

- til, at man i overvejelserne om **finansiering af de europæiske territoriale pagter** fokuserer på mulige synergieffekter mellem på den ene side, hvad angår det europæiske niveau, eksisterende budgetposter på de berørte områder og strukturfondene, og på den anden side, hvad angår det lokale, regionale og nationale niveau, de til rådighed værende budgetposter; dette bør ske, uden at der etableres noget nyt finansielt instrument for Fællesskabets regionalpolitik, og uden at der søges yderligere finansielle midler med dette sigte;
- **de regionale og lokale myndigheder**, som måtte være interesseret i at engagere sig i en sådan proces, til at **tilkendegive deres interesse over for udvalget** som led i høringen om gennemførelsen af hvidbogen.

5. Gennemførelse og opfølgning af hvidbogen

Med offentliggørelsen af denne hvidbog har Regionsudvalget taget initiativ til at forelægge sin opfattelse af fællesskabsmetoden, som beror på en forvaltningsmodel, der inddrager de regionale og lokale myndigheder ved udformningen og gennemførelsen af fællesskabspolitikkerne. Denne vision støtter sig til de fremskridt, der tilskyndes til i Kommissionens hvidbog om nye styreformer i EU, som blev vedtaget i 2001, og præsenterer de udfordringer, der knytter sig til delt forvaltning i Europa. Udviklingen af en europæisk kultur for forvaltning på flere myndighedsniveauer er en permanent udfordring. Udvalget vil derfor jævnligt vurdere, hvilke fremskridt der er gjort med hensyn til gennemførelsen, og vil hvert tredje år offentliggøre en statusrapport om forvaltning på flere myndighedsniveauer i EU.

Regionsudvalget vil, så snart hvidbogen er offentliggjort, indlede en samrådsprocedure med EU's institutioner med henblik på at konkretisere de muligheder og forpligtelser, der forelægges.

⁽³⁸⁾ Udtalelse fra Regionsudvalget om »Gennemførelsen af europæiske territoriale pagter: Forslag om revision af trepartsmålkontrakterne og -måloverenskomsterne«. Cdr 135/2006 fin.

Endvidere indleder udvalget en generel høring for at samle myndigheders, sammenslutningers og interessenters synspunkter og opfordrer disse til at sende udvalget deres bemærkninger om, hvordan man bedst iværksætter forvaltning på flere myndighedsniveauer i Europa. Bemærkninger kan sendes til følgende adresse indtil den 30. november 2009:

Comité des régions de l'Union européenne
Cellule de prospective
Bureau VMA 0635
Rue Belliard/Belliardstraat 101
1040 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

eller til e-mail-adressen: governance@cor.europa.eu ⁽³⁹⁾.

På basis af resultaterne af den generelle høring og samrådet med institutionerne og interessenterne vil Regionsudvalget udarbejde en handlingsplan for iværksættelsen af anbefalingerne.

Bruxelles, den 17. juni 2009

Luc VAN DEN BRANDE

Formand for

Regionsudvalget

⁽³⁹⁾ Opfølgningen på hvidbogen vil blive ledsaget af aktiviteter i Regionsudvalgets workshops www.cor.europa.eu/ateliers.

Regionsudvalgets udtalelse om »et år efter Lissabon: Udviklingen i partnerskabet mellem Afrika og EU« og »EU, Afrika og Kina: Hen imod tresidet dialog og samarbejde«

(2009/C 211/02)

REGIONSUDVALGET

- bifalder den indsats, der er blevet gjort af de europæiske og afrikanske aktører siden lanceringen af EU/Afrika-partnerskabet og understreger behovet for at videreføre, fremskynde, styrke og udvide de initiativer, der allerede er taget inden for rammerne af de otte partnerskaber;
- foreslår, at Regionsudvalget får sæde i de grupper, der skal gennemføre de tematiske partnerskaber, især vedrørende regeringsførelse, MDG-målene, klimaændringer, migration, mobilitet og beskæftigelse, og understreger nødvendigheden af at udstyre EU med instrumenter til statistisk belysning og evaluering af de decentraliserede samarbejdsaktiviteter, som de lokale og regionale myndigheder har taget initiativ til; det minder endvidere om, at de årlige dage for decentraliseret samarbejde er en oplagt lejlighed til en dialog mellem Kommissionen og Regionsudvalget og at der i denne sammenhæng især bør fokuseres på EU/Afrika-partnerskabet;
- bifalder Kommissionens meddelelse om samarbejdet mellem EU, Afrika og Kina og påpeger de forskelle, der i øjeblikket findes mellem EU's og Kinas politik for udviklingsbistand på det afrikanske kontinent, hvad angår målsætninger og midler. Disse forskelle gør det endnu vigtigere med et styrket samarbejde vel at mærke under fastholdelse af strenge kriterier for god regeringsførelse og overholdelse af menneskerettighederne;
- mener, at tiden er inde til at fastlægge procedurer for inddragelse af de afrikanske, europæiske og kinesiske lokale myndigheder i den tresidede dialog mellem EU, Afrika og Kina, især når det gælder indkredsningen af samarbejdstemaer;
- understreger i forbindelse med den økonomiske og finansielle krise nødvendigheden af at fastholde og øge udviklingsbistanden til Afrika.

Ordfører: Jean-Louis Destans (FR/PSE),
formand for departementet Eure

Basisdokumenter:

»Et år efter Lissabon: Udviklingen i partnerskabet mellem Afrika og EU«

KOM(2008) 617 endelig

»EU, Afrika og Kina: Hen imod tresidet dialog og samarbejde«

KOM(2008) 654 endelig

I. **POLITISKE ANBEFALINGER**

A. **Generelle bemærkninger**

EU/Afrika-partnerskabet

Regionsudvalget

1. glæder sig over offentliggørelsen af Kommissionens meddelelse »Et år efter Lissabon: Udviklingen i partnerskabet mellem Afrika og EU«, der består i en evaluering af de fremskridt, der er gjort i løbet af det første år efter gennemførelsen af handlingsplanen for 2008-2010 og dens otte tematiske partnerskaber, der skal konkretisere den fælles EU/Afrika-strategi;

2. bifalder den indsats, der er blevet gjort af de europæiske og afrikanske aktører siden iværksættelsen af den fælles strategi i december 2007, og som har gjort det muligt at skabe grundlag for partnerskab og samarbejde på områderne »udvikling«, »Afrika« og »institutioner«;

3. understreger, at disse første fremskridt ikke må tilsidesætte behovet for at videreføre, fremskynde, styrke og udvide de initiativer, der allerede er taget inden for rammerne af de otte partnerskaber. Strategien for udvikling og samarbejde mellem EU og Afrika kan kun få den ønskede virkning, hvis de to parter konstant yder en forstærket indsats. De resultater, der er gjort i løbet af det første år efter gennemførelsen, bør være et incitament for de europæiske og afrikanske aktører til at øge deres indsats og bidrage til en vellykket strategi på langt sigt;

4. glæder sig over den fælles rapport, der blev vedtaget af EU og Den Afrikanske Union den 21. november 2008, og som gengiver Kommissionens konklusioner;

5. noterer sig med interesse Kommissionens tilgang, der ud over en statusopgørelse også består i at fremlægge anbefalinger for fremtiden med henblik på at:

- overvinde vanskelighederne med at gennemføre handlingsplanen,
- få alle aktører til at tage kollektivt ejerskab for handlingsplanen,

— udvikle en overordnet og tværgående tilgang til det afrikanske kontinent,

— tilskynde til koordinering og samarbejde mellem EU og Afrika i internationale organisationer,

— øge oplysningen om partnerskabets mål og resultater for at sikre større gennemsigtighed og en stærk tilslutning fra de afrikanske og europæiske borgeres side;

6. understreger, at såvel alle disse anbefalinger som de tre partnerskabssøjler, navnlig »udvikling« og »institutioner«, vidner om den klare og anerkendte merværdi, som vil kunne tilføres af Regionsudvalget og andre lokale og regionale myndigheder i EU og Afrika, hvilket Kommissionen følgelig burde have lagt vægt på i sin meddelelse.

Tresidet dialog og samarbejde mellem EU, Afrika og Kina

Regionsudvalget

7. bifalder Kommissionens meddelelse »EU, Afrika og Kina: Hen imod tresidet dialog og samarbejde« og understreger vigtigheden af den opnåede dynamik, der udgør et første skridt hen imod at skabe synergier til gavn for Afrika;

8. finder, at det er af afgørende betydning for det afrikanske kontinents fremtid, at der etableres et samarbejde mellem EU og Kina. Begge parter har etableret bilaterale partnerskaber med Afrika og er henholdsvis dets største og tredjestørste handelspartner, samtidig med at de tegner sig for de største direkte investeringer på dette kontinent;

9. finder, at denne tresidede tilgang bør sættes ind i en global sammenhæng og bl.a. ses i forhold til de store vækstlande;

10. påpeger de forskelle, der i øjeblikket findes mellem EU's og Kinas politik for udviklingsbistand på det afrikanske kontinent, hvad angår målsætninger og midler. Disse forskelle gør det endnu vigtigere med et styrket samarbejde;

11. opfordrer Den Afrikanske Union, de afrikanske stater og deres lokale og regionale myndigheder til at deltage fuldt ud i fastlæggelsen af samarbejdstemaer og etableringen af det tresidede samarbejde. Dette bør ikke blot være et spørgsmål om, at EU og Kina skal koordinere deres politikker;

12. opfordrer de afrikanske ansvarlige på kontinentalt, nationalt, regionalt og lokalt niveau til at fremsætte forslag til samarbejdsområder, hvor man efter deres opfattelse vil kunne løfte de udfordringer, der er knyttet til udviklingen af det afrikanske kontinent;

13. gør opmærksom på, at der i den forbindelse er behov for en fleksibel og pragmatisk tilgang for at kunne indkredse alle temaer, der giver mulighed for samarbejde, uden på forhånd at udelukke visse områder;

14. understreger vigtigheden af samarbejdstemaet »Bæredygtig forvaltning af miljø og naturressourcer« i lyset af den politik for intensiv udnyttelse af energiressourcerne, som føres i Afrika;

15. er overrasket over, at Kommissionen ikke lægger større vægt på sundhed, uddannelse og forskning inden for de samarbejdstemaer, som den foreslår, især eftersom der er tale om områder med afgørende betydning for Afrikas udvikling på langt sigt og vigtige indsatsområder som fastlagt i FN-regi og EU/Afrika-partnerskabet; opfordrer derfor Kommissionen til at styrke sine forslag i så henseende;

16. anbefaler, at Den Afrikanske Union anerkendes som en vigtig samtalepartner i dette tresidede forhold med henblik på at fremme en overordnet og sammenhængende tilgang, der bryder nationale afgrænsninger;

17. glæder sig over det topmøde mellem EU og Kina, der blev afholdt i Prag i maj 2009, og opfordrer Rådet til:

- at henvise til det tresidede samarbejde mellem EU, Afrika og Kina, når det gælder om at konkretisere Kommissionens forslag,
- at styrke samarbejdsperspektiverne på sundheds-, uddannelses- og forskningsområdet,
- at tage højde for de forslag, der er blevet fremsat af de afrikanske aktører;

18. understreger, at EU bør fastholde sine strenge kriterier for god regeringsførelse og overholdelse af menneskerettighederne i gennemførelsen af sin udviklingssamarbejdspolitik over for Afrika, uanset om der er tale om et bilateralt samarbejde mellem EU og Afrika eller et tresidet samarbejde mellem EU, Afrika og Kina;

19. finder, at disse kriterier bør opfattes på en dynamisk og gradvis måde, således at der kan tages højde for de opnåede fremskridt og de politikker, der iværksættes af de afrikanske stater med henblik på at fremme god regeringsførelse og overholdelse af menneskerettighederne;

20. understreger, at samarbejdet ikke bør bestå i en tilpasning til Kinas metoder og målsætninger, eftersom en sådan tilgang ikke nødvendigvis vil være forenelig med EU's værdier og

principper og Afrikas interesser på lang sigt, uden at udelukke søgningen efter fælles værdier;

21. fremhæver Regionsudvalgets og de europæiske, afrikanske og kinesiske lokale og regionale myndigheders langsigtede rolle i forbindelse med virkeliggørelsen af det tresidede samarbejde mellem EU, Afrika og Kina, der bør udvikles yderligere, mens der er begyndt at ske en udvikling i de bilaterale forbindelser mellem EU/Afrika, Afrika/Kina og EU/Kina;

22. finder, at der ved udformningen af retningslinjerne for tresidet samarbejde og dialog bør tages højde for de økonomiske og sociale forhold i de enkelte regioner og områder, og at det vil være hensigtsmæssigt at inddrage de lokale og regionale myndigheder i EU, Afrika og Kina i arbejdet med at fastlægge disse retningslinjer;

23. understreger, at der er behov for instrumenter, som giver mulighed for at følge op på og føre tilsyn med gennemførelsen af det tresidede samarbejde og den tresidede dialog, for at sikre, at de enkelte parter overholder de tilsagn, som de har givet.

Den økonomiske og finansielle krise

Regionsudvalget

24. er bekymret over de konsekvenser, som den internationale økonomiske og finansielle krise har for det afrikanske kontinent, mens fokus først og fremmest er på situationen i de udviklede lande;

25. frygter, at udviklingslandene fortsat vil komme i anden række. Afrika er f.eks. meget underrepræsenteret i G20, hvilket forhindrer dette kontinent i at øve indflydelse på de internationale beslutninger, der skal bremse den økonomiske krise, selv om Afrika både direkte og indirekte er ramt af denne krise;

26. minder om, at krisen har betydelige direkte og indirekte konsekvenser for det afrikanske kontinent på grund af den sårbarhed, der præger dets sociale og økonomiske modeller. Af de direkte konsekvenser kan især nævnes en nedgang i de afrikanske landes eksport af råvarer på grund af opbremsningen i den globale økonomi, et fald i de udenlandske investeringer, risikoen for, at fødevarekrisen forværrer som følge af skærpede kreditvilkår, og et indtægtstab som følge af, at arbejdsløse afrikanske indvandrere i de udviklede lande sender færre penge hjem. De indirekte konsekvenser er først og fremmest, at de udviklede lande reducerer udviklingsbistanden og omlægger støtten til nationale økonomiske aktiviteter;

27. gør opmærksom på, at den økonomiske krise på det afrikanske kontinent i henhold til FMI forventes at medføre en nedgang i den økonomiske vækst, der forventes at være på 3 % i 2009, hvorved der sættes en stopper for en gennemsnitlig vækst på mere end 6 % i de fem sidste år og en gradvis genopretning af den økonomiske, politiske og sociale situation på det afrikanske kontinent;

28. skønner, at krisen vil blive endnu værre i Afrika på grund af svaghederne i de sociale politikker, og at den kan føre til humanitære, politiske og sociale kriser, der vil skabe uro og udløse nye konflikter i regionen;

29. understreger i den forbindelse vigtigheden af EU/Afrika-partnerskabet og det foreslåede samarbejde mellem EU, Afrika og Kina og nødvendigheden af at fastholde og øge udviklingsbistanden til Afrika;

30. beklager, at visse medlemsstater allerede har bebudet, at de vil reducere udviklingsbistanden, hvilket blot føjer en yderligere krise til krisen i Afrika;

31. erklærer, at de europæiske lokale og regionale myndigheder i denne vanskelige finansielle situation kan spille en afgørende rolle. Ikke alene yder de væsentlig finansiell bistand, men de iværksætter også overførsler af viden og erfaring og deltager i konkrete samarbejdsprojekter.

B. De lokale og regionale myndigheders rolle i EU/Afrika-partnerskabet

Lokale og regionale myndigheders særlige karakteristika

Regionsudvalget

32. glæder sig over, at der tages hensyn til civilsamfundet og de ikke-traditionelle aktører i EU/Afrika-partnerskabet, og over Kommissionens forslag om at afholde høringer af de vigtigste ikke-institutionelle aktører, herunder det civile samfund, den akademiske verden og den private sektor, så de bliver i stand til at spille en aktiv rolle i gennemførelsen og overvågningen af den fælles strategi;

33. minder Kommissionen om, at der må skelnes mellem lokale og regionale myndigheder og civilsamfundet, og at de europæiske lokale og regionale myndigheder har intense forbindelser med deres afrikanske modparter, som de samarbejder med på områder såsom uddannelse, serviceydelser i byer (vand og affald), infrastruktur, transport, kommunikation, territorial økonomisk udvikling og støtte til lokal forvaltningspraksis; påpeger endvidere, at de lokale og regionale myndigheder har kompetence, knowhow og erfaring på områder af særlig stor betydning for den økonomiske, sociale og politiske udvikling af det afrikanske kontinent;

34. understreger, at det derfor er vigtigt at give de lokale og regionale myndigheder i Europa en større rolle at spille i EU/Afrika-partnerskabet og udnytte deres erfaringer bedre;

35. er af den opfattelse, at Kommissionen i sine tidligere meddelelser og især i meddelelsen »Lokale Myndigheder: Igangsættere Af Udvikling« åbent har anerkendt de lokale og regionale myndigheders betydning for det internationale samarbejde med udviklingslandene; mener endvidere, at de »Europæiske udviklingsdage«, der blev afholdt den 15.-17. november 2008 gav de lokale og regionale myndigheder og Regionsudvalget mulighed for at vise, hvor stort et bidrag de yder til udviklingssamarbejdet og hvor nødvendigt det er at give dem mulighed for at spille med på europæisk og internationalt plan på områder, som falder inden for deres kompetence;

36. mener, at de lokale og regionale myndigheders rolle — som nu er anerkendt — bør medtænkes i alle EU's samarbejdsstrategier, navnlig over for Afrika og i trepartsdialogen mellem EU, Afrika og Kina;

37. opfordrer derfor Kommissionen til at udvide høringen af civilsamfundet og de ikke-traditionelle aktører ved at inddrage de lokale og regionale myndigheder, som er uomgængelige medspillere, samt deres internationale sammenslutninger for at sikre, at de europæiske og afrikanske lokale og regionale myndigheder inddrages i udarbejdelsen af udviklingspolitikken;

38. bekræfter sin vilje til at fremme og støtte de afrikanske lokale og regionale myndigheders koordineringsindsats på nationalt og subnationalt niveau for at styrke den strukturerede dialog mellem Regionsudvalget og de lokale og regionale myndigheder i EU og Afrika.

Involvering af de lokale og regionale myndigheder i partnerskabet

Regionsudvalget

39. mener, at de europæiske og afrikanske lokale og regionale myndigheder bør inddrages i partnerskabet mellem EU og Afrika på tre niveauer:

- udformning af samarbejdspolitikker med inddragelse af Regionsudvalget i fastlæggelsen af en køreplan for gennemførelsen af partnerskabet;
- gennemførelse af samarbejdsprojekter, som kan bidrage til koordineringen af de initiativer, der tages på EU-, AUC- og nationalt niveau og af de lokale og regionale myndigheder;
- overvågning og evaluering af gennemførelsen af partnerskabet for at sikre kollektivt ejerskab og folkelig opbakning;

40. foreslår i dette øjemed, at Regionsudvalget får sæde i de grupper, der skal gennemføre de tematiske partnerskaber, som består af særligt engagerede medlemsstater, Kommissionen og Rådets Generalsekretariat. Regionsudvalget minder om, at det deltager i gruppen med ansvar for demokratisk regeringsførelse og menneskerettigheder, og at det også bør være med i andre partnerskaber på områder, hvor de lokale og regionale myndigheder har en vigtig rolle at spille, såsom partnerskabet vedrørende årtusindudviklingsmålene (MDG-målene), partnerskabet vedrørende klimaændringer og partnerskabet vedrørende migration, mobilitet og beskæftigelse;

41. minder om, at der i dag ikke foreligger præcise, detaljerede og udtømmende statistikker over de samlede midler, som de lokale og regionale myndigheder anvender på udviklingssamarbejde, eller over de prioriterede samarbejdstemaer og de menneskelige ressourcer, der er sat ind; det drejer sig ikke desto mindre om data, som kan bidrage væsentligt til at skabe større sammenhæng og synergier mellem disse aktiviteter og EU/Afrika-partnerskabet;

42. understreger derfor nødvendigheden af at udstyre EU med instrumenter til statistisk belysning og evaluering af de decentraliserede samarbejdsaktiviteter, som de lokale og regionale myndigheder i Europa har taget initiativ til blandt andet i Afrika; man må i den forbindelse huske på, at værdien af disse aktiviteter ikke udelukkende kan måles ud fra et økonomisk kriterium, da deres betydning også ligger i den immaterielle støtte, som de bidrager med;

43. glæder sig over, at Kommissionen nu er enig i nødvendigheden af at oprette en »børs« for decentraliseret samarbejde for at fremme informationsudveksling og etableringen af nye lokale partnerskaber for decentralt samarbejde, som ligger i forlængelse af allerede påbegyndte aktiviteter;

44. minder om, at Regionsudvalget er rede til i samarbejde med Kommissionen at etablere og drive denne »børs« som en internetportal, der kan være en form for virtuel forlængelse af de årlige dage for decentraliseret samarbejde;

45. minder om, at de årlige dage for decentraliseret samarbejde er en oplagt lejlighed til at indgå i en dialog og anlægge strategiske og politiske overvejelser over de decentraliserede samarbejdsaktiviteter; følgelig bør der i denne sammenhæng især fokuseres på forbindelserne mellem EU og Afrika for derigennem at styrke den fælles samarbejdskultur mellem de europæiske og afrikanske lokale og regionale myndigheder, opbygningen af bedre kendskab til lokale problemer på udviklingsområdet og anlæggelsen af strategiske retningslinier med tilknytning til EU/Afrika-partnerskabet.

Fremme involveringen af de afrikanske lokale og regionale myndigheder i partnerskabet

Regionsudvalget

46. mener, at inddragelsen af de lokale og regionale myndigheder i EU/Afrika-partnerskabet ikke kun bør gælde de europæiske myndigheder;

47. understreger, at den igangværende decentraliseringsproces og den intensive urbanisering i Afrika placerer de lokale og regionale myndigheder i en nøgleposition mht. udvikling og det gælder også følgerne af den økonomiske og finansielle krise i Afrika, som i første række vil mærkes på lokalt plan;

48. mener, at inddragelsen af de afrikanske lokale og regionale myndigheder bør finde sted som led i indsatsen for at gøre udviklingspolitikkerne mere effektive og sammenhængende;

49. opfordrer derfor Kommissionen til — ud over civilsamfundet, de ikke-traditionelle aktører og de europæiske lokale og regionale myndigheder — også at høre de afrikanske lokale og regionale myndigheder og deres internationale sammenslutninger;

50. tilskynder de internationale sammenslutninger af afrikanske lokale myndigheder til at intensivere koordinationen med Den Afrikanske Union og de afrikanske stater for at styrke synergien mellem de aktiviteter, der gennemføres på nationalt og subnationalt plan i Afrika;

51. fremhæver den rolle, som de lokale og regionale myndigheder — europæiske såvel som afrikanske — spiller i bevidstgørelsen af offentligheden om udviklingsproblematikken ved at engagere lokale foreninger og borgere, som beskæftiger sig med udviklingsspørgsmål, i konkrete samarbejdsprojekter; disse myndigheder bidrager således til, at partnerskabet kan lykkes, da dette i vid udstrækning afhænger af den folkelige opbakning i nord og syd til målene for samarbejde og udvikling.

Partnerskabet vedrørende demokratisk regeringsførelse og menneskerettigheder

Regionsudvalget

52. påpeger, at der ikke kan være tale om en ægte demokratisk regeringsførelse uden en reel inddragelse af de lokale og regionale myndigheder i beslutningsprocessen;

53. bemærker, at de lokale og regionale myndigheder via de projekter, de sætter i gang, er med til at styrke demokratiet og udformningen af politikker for god regeringsførelse i overensstemmelse med principperne og retningslinjerne i Det Europæiske Charter om Lokalt Selvstyre;

54. understreger, at de lokale og regionale myndigheder bidrager til at øge tilliden til det lokale demokrati gennem deres deltagelse i samarbejdsprojekter, der har til formål at løse hverdagens problemer;

55. fremhæver princippet om det decentraliserede samarbejdes rolle i reformen af EU's udviklingspolitik, hvorefter en bedre forvaltningsskik er afgørende for en vellykket udviklingspolitik, og et centralt element i en sådan god forvaltningsskik er erkendelsen af, at beslutninger bedst træffes tættest muligt på borgerne.

Partnerskabet vedrørende millenniumudviklingsmålene (MDG-målene)

Regionsudvalget

56. gør opmærksom på, at mange af EU's lokale og regionale myndigheder har udviklingsbaserede forbindelser med deres modpartner i de afrikanske lande. Derved har de opbygget en ekspertise, især inden for uddannelse, sundhed, forskning, kommunale tjenester (vand- og affaldsforvaltning), ikke-industrielt fiskeri og akvakultur, infrastruktur, transport, kommunikation, miljø, landområdesudvikling, regional økonomisk udvikling og støtte til udvikling af lokale forvaltninger og decentralisering af den politiske magt;

57. minder om, at de lokale og regionale myndigheder bidrager til at styrke det finansielle og politiske grundlag for at nå MDG-målene takket være de midler og den immaterielle bistand, som de yder til projekter med deres partnere i Afrika og andre udviklingslande;

58. opfordrer Kommissionen til at øge bistanden til og informere bedre om de redskaber og programmer for finansiering af de lokale og regionale myndigheders aktiviteter inden for udviklingssamarbejde, eftersom de midler, som de mobiliserer til konkrete projekter, kommer lokalsamfundet direkte til gode og dermed på en direkte og mindre bureaukratisk måde bidrager til at forbedre situationen på lokalt niveau;

59. bekræfter sin vilje til at udbrede kendskabet til udviklingsprogrammet »Ikke-statslige aktørers og lokale myndigheders rolle i forbindelse med udvikling« blandt de lokale og regionale myndigheder for at få dem til at udnytte alle de hermed forbundne muligheder. Regionsudvalget er også rede til sammen med Kommissionen at foreslå eventuelle nødvendige tilpasninger af dette instrument for at lette dets anvendelse på lokalt og regionalt niveau.

Partnerskabet vedrørende klimaændringer

Regionsudvalget

60. glæder sig over, at der i partnerskabet vedrørende klimaændringer tages højde for det lokale niveau, navnlig hvad angår initiativet »Green Wall for the Sahara«, og understreger nødvendigheden af, at de trufne foranstaltninger tilpasses særlige lokale forhold og behov, eftersom de kan variere betydeligt fra land til land, men også inden for de enkelte lande;

61. understreger, at det decentraliserede udviklingssamarbejde, som de lokale og regionale myndigheder organiserer, er en stærk faktor i den lokale og regionale udvikling, eftersom det kan omfatte talrige indsatsområder og mange forskellige offentlige og private aktører;

62. mener, at de lokale og regionale myndigheder på denne måde kan stimulere etableringen af produktion, distribution og økonomiske aktiviteter, som gavner befolkningen og miljøet.

Partnerskabet vedrørende migration, mobilitet og beskæftigelse

Regionsudvalget

63. understreger, at de lokale og regionale myndigheder er i forreste linje, hvad angår indvandring, både når det gælder de problemer, der er forbundet med ulovlig indvandring (modtagelse og styring af ankomst, ulovlig beskæftigelse, kriminalitet og sikkerhed i byer), og de tjenester, som de skal stille til rådighed for fastboende (sundhedsydelse, uddannelse osv.), og integrationspolitikken;

64. minder om, at nogle lokale og regionale myndigheder har erfaringer med grænseoverskridende og internationalt samarbejde, især de myndigheder, som har problemerne med og konsekvenserne af indvandring tæt inde på livet. Disse erfaringer kan være yderst nyttige, når det drejer sig om at finde løsninger på problemerne i forbindelse med indvandring og mobilitet.

De andre partnerskaber

Regionsudvalget

65. mener, at man ikke må glemme den merværdi, som de lokale og regionale myndigheder kan tilføre andre partnerskaber, og at de i kraft af deres nære kontakt med de berørte befolkninger kan spille en vigtig rolle; det understreger derfor:

— angående partnerskabet om fred og sikkerhed — at det er vigtigt at fremme alle former for folkeoplysningskampagner om de konflikter, der findes på de forskellige kontinenter, og skabe opmærksomhed omkring de særlige problemer for flygtningene;

— angående partnerskabet vedrørende energi — at det er nødvendigt at fremme decentraliserede samarbejdsaktiviteter, som fokuserer på fornyelige energikilder og begrænsning af affaldsproduktionen ved hjælp af mikroprojekter og bevidsthedskampagner rettet mod alle aktørerne i bekæmpelsen af uansvarlig adfærd især mht. produktionen af husholdningsaffald;

— angående partnerskabet vedrørende forskning, informationssamfundet og rummet — at det er vigtigt at være særligt opmærksom på at yde støtte til lokale initiativer til bekæmpelse af digitale kløfter;

66. mener på baggrund af disse bemærkninger, at Kommissionen bør yde finansiel støtte først og fremmest til decentraliserede samarbejdsaktiviteter, som stemmer overens med målene for EU/Afrika-partnerskabet.

C. De lokale og regionale myndigheders rolle i den tresidede dialog og samarbejdet mellem EU, Afrika og Kina

Regionsudvalget

67. mener, at tiden er inde til at fastlægge procedurer for inddragelse af de afrikanske, europæiske og kinesiske lokale myndigheder i den tresidede dialog mellem EU, Afrika og Kina, især når det gælder indkredsningen af samarbejdstemaer;

68. mener, at viften af samarbejdstemaer for den tresidede dialog bør udvides under hensyntagen til de lokale og regionale myndigheders ekspertise og erfaring især på de områder, der falder inden for deres kompetence, såsom uddannelse, vandforsyning, bytransport, affaldshåndtering, energi samt bæredygtig udvikling, som er sektorer af afgørende betydning for udviklingen i Afrika på langt sigt og for opfyldelsen af MDG-målene;

69. gør opmærksom på de strukturelle forskelle, der findes mellem lokale og regionale myndigheder i EU, Afrika og Kina, hvad enten der er tale om kompetence, størrelse eller finansielle midler, hvilket gør det endnu mere nødvendigt hurtigst muligt at inddrage de lokale og regionale myndigheder i partnerskabet, for at man kan bevæge sig hen imod en fælles arbejdskultur;

70. mener, at dialogen som foreslået bør organiseres på kontinentalt plan, regionalt plan og på landeniveau, men at den også bør føres på subnationalt plan;

71. bekræfter sin vilje til at fremme tresidede samarbejdsprojekter mellem lokale og regionale myndigheder i EU, Afrika og Kina ved at trække på sine eksisterende kontakter og støtte identifikationen af nye partnere og decentraliserede samarbejdsaktiviteter.

Bruxelles, den 17. juni 2009

Luc VAN DEN BRANDE

Formand for

Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse »Udvidelsesstrategi og vigtigste udfordringer 2008-2009: potentielle kandidatlande«

(2009/C 211/03)

REGIONSUDVALGET

- opfordrer Europa-Kommissionen til at medtage flere oplysninger om reformer og inddragelsen af de lokale og regionale myndigheder i udvidelsesprocessen. I sine landerapporterne bør der lægges større vægt på decentralisering i henhold til gældende fællesskabsret og de fremskridt, de lokale myndigheder har gjort;
- opfordrer Europa-Kommissionen til at støtte programmer for at informere borgerne om EU-medlemskabets udfordringer, fordele og konsekvenser for deres liv;
- opfordrer Europa-Kommissionen skal arbejde på hurtigere at fjerne visumkravene til de lande, der på det seneste har gjort fremskridt hen imod opfyldelsen af de kriterier, der er nedfældet i køreplanerne for disse lande;
- opfordrer EU-medlemsstaterne til fortsat støtte de potentielle kandidatlandes lokale myndigheder i deres bestræbelser på at skabe en upartisk og ansvarlig offentlig forvaltning;
- opfordrer alle de berørte lande til at gøre en ekstra indsats for at overtage europæiske værdier og reformer samt acceptere dialog som en vej til forsoning;
- minder om, at kun når de potentielle kandidatlande har gjort fremskridt i overensstemmelse med de fastlagte kriterier, kan der blive tale om kandidatstatus.

Ordfører: Gordon Keymer (UK/PPE)
medlem af Tandridge District Council

Basisdokument

»Udvidelsesstrategi og vigtigste udfordringer 2008-2009«

KOM(2008) 674 endelig

I. POLITISKE ANBEFALINGER

A. Generelle anbefalinger

Generelle fremskridt og tidsplan

Regionsudvalget

1. ser positivt på rapporterne om de potentielle kandidatlande som led i Europa-Kommissionens Udvidelsesstrategi og vigtigste udfordringer 2008-2009;

2. opfordrer Europa-Kommissionen til at medtage flere oplysninger om reformer og inddragelsen af de lokale og regionale myndigheder i udvidelsesprocessen. I sine landerapporterne bør der lægges større vægt på decentralisering i henhold til gældende fællesskabsret og de fremskridt, de lokale myndigheder har gjort;

3. konstaterer at lokale og regionale myndigheder i de potentielle kandidatlande til en vis grad holdes på afstand af udvidelsesprocessen og drager ikke fuld fordel af den, hvilket nødvendigvis har indflydelse på borgerne. Udvalget opfordrer Europa-Kommissionen til at støtte programmer for at informere borgerne om EU-medlemskabets udfordringer, fordele og konsekvenser for deres liv;

4. konstaterer en modsigelse mellem fremme af mellemfolkelige kontakter på den ene side og opretholdelsen af en stram visumpolitik på den anden. Europa-Kommissionen skal arbejde på hurtigere at fjerne visumkravene til de lande, der på det seneste har gjort fremskridt hen imod opfyldelsen af de kriterier, der er nedfældet i køreplanerne for disse lande;

5. opfordrer EU-medlemsstaterne til fortsat støtte de potentielle kandidatlandes lokale myndigheder i deres bestræbelser på at skabe en upartisk og ansvarlig offentlig forvaltning;

6. tilskynder Europa-Kommissionen til at bistå regeringerne i de pågældende lande med at klare den aktuelle finansielle og økonomiske krise, da den uvægerligt vil have direkte konsekvenser for de lokale myndigheder og de borgere, de tjener;

7. tilskynder EU-medlemsstaterne til vedvarende at støtte udvidelsesprocessen, da den »tjener EU's strategiske interesser, hvad angår stabilitet, sikkerhed og konfliktforebyggelse«⁽¹⁾;

8. opfordrer alle de berørte lande til at gøre en ekstra indsats for at overtage europæiske værdier og reformer samt acceptere dialog som en vej til forsoning. Især potentielle kandidatlande skal fortsætte bestræbelserne på at løse bilaterale problemer herunder grænsestridigheder og spørgsmålet om flygtninges og internt fordrevnes tilbagevenden. De lokale og regionale myndigheder er det bedste forvaltningsniveau at gennemføre sådanne ændringer på;

9. støtter, at der anlægges veje og bringes nyt liv i regionale lufthavne på grund af de potentielle fordele for beskæftigelsen, tilgængeligheden, turismen samt en mere afbalanceret økonomisk udvikling og den forventede genrejsning;

10. minder om, at kun når de potentielle kandidatlande har gjort fremskridt i overensstemmelse med de fastlagte kriterier, kan der blive tale om kandidatstatus.

B. Landespecifikke bemærkninger

Albanien

Regionsudvalget

11. Udvalget ser med tilfredshed på, at alle medlemsstater har afsluttet ratificeringen af associerings- og stabiliseringsaftalen med Albanien;

12. det er en positiv udvikling, at centralregeringen har overført ansvaret for moms, lokal beskatning, vandforsyning og sanitetsvæsen samt social sikkerhed og social integration til kommunerne. Det er dog et spørgsmål, om kommunerne vil kunne klare disse nye beføjelser;

13. mener, der er et stort behov for yderligere kapacitetsopbygning hos de lokale myndigheder, sammenslutninger af kommuner og især i ministeriet for offentlig forvaltning i centralregeringen, som er ansvarlig for udformningen af strategier for administrative reformer på lokalt plan;

14. ser et særligt behov for, at de kommunale finansielle tjenesters kapacitet udbygges, da opkrævningen af lokale skatter og indtægter er meget begrænset. Forhåbentlig vil disse problemer blive taget op i forbindelse med den forestående fiskale decentralisering.

⁽¹⁾ KOM(2008) 674 endelig.

Bosnien-Hercegovina

Regionsudvalget

15. bifalder undertegnelsen af stabiliserings- og associeringsaftalen med EU og tilskynder regeringen i Bosnien-Hercegovina til at fortsætte med at opfylde sine forpligtelser under aftalen i henhold til forslaget til gennemførelseshandlingsplan;

16. ser med tilfredshed på, at de seneste lokalvalg i Bosnien-Hercegovina levede op til de internationale standarder. Dette kunne dog ikke skjule dybe etnisk betingede splittelser;

17. ser positivt på de seneste reformer af de lokale myndigheder i begge enheder, hvorved den lokale lovgivning blev bragt i overensstemmelse med det Europæiske Charter om Lokalt Selvstyre og Venedig-kommissionens anbefalinger;

18. beklager, at enhedernes regeringer ikke taler med hinanden om visse aspekter af et EU-medlemskab, især da dette forhælder reformprocessen og forhindrer en velfungerende informationsstrøm til de lokale myndigheder;

19. konstaterer, at kommunerne i Bosnien-Hercegovina kommunikerer godt med hinanden på tværs af enhederne og opfordrer Europa-Kommissionen til fortsat at støtte »fælles projekter« specielt i forbindelse med opbygningen af de lokale myndigheders og de kommunale sammenslutningers kapacitet.

Montenegro

Regionsudvalget

20. stiller sig positivt over for Montenegros anmodning om status som kandidatland og opfordrer medlemsstaterne til at bemyndige Europa-Kommissionen til at indlede vurderingsprocessen;

21. opfordrer Europa-Kommissionen til at yde støtte til bygningen af en nord/syd-motorvej. Dette store infrastrukturprojekt vil også forbedre kommunernes udvikling væsentligt i hele landet;

22. i betragtning af den begrænsede administrative kapacitet på lokalt plan bør kapaciteten hos såvel de lokale myndigheder som Montenegros sammenslutning af kommuner øges yderligere. Europa-Kommissionen bør ligeledes støtte programmer for udveksling af knowhow mellem ligeværdige parter.

Serbien

Regionsudvalget

23. konstaterer med tilfredshed, at centralregeringen stadig hyppigere hører Serbiens permanente konference af byer og kommuner og at der inden for den stående konference er blevet oprettet et departement for EU-integration, der skal udarbejde en handlingsplan for en nærmere inddragelse af de lokale myndigheder i tiltrædelsesprocessen;

24. opfordrer den serbiske regering til fortsat at arbejde på en decentralisering. En løsning af problemet om kommunernes ejendomsret ville være et skridt i den rigtige retning. På nuværende tidspunkt ejer de lokale myndigheder i Serbien nemlig ingen fast ejendom;

25. tilskynder Europa-Kommissionen og den serbiske regering til fortsat at støtte den lokale kapacitetsopbygning med yderligere midler og uddannelse for at sikre at de lokale myndigheder kan varetage deres stadig større opgaver og beføjelser;

26. tilskynder Europa-Kommissionen til fortsat at yde støtte til den lokale kapacitetsopbygning f.eks. gennem »Exchange« programmet under Serbiens permanente konference af byer og kommuner.

Kosovo (under FN's Sikkerhedsråds resolution 1244)

Regionsudvalget

27. er tilfreds med de bestræbelser, som talrige internationale og lokale organisationer har gjort for sikre Kosovo en bedre fremtid og mener, at den langsommelige decentralisering er en af de væsentligste hindringer for skabelsen af et demokratisk styre i Kosovo;

28. mener, at Kosovos befolkning har brug for konkrete forbedringer. Den offentlige transport og transportinfrastrukturen skal udvikles yderligere især i områder, som flygtninge og internt fordrevne forventes at vende hjem til;

29. ser gerne, at der udfoldes større aktivitet for at skabe tillid mellem de forskellige etniske grupper i Kosovo, og at deltagelse i den lokale beslutningsproces stimuleres. Særligt foruroligende er den ringe deltagelse ved de lokale valg.

Bruxelles, den 17. juni 2009

Luc VAN DEN BRANDE

Formand for

Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse »Udvidelsesstrategi og vigtigste udfordringer 2008-2009: kandidatlandene«

(2009/C 211/04)

REGIONSUDVALGET

- understreger, at det til fulde støtter de foranstaltninger og reformer, der gennemføres i ansøgerlandene for at opfylde kriterierne for medlemskab;
- fremhæver, hvor vigtig udvidelsesprocessen er for kandidatlandenes stabile og demokratiske udvikling, og erkender også merværdien for EU;
- henleder opmærksomheden på vigtigheden af godt naboskab og regionalt samarbejde i stabiliserings- og associeringsprocessen; Regionsudvalget opfordrer kandidatlandene til at øge indsatsen for at prioritere og løse udestående spørgsmål med nabostater i fred og fordragelighed, så der kan findes løsninger, som er tilfredsstillende for alle parter;
- understreger behovet for, at lokale og regionale myndigheder og deres organisationer på et tidligt tidspunkt inddrages i tiltrædelsesprocessen; med deres viden og erfaringer kan de nemlig bidrage med nye elementer og skabe merværdi i udvidelsesprocessen;
- anbefaler, at samarbejdet mellem lokale og regionale myndigheder i medlemslandene og kandidatlandene intensiveres, og mener, at der især bør fokuseres på at skabe offentlig støtte til tiltrædelsesprocessen, både i medlemslandene og i kandidatlandene.

Ordfører: Jasmina Vidmar (SL/ALDE)
Medlem af byrådet i Maribor

Basisdokument

Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet — Udvidelsesstrategi og vigtigste udfordringer 2008-2009

KOM(2008) 674 endelig

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

1. understreger, at det til fulde støtter de foranstaltninger og reformer, der gennemføres i ansøgerlandene for at opfylde kriterierne for medlemskab;

2. fremhæver, hvor vigtig udvidelsesprocessen er for kandidatlandenes stabile og demokratiske udvikling, og erkender også merværdien for EU;

3. bifalder de fremskridt, der er nået i kandidatlandene takket være adskillige reformer, som styrker retsstatsprincippet og moderniserer de økonomiske og sociale strukturer;

4. mener, at ansøgerlandene bør opmuntres til at gøre en endnu større indsats og udnytte hele deres potentiale, når de gennemfører reformer, for at sikre at tiltrædelsesprocessen afvikles smidigt og i et hurtigere tempo;

5. glæder sig over de forsøg, der bliver gjort for at forbedre udvidelsesprocessens kvalitet og gennemsigtighed, herunder også de benchmark der er blevet fastsat for indledningen og afslutningen af forhandlingskapitler;

6. henleder opmærksomheden på vigtigheden af godt nabo-skab og regionalt samarbejde i stabiliserings- og associeringsprocessen. Regionsudvalget opfordrer kandidatlandene til at øge indsatsen for at prioritere og løse udestående spørgsmål med nabostater i fred og fordragelighed, så der kan findes løsninger, som er tilfredsstillende for alle parter;

7. tager positivt imod de generelle fremskridt, Kroatien har gjort med hensyn til at vedtage og gennemføre reformer for EU-medlemskab, og tror på, at det er muligt at overholde den foreslåede tidsplan, således at man kan nå frem til de sidste faser af forhandlingerne i slutningen af 2009, forudsat Kroatien opfylder alle de nødvendige kriterier;

8. understreger, at Kroatien er nødt til at øge indsatsen for at reformere retsvæsenet, bekæmpe korrupktion og organiseret kriminalitet, beskytte minoritetsrettigheder, støtte flygtninges ret til at vende hjem og samarbejde med Den Internationale Krigsforbryderdomstol for Det Tidligere Jugoslavien;

9. noterer, at Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien har gjort store fremskridt i forbindelse med reformen af retsvæsen og politi, således at landet nu opfylder kravene i stabiliserings- og associeringsaftalen og er ved at udvikle et multietnisk samfund;

10. konstaterer, at Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedoniens bestræbelser på at opfylde de politiske kriterier halter, hvilket fremgår af Kommissionens statusrapport for 2008. Regionsudvalget bifalder de fremskridt, der er gjort med hensyn til afholdelsen af præsident- og lokalvalg i begyndelsen af 2009 på en måde, der lever op til de fleste internationale standarder. Regionsudvalget håber derfor, at landet vil få en dato for, hvornår optagelsesforhandlingerne med EU kan starte, forudsat at de nødvendige betingelser er opfyldt;

11. noterer sig Tyrkiets reformbestræbelser med hensyn til de grundlæggende friheder og retsstatsprincippet og opfordrer Tyrkiet at indtage en konstruktiv holdning og støtte op om de bestræbelser, der gøres for at opnå en aftale om genforening af Cypern;

12. understreger behovet for, at lokale og regionale myndigheder og deres organisationer på et tidligt tidspunkt inddrages i tiltrædelsesprocessen. Med deres viden og erfaringer kan de nemlig bidrage med nye elementer og skabe merværdi i udvidelsesprocessen;

13. bifalder det positive samarbejde på tværs af grænserne mellem lokale og regionale myndigheder og opfordrer disse myndigheder til at intensivere dette samarbejde, da det ud over at øge velfærden giver mulighed for direkte kontakt og bedre gensidig forståelse mellem mennesker i EU-medlemslande og tredjelande; peger på de muligheder, som Den Europæiske Gruppe for Territorialt Samarbejde (EGTS) frembyder i denne forbindelse, og opfordrer de kompetente nationale myndigheder til at tage passende skridt til at lade partnere fra kandidatlandene deltage i fremtidige EGTS'er som fastsat i forordning (EF) 1082/2006;

14. hilser den forbedrede koordination mellem IPA's støttemekanismer og andre internationale finansielle institutioners og donoreres støttemekanismer velkommen og mener, at yderligere harmonisering af de forskellige støttemekanismer vil bidrage til at forbedre deres effektivitet;

15. anbefaler, at samarbejdet mellem lokale og regionale myndigheder i medlemslandene og kandidatlandene intensiveres, og mener, at der især bør fokuseres på at skabe offentlig støtte til tiltrædelsesprocessen, både i medlemslandene og i kandidatlandene;

16. erkender, at det er vigtigt at trække på de eksisterende netværk af lokale myndigheder som f.eks. NALAS (Netværket af Landsforeninger af Lokale Myndigheder i Sydøsteuropa) i sit arbejde med kandidatlandene. Inddragelsen af NALAS kan fremme koordinering og erfaringsudveksling mellem Regionsudvalgets arbejdsgrupper og det blandede rådgivende udvalg, der dækker denne region, med det formål at sammenligne integrationsprocesser og decentraliseringstiltag i regionen.

KROATIEN

Kroatiens fremskridt i forbindelse med tiltrædelsesprocessen

Regionsudvalget

17. er positivt indstillet over for, at forhandlingerne med Kroatien snart går ind i deres afsluttende fase, forudsat at landet opfylder kriterierne for medlemskab, og opfordrer Kroatien til at fremskynde reformerne på en række nøgleområder;

18. mener, at der er gjort fremskridt i forbindelse med korruptionsbekæmpelse takket være forbedringer i lovgivningen samt de aktiviteter, der udføres af kontoret for forebyggelse af korruption og organiseret kriminalitet. Regionsudvalget bemærker imidlertid, at korruption fortsat er et stort problem og anbefaler derfor, at der gøres en ekstra indsats for at øge koordinationen og den uafhængige overvågning samt øge den administrative kapacitet i organer, der bekæmper korruption;

19. bifalder retssikkerheden og den almene anerkendelse af pressefrihed og mediepluralisme, men har med bekymring fulgt tilfældene af fysiske overgreb, trusler og politisk pres mod journalister. Regionsudvalget noterer, at der er taget visse passende skridt og opfordrer myndighederne til at tage yderligere skridt med henblik på at skabe et sikkert arbejdsmiljø for journalister og fremme et miljø for fri og uafhængig journalistvirksomhed;

20. noterer, at Kroatien har samarbejdet med ICTY, og opfordrer de kroatiske myndigheder til at give domstolen adgang til de resterende dokumenter, den måtte anmode om;

21. opfordrer Kroatien til at løse grænseproblemerne med Slovenien, Serbien, Montenegro og Bosnien-Hercegovina. Hilsers Kroatiens og Sloveniens vilje til at løse deres grænsespørgsmål med bistand fra Kommissionen velkommen efter princippet om en fredelig løsning af stridigheder i overensstemmelse med FN-pagten;

22. finder, at gennemførelsen af forfatningsloven om nationale mindretal sammen med vedtagelsen af en handlingsplan er et vigtigt skridt på vejen mod indførelse af lovgivning, som støtter integrationen af minoritetsgrupper i samfundet. Regionsudvalget

fremhæver vigtigheden af at tilvejebringe tilstrækkelig information, økonomiske midler og administrativ støtte til, at loven kan gennemføres med succes på lokalt og regionalt niveau;

23. mener, at det er en positiv udvikling, at flygtninge og internt fordrevne personer har kunnet vende hjem, og understreger, at der for at opnå en hurtigere tilbagevenden og integration af flygtninge og fordrevne personer og desuden sikre betryggende levevilkår er behov for yderligere tiltag med henblik på at forbedre adgangen til arbejdsmarkedet og mindske fjendtlighederne i visse områder.

Forøgelse af de lokale og regionale myndigheders kapacitet

Regionsudvalget

24. bifalder ratificeringen af Det Europæiske Charter om Lokalt Selvstyre, men mener, at det er nødvendigt med yderligere tiltag for at gennemføre chartrets bestemmelser fuldt ud;

25. hilser de forbedringer, der er sket i forbindelse med de juridiske rammer for offentlig administration, velkommen og vurderer, at vedtagelsen af tjenestemandsløven er et skridt i den rigtige retning mod en afpolitisering af embedsstanden, en bedre administration og en skitse for offentligt ansattes rettigheder og forpligtelser;

26. bemærker, at de lokale og regionale myndigheder og deres organisationer ikke inddrages tilstrækkeligt i beslutninger om lovgivning og gennemførelse af bestemmelser, som regulerer arbejdsmetoder, finansiering og organisering af lokale og regionale myndigheder. Regionsudvalget opfordrer de nationale myndigheder til at etablere procedurer, som giver dem mulighed for en passende repræsentation i lovgivningsprocessen;

27. mener, at de lokale og regionale myndigheder og deres organisationer bør inddrages i gennemførelsen af EU-retten, og at de regelmæssigt bør informeres om fremskridtene i tiltrædelsesprocessen. Regionsudvalget understreger, at de lokale og regionale myndigheder bør være velforberedte, så de kan påtage sig det fremtidige EU-medlemskabs forpligtelser, lige såvel som de kan nyde godt af de muligheder, det giver;

28. henleder opmærksomheden på forsinkelserne i decentraliseringsprocessen, og understreger, at en styrkelse af den lokale forvaltning er nøglen til en vellykket overdragelse af ansvar til lokale og regionale myndigheder;

29. bemærker, at de økonomiske ressourcer, de lokale og regionale myndigheder har til rådighed, ikke er tilstrækkelige til at løse de utallige krævende opgaver som følge af det presserende behov for decentralisering. Regionsudvalget anbefaler derfor, at der træffes passende foranstaltninger til at forbedre de lokale og regionale myndigheders økonomiske situation;

30. mener, at det er nødvendigt at forbedre de juridiske rammer omkring det tværkommunale samarbejde, således at kommunerne får mulighed for at samarbejde efter decentraliseringen;

31. støtter de kommunale og regionale sammenslutningers initiativ om at ændre arbejdsgruppen til et blandet rådgivende udvalg for at forbedre dialogen mellem lokale og regionale myndigheder i henholdsvis Kroatien og EU's medlemslande.

DEN TIDLIGERE JUGOSLAVISKE REPUBLIK MAKEDONIEN

Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedoniens fremskridt i forbindelse med tiltrædelsesprocessen

Regionsudvalget

32. bifalder de fremskridt, der er sket på en række områder og med hensyn til at opfylde betingelserne i stabiliserings- og associeringsaftalen, og opfordrer Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien til at opfylde de politiske kriterier og gennemføre tiltrædelsespartnerskabets hovedprioriteter fuldt ud. Regionsudvalget anbefaler, at der fastsættes en dato for indledning af forhandlingerne om medlemskab, forudsat at de nødvendige kriterier, herunder gode naboskabsforbindelser, er opfyldt;

33. mener, at vedtagelsen af et nyt antikorrupsionsprogram og en tilhørende handlingsplan kan føre til fremskridt i korrupsionsbekæmpelsen. Regionsudvalget påpeger imidlertid, at korrupsion stadig er udbredt, og udvalget opfordrer derfor til, at der tages yderligere skridt til at bekæmpe korrupsion og organiseret kriminalitet;

34. er af den opfattelse, at Ohrid-rammeaftalen er en garanti for, at Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien vil respektere etniske minoritetsrettigheder, og sætter pris på forbedringerne som følge af vedtagelsen af sprogloven, som regulerer og udbreder anvendelsen af minoritetssprog. Regionsudvalget er imidlertid bekymret over, at der ikke er sket flere fremskridt i forbindelse med romaernes rettigheder og fremhæver de gentagne tilfælde af forskelsbehandling af romaerne. Regionsudvalget efterlyser derfor tiltag til forbedring af romaernes sociale integration og mindskelse af forskelsbehandlingen;

35. bifalder den aftale om lempelse af reglerne for udstedelse af visum og tilbagemåning, der er indgået med Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, og håber, at fremskridtene med hensyn til opfyldelsen af evalueringskriterierne vil være tilstrækkelige til, at visumkravet for borgere fra Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien kan foreslås afskaffet;

36. opfordrer til gode naboskabsforbindelser, og gentager sin støtte til FN's særlige udsending Matthew Nimetz' bestræbelser vedrørende landets navn. Opfordrer efter valget indstændigt landets ny præsident til at nå frem til en kompromisaftale mellem Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien og Grækenland vedrørende landets navn. Opfordrer de nationale myndigheder i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien til at undgå handlinger, der kan underminere bestræbelserne for at nå frem til en gensidigt acceptabel løsning af problematikken vedrørende navnet. Dette spørgsmål bør dog ikke påvirke

beslutningen om indledningen af tiltrædelsesforhandlinger, men det vil bidrage markant til optagelsesprocessen;

37. finder, at der er sket visse fremskridt i forbindelse med ligestillingen mellem kønnene og glæder sig over, at der oprettes ligestillingsudvalg i adskillige kommuner. Regionsudvalget opfordrer til yderligere bestræbelser for at forhindre vold i hjemmet og seksuelle overgreb, reducere forskelsbehandlingen og sikre en mere lige deltagelse;

38. noterer sig, at der er indført lokale udvalg for gode relationer mellem de etniske grupper, men erkender også, at manglen på et klart mandat og økonomiske ressourcer fører en række vanskeligheder med sig. Regionsudvalget opfordrer myndighederne til at fjerne de barrierer, som hæmmer disse udvalg.

Forøgelse af de lokale myndigheders kapacitet

Regionsudvalget

39. ser med positive øjne på den fortsatte decentralisering på skatteområdet, den yderligere nedbringelse af de lokale myndigheders gæld samt forbedringen af skatteinddrivelsen. Regionsudvalget påpeger imidlertid, at de tilgængelige økonomiske ressourcer stadig ikke er tilstrækkelige til at sikre, at opgaver på lokalt niveau udføres efter en høj kvalitetsstandard;

40. glæder sig over vedtagelsen af en lov om regional udvikling, og opfordrer til, at der stilles økonomiske ressourcer til rådighed, som kan være garant for en velafbalanceret regional udvikling, og som kan sikre, at der nedsættes regionale udviklingsråd. Regionsudvalget understreger vigtigheden af at forbedre mulighederne for øget koordination mellem forskellige administrative strukturer;

41. henleder opmærksomheden på behovet for en mere effektiv og sammenhængende dialog mellem nationale og lokale myndigheder på områder som uddannelse, statsejet ejendom og lignende, som er vigtige for de lokale myndigheders udvikling og arbejde, og anbefaler, at denne dialog styrkes;

42. fremhæver vigtigheden af at oprette instrumenter, som kan øge de lokale myndigheders administrative kapacitet og den lokale forvaltnings åbenhed;

43. bemærker, at decentraliseringen er godt i gang, men mener, at det er nødvendigt at fremskynde processen. Regionsudvalget påpeger, at der er risiko for en forringelse af kvaliteten af de opgaver og tjenester, der varetages, hvis ikke decentraliseringen af disse opgaver ledsages af tilstrækkelige økonomiske midler. Regionsudvalget forventer derfor, at de lokale myndigheder får stillet de økonomiske ressourcer til rådighed, der er nødvendige for at kunne udføre de decentraliserede opgaver;

44. noterer sig lovforslaget om tværkommunalt samarbejde og anbefaler, at det vedtages snarest muligt;

45. mener, at reformen af den offentlige forvaltning gør fremskridt, og gør opmærksom på, hvor vigtigt det er at oprette passende instrumenter med henblik på at øge de lokale myndigheders kapacitet og gøre aktiviteterne i den lokale forvaltning mere gennemsigtige;

46. noterer sig de ændringer, der er foretaget i det nationale system for uddannelseskoordination, samt vedtagelsen af uddannelsesstrategien for tjenestemænd på lokal og regionalt niveau. Efter Regionsudvalgets opfattelse er det vigtigt at inddrage ZELS (sammenslutning af lokale myndigheder) i uddannelses-systemet for at sikre, at uddannelsen af tjenestemændene bliver vellykket og af høj kvalitet;

47. bifalder, at over 70 kommuner allerede har vedtaget adfærdskodekser for embedsmænd på lokalplan, hvilket må ses som et udtryk for de lokale embedsmænds ønske om en høj arbejdsstandard, og opfordrer de resterende kommuner til at følge trop i dette vigtige spørgsmål.

TYRKIET

Tyrkiets fremskridt i forbindelse med tiltrædelsesprocessen

Regionsudvalget

48. hilser regeringens engagement i forbindelse med den fortsatte tiltrædelsesproces velkommen og forventer, at der udarbejdes effektive politiske og forfatningsmæssige reformer, hvorved Tyrkiet vil fortsætte med at nærme sig de internationale og europæiske standarder. Regionsudvalget regner i øvrigt med, at der vil blive gjort en yderligere indsats for at sikre respekten for mangfoldighed og løse eventuelle problemer gennem dialog og indgåelse af kompromiser;

49. noterer sig, at der er sket begrænsede fremskridt i forbindelse med bekæmpelse af korruption og organiseret kriminalitet, og understreger, at det er nødvendigt at bakke vedtagelsen af væsentlige dokumenter og etableringen af egnede institutionelle rammer op med fuld politisk støtte, hvis der skal ske forbedringer;

50. understreger, at forhandlingerne om en tilbagetagsaftale mellem EU og Tyrkiet fortsat står højt på dagsordenen i betragtning af den betydelige finansielle støtte, som EU yder til Tyrkiet for at sætte landet i stand til at håndtere den voldsomme stigning i antallet af ulovlige indvandrere, der rejser gennem Tyrkiet for at komme ind i EU. Disse forhandlinger bør genoptages snarest muligt, således at man kan nå frem til en aftale hurtigst muligt. Regionsudvalget bemærker samtidig, at en passende og effektiv gennemførelse af de eksisterende bilaterale aftaler med medlemsstaterne er af særlig betydning i den forbindelse;

51. understreger, at det er nødvendigt at fremskynde ratificeringen af internationale instrumenter til beskyttelse af menneskerettighederne og frihedsrettighederne, og forventer, at forfatningsdomstolen træffer en afgørelse hurtigst muligt. Regionsudvalget opfordrer også til, at der oprettes et ombudsmandsembede;

52. bifalder bestræbelserne på at sikre en bedre beskyttelse af ytringsfriheden, men understreger dog samtidig det nødvendige i, at disse lovgivningsændringer gennemføres hurtigst muligt, og at alle begrænsninger for pressefriheden og foreningsfriheden fjernes;

53. er glad for, at man er begyndt at sende tv-programmer på kurdisk og har planer om at sende programmer på armensk. Henleder opmærksomheden på, at Tyrkiet ikke opfylder EU's standarder for kulturel og religiøs mangfoldighed. Regionsudvalget forventer derfor, at der træffes de nødvendige foranstaltninger for at opnå fuld anerkendelse af minoritetsrettigheder;

54. understreger, at kvinders ligestilling bør gennemføres fuldt ud i det politiske liv, i uddannelsessystemet, samt i forbindelse med adgangen til arbejdsmarkedet og sundhedsydelse, og kræver gennemførelse af bestemmelserne i kommuneloven om oprettelse af et bestemt antal krisecentre til beskyttelse af kvinder mod vold i hjemmet og æresdrab;

55. understreger, at der af hensyn til den offentlige sikkerhed og orden kun må gøres brug af retsstatslige strukturer og foranstaltninger. Regionsudvalget gør opmærksom på, at staten bør have monopol på magten, og at udøvelsen af denne magt, som er forbeholdt statsorganer, ikke bør overdrages til dele af civilbefolkningen;

56. understreger behovet for en samlet løsning af Cyperns spørgsmål baseret på FN's Sikkerhedsråds resolutioner og de principper, EU er grundlagt på. Regionsudvalget glæder sig over det fornyede engagement hos lederne af de to befolkningsgrupper med henblik på at forhandle sig frem til en løsning og støtter de igangværende direkte forhandlinger mellem disse ledere;

57. gør opmærksom på, at Tyrkiet, hvad angår forbindelserne med Grækenland, har forpligtet sig til at arbejde for gode naboskabsforbindelser. Regionsudvalget opfordrer derfor den tyrkiske regering til at bestræbe sig på at løse alle udestående tvister på fredelig vis og i overensstemmelse med FN-pagten og andre relevante internationale konventioner, bilaterale aftaler og forpligtelser.

Forøgelse af de lokale myndigheders kapacitet

Regionsudvalget

58. betoner vigtigheden af så tidligt som muligt at inddrage de lokale myndigheder i tiltrædelsesprocessen og i planlægningen og gennemførelsen af de nødvendige reformer og lovgivningsmæssige tilpasninger, og anbefaler, at der tilvejebringes et tilstrækkeligt informationsgrundlag og en tilstrækkelig koordination mellem det lokale og det nationale niveau;

59. bifalder vedtagelsen af ændringer af loven om kommuner og håber, den vil sætte kommunerne i stand til at operere og organisere sig mere effektivt;

60. glæder sig over, at de lokale myndigheders økonomiske råderum er blevet udvidet med vedtagelsen af loven om øgede kommunale indtægter og gennemførelsen af lovene om lokal forvaltning og forventer, at der tages yderligere initiativer til at styrke de lokale myndigheders økonomi. Dette vil sætte dem i stand til at udføre deres opgaver på en langt mere effektiv måde;

61. beklager, at der ikke er sket yderligere fremskridt i forbindelse med vedtagelsen af en rammelov for offentlig forvaltning, og henleder opmærksomheden på, hvor vigtigt det er at decentralisere, hvis man vil tilbyde offentligheden god forvaltning;

62. mener, det er nødvendigt med en ekstra indsats for at gøre det muligt for byråd og kommunalbestyrelser at operere mere effektivt som platforme for inddragelse af offentligheden i den lokale beslutningstagning;

63. understreger vigtigheden af decentralisering og styrkelse af de lokale myndigheders evne til at udføre de pligter, de har fået overdraget, samt at de udviser øget ansvar og åbenhed;

64. beklager, at der under de seneste kommunalvalg, især i de kurdiske områder, på ny opstod voldsomme sammenstød, hvor nogle mennesker blev dræbt. Regionsudvalget opfordrer de ansvarlige myndigheder til i fremtiden at sætte alt ind på at gennemføre frie, demokratiske, gennemsigtige og fredelige valg;

65. fremhæver atter behovet for at oprette et blandet rådgivende udvalg med deltagelse af Regionsudvalget og Tyrkiet som et forum for udveksling af erfaringer, viden og information om inddragelsen af lokale og regionale myndigheder i tiltrædelsesprocessen.

Bruxelles, den 17. juni 2009

Luc VAN DEN BRANDE

*Formand for
Regionsudvalget*

Regionsudvalgets udtalelse »Styrkelse af den samlede migrationsstrategi: øget koordinering, sammenhæng og synergi«

(2009/C 211/05)

REGIONSUDVALGET

- mener, at de regionale og lokale myndigheder er i forreste linje, hvad angår udarbejdelse, gennemførelse, evaluering og overvågning af migrationspolitikken og derfor bør betragtes som vigtige samarbejdspartnere i forbindelse med udviklingen af politikken;
- understreger, at medlemsstaterne og Fællesskabets institutioner bør arbejde for et stærkere interinstitutionelt partnerskab;
- mener, at der bør være større fokus på kapacitetsopbygningen hos de lokale og regionale myndigheder, da de spiller en afgørende rolle ved udformningen og forvaltningen af migrationspolitikken, og navnlig når det gælder fremme af samarbejdet med de myndigheder i tredjelande, der har ansvaret for beskæftigelse og immigration. Regionsudvalget har i tidligere udtalelser slået til lyd for en sådan tilgang;
- påpeger, at allerede eksisterende værktøjer og institutionelle strukturer som Regionsudvalgets initiativ Den Regionale og Lokale Euro-Middelhavsforsamling (ARLEM), Europarådet og andre relevante netværk bør inddrages ved behandlingen af migrationsspørgsmål;
- betoner behovet for bedre integration af migranter i værtssamfundet, idet migranter er afgørende for udviklingen i såvel hjemlandet som værtslandet;
- fremhæver desuden behovet for i fællesskab at gøre en indsats for at forbedre forvaltningen af de ydre grænser, særligt søgrænserne mod syd og i regioner, der skal takle en massiv tilstrømning af migranter, hvis humanitære tilstand er kritisk;
- betoner betydningen af netværket af immigrationsforbindelsesofficerer for opnåelsen af de mål, der er fastlagt i meddelelsen. Samtidig opfordrer udvalget Kommissionen til at sikre, at de kompetente lokale og regionale myndigheder har adgang til og kan udnytte udvekslingen af bedste praksis og de informationer, der indsamles, via netværket;
- glæder sig endelig over, at den samlede strategi er udvidet til at omfatte andre lande og regioner i Asien, Latinamerika og Vestindien, og opfordrer Kommissionen til at fortsætte ad det spor, idet det fremhæver behovet for at fastlægge principperne for dialog med disse regioner, hvorved der også banes vej for et tættere samarbejde og en tættere koordinering med Afrika og EU's nabolande mod syd og sydøst.

Ordfører: Arnoldas Abramavičius (LT/PPE), borgmester i Zarasai distriktskommune

Basisdokument

Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Styrkelse af den samlede migrationsstrategi: øget koordinering, sammenhæng og synergi

KOM(2008) 611 endelig

I. POLITISKE ANBEFALINGER

De lokale og regionale myndigheders rolle

REGIONSUDVALGET

1. mener, at de regionale og lokale myndigheder er i forreste linje, hvad angår udarbejdelse, gennemførelse, evaluering og overvågning af migrationspolitikken og derfor bør betragtes som vigtige samarbejdspartnere i forbindelse med udviklingen af politikken;
2. minder om, at de lokale og regionale myndigheder enten har delt og/eller enekompetence på området. Det bør derfor være obligatorisk for medlemsstaterne og Kommissionen at høre dem, såvel inden lovgivningsprocessen går i gang som i rådgivningsproceduren med inddragelse af Regionsudvalget;
3. understreger, at medlemsstaterne og Fællesskabets institutioner bør arbejde for et stærkere interinstitutionelt partnerskab;
4. mener, at der bør være større fokus på kapacitetsopbygningen hos de lokale og regionale myndigheder, da de spiller en afgørende rolle ved udformningen og forvaltningen af migrationspolitikken, og navnlig når det gælder fremme af samarbejdet med de myndigheder i tredjelande, der har ansvaret for beskæftigelse og immigration. Regionsudvalget har i tidligere udtalelser ⁽¹⁾ slået til lyd for en sådan tilgang;
5. beklager, at den meget vigtige rolle, som de lokale og regionale myndigheder spiller i det grænseoverskridende, territoriale samarbejde vedrørende migration, ikke er tilstrækkelig anerkendt;
6. peger på, at der bør foretages en grundigere evaluering af initiativer, der f.eks. har til formål at undersøge nye videnskabelige metoder til indsamling og udveksling af information om migrationsruter og om integrationspolitikker og de økonomiske og administrative konsekvenser heraf for de lokale og regionale myndigheder;
7. opfordrer Kommissionen til at arbejde for, at udarbejdelsen og udbredelsen af pålidelige, ajourførte, kvantitative og kvalitative oplysninger forbedres, da disse oplysninger er den primære kilde til udarbejdelse af de enkelte medlemsstaters indvandringsprofiler;
8. bifalder ideen om, at det udtrykkeligt bør omtales, at der er behov for at styrke de menneskelige og finansielle ressourcer til overvågning af gennemførelsen af den eksisterende lovgivning,

som er helt central for opnåelse af bedre lovgivningsmæssige rammer;

9. mener, at Kommissionens planer om at støtte lokale organisationer, der arbejder sammen med migranter i hjemlandene, bør være indrettet efter de lokale og regionale rammer for at øge folks kendskab til mulighederne i deres hjemland. Udvalget anbefaler derfor, at de lokale og regionale myndigheder og de nationale sammenslutninger heraf, især i partnerlandene og andre tredjelande, er med til at fastlægge, hvordan den fælles migrationspolitik skal gennemføres;

10. påpeger, at allerede eksisterende værktøjer og institutionelle strukturer som Regionsudvalgets initiativ Den Regionale og Lokale Euro-Middelhavsforamling (ARLEM), Europarådet og andre relevante netværk bør inddrages ved behandlingen af migrationssspørgsmål;

11. anbefaler, at der ved fastlæggelsen af migrationspolitikker anlægges en åben tilgang, hvorfor Kommissionens meddelelse udtrykkeligt bør nævne alle de berørte aktører på lokalt, regionalt og centralt niveau, som bidrager til udformningen af politikker og til at sikre, at de er effektive i gennemførelsesfasen;

12. gør opmærksom på, at der i konklusionerne fra topmødet for regioner og byer i Prag i 2009 efterlystes en integreret og omfattende strategi for migration og integration baseret på det arbejde, der udføres af de lokale og regionale myndigheder;

13. finder, at en fælles europæisk migrationspolitik ikke må forhindre medlemsstaterne i at bevare mere generøse nationale regler på de områder, hvor de anser det for berettiget.

Tiltag til styrkelse af den samlede migrationsstrategi

Generelle henstillinger

Regionsudvalget

14. mener, at EU's migrationspolitik pr. definition er kompleks og berører mange områder, hvorfor ansvaret herfor er delt mellem EU, de forskellige forvaltningsniveauer i de enkelte medlemsstater og tredjelande. De bør arbejde sammen i overensstemmelse med principperne om demokrati, nærhed, solidaritet og gensidig tillid på en måde, der tager hensyn til de særlige forhold, der kendetegner forskellige regionale og lokale miljøer, og under overholdelse af menneskerettighederne og de grundlæggende værdier, som udgør kernen i EU;

⁽¹⁾ Regionsudvalgets udtalelse »En fælles indvandringspolitik for Europa«, 210/2008 fin.

15. bifalder målsætningen om at fremme en sammenhængende samlet migrationsstrategi, hvori en styrkelse af den politiske dialog og det praktiske samarbejde mellem EU's medlemsstater og tredjelande og regioner er et vigtigt element, men hvor overensstemmelsen med de grundlæggende principper og overordnede målsætninger for EU's socialpolitik, økonomiske politik og udviklingspolitik er sikret;

16. understreger, at de retningslinjer, der er fastlagt i tidligere EU-dokumenter ⁽²⁾, fortsat gælder særligt med hensyn til de tre bestanddele (god forvaltning af lovlig migration, bekæmpelse af ulovlig indvandring og forbindelsen mellem migration og udvikling) og behovet for en afbalanceret gennemførelse heraf;

17. gør opmærksom på, at det kun er de europæiske og de nationale niveauer, der er fremhævet i Kommissionens forslag til meddelelse, og understreger, at de lokale og regionale myndigheder og deres rolle i gennemførelsen af en samlet migrationspolitik i højere grad bør fremhæves;

18. opfordrer til større fokus på indvandrerkvinders særligt udsatte situation. Emnet blev behandlet i Regionsudvalgets udtalelse fra 2007 (CdR 296/2007);

19. er enig i konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i december 2008 ⁽³⁾ om behovet for at sikre, at finansieringen hænger bedre sammen for at sikre hurtig gennemførelse af de planlagte foranstaltninger. Udvalget anbefaler, at de eksisterende fællesskabsmidler anvendes til at forbedre samarbejdet mellem de lokale og regionale myndigheder i EU og deres modparter i hjemlandene.

Lovlig økonomisk migration og mobilitet

Regionsudvalget

20. er enig i, at mobilitet fortsat bør være et af de væsentligste aspekter af lovlig migration, og understreger, at de lokale og regionale myndigheder i højere grad bør arbejde herfor, og at pilotmobilitetspartnerskaber som dem med Moldova og Kap Verde i den forbindelse bør udvides;

21. opfordrer til, at de lokale og regionale myndigheder fuldt ud deltager i indsamlingen af information om lovlige migrationsstrømme, der formidles via interaktive portaler som den kommende EU-portal for indvandring, den europæiske portal for jobmobilitet, EURES-netværket, mobilitetsportalen for europæiske forskere og det europæiske migrationsnetværk, hvilket ville sikre, at der reelt tages hensyn til særlige lokale og regionale forhold, når der udvikles migrationspolitikker;

22. bakker op om Kommissionens forslag om at igangsætte flere initiativer, der har til formål at fremme mere fleksible og effektive løsninger for migranter på arbejdsmarkedet ved bl.a. at se nærmere på nye initiativer om overførsel af pensionsrettigheder, anerkendelse af udenlandske kvalifikationer og social integration af migranter;

23. betoner behovet for bedre integration af migranter i værtssamfundet, idet migranter er afgørende for udviklingen i såvel hjemlandet som værtslandet;

⁽²⁾ KOM(2007) 248 endelig, KOM(2007) 780 endelig, KOM(2008) 359 endelig, Rådet for Den Europæiske Union, »Europæisk pagt om indvandring og asyl«, Nr. 13440/08, ASIM 72, Bruxelles, 24.9.2008, Limaerklæringen, 18. maj 2008.

⁽³⁾ 2914. møde i Rådet (almindelige anliggender), Bruxelles, den 8. december 2008.

24. hilser etableringen af et netværk af migrationsobservatorier, som anført i konklusionerne fra mødet i Rådet for almindelige anliggender den 8. december 2008, velkommen, idet det er med til at øge værdien af migrationsprofiler som et nøgleredskab for EU's fælles indvandringspolitik; på den baggrund bør de lokale og regionale myndigheder inddrages direkte i arbejdet i disse observatorier og fungere som nøgleaktører ved deres oprettelse og gennemførelsen af deres aktiviteter.

Bekæmpelse af ulovlig indvandring

Regionsudvalget

25. glæder sig over, at Frontex' mandat er blevet udvidet til støtte til tredjelande vedrørende grænsekontrol, som allerede forudsat i en tidligere udtalelse fra Regionsudvalget (CdR 210/2008);

26. bakker op om ideen i den europæiske pagt om indvandring og asyl om at undersøge muligheden for at oprette et europæisk system af grænsevagter;

27. gør opmærksom på, at Kommissionens meddelelse bør omtale, at lokale og regionale myndigheder deltager i de hurtige udrykningskorps, særligt myndighederne i de områder, der modtager flest migranter;

28. fremhæver behovet for i fællesskab at gøre en indsats for at forbedre forvaltningen af de ydre grænser, særligt søgrænserne mod syd og i regioner, der skal takle en massiv tilstrømning af migranter, hvis humanitære tilstand er kritisk;

29. betoner betydningen af netværket af immigrationsforbindelsesofficerer for opnåelsen af de mål, der er fastlagt i meddelelsen. Samtidig opfordrer udvalget Kommissionen til at sikre, at de kompetente lokale og regionale myndigheder har adgang til og kan udnytte udvekslingen af bedste praksis og de informationer, der indsamles, via netværket;

30. er enig i Kommissionens forslag om at prioritere gennemførelsen af Ouagadougouhandlingsplanen om bekæmpelse af handel, især med kvinder og børn. Dette er et område, hvor de lokale og regionale sammenslutninger spiller en afgørende rolle i udviklingen strategier og handlingsplaner til bekæmpelse af menneskehandel.

Migration og udvikling

Regionsudvalget

31. bakker op om venskabsprogrammer mellem såvel offentlige som private arbejdsgivere og institutioner i EU's medlemsstater og hjemlandene, der har til formål at støtte cirkulær migration og forhindre »hjerneflugt«. Udvalget anbefaler, at de lokale og regionale myndigheder stiller deres værdifulde ekspertise og viden til rådighed for at hjælpe migranterne til at blive genintegreret på arbejdsmarkedet i deres hjemlande;

Regionsudvalgets udtalelse »et nyt afsæt for at stoppe tabet af biodiversitet«

(2009/C 211/06)

REGIONSUDVALGET

- konstaterer, at den politik, der havde som mål at stoppe tabet af biodiversitet i Europa inden 2010, er slået fejl, hvilket fordrer en proaktiv strategi, som bør afspejle sig i en systemtænkning og støttes på langt sigt, dvs. i et godt stykke tid efter 2010. Denne strategi bør helt og fuldt inddrage de lokale og regionale myndigheder, medlemsstaterne bør understøttes med de nødvendige juridiske og økonomiske midler;
- opfordrer Den Europæiske Union, medlemslandene og de lokale og regionale myndigheder til at indføre et stringent system for kobling af subsidier og statsstøtte til visse miljøkrav. Det anmoder Kommissionen om såvel at opmuntre medlemslandene til at revidere deres skatteregler som til at tilpasse de nationale midler for at støtte biodiversiteten mest muligt;
- mener imidlertid, at nettene af Natura 2000-områderne bør konsolideres i de fleste lande og opfordrer medlemslandene til at leve op til ansvaret for deres havområder og grundvandsforekomster og vurderer, at der bør iværksættes en tilpasset forvaltning af Natura 2000-områderne, som navnlig inddrager de lokale og regionale myndigheder samt indehaverne af dyrkningsretten og private jordarealer;
- opfordrer til, at der hurtigst muligt etableres en miljømæssig ramme som en naturlig infrastruktur og opfordrer til, at man sikrer sig, at foranstaltningerne til bekæmpelse af drivhusgasemissioner ikke skader den biologiske mangfoldighed; mener endvidere, at kun passende regler på EU-plan for bekæmpelse af invasive arter kan vise sig at være effektive;
- vurderer, at en strategi til bevarelse af biodiversiteten kun kan få succes, hvis den brede offentlighed tager den til sig og tilskynder de lokale og regionale myndigheder til at engagere sig i udarbejdelsen af oplysnings- og uddannelsesprogrammer af høj kvalitet med den nødvendige støtte.

Ordfører: Ordfører: René Souchon (FR/PSE), formand for regionalrådet i Auvergne

Basisdokumenter:

Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Midtvejsevaluering af gennemførelsen af EU's handlingsplan for biodiversitet

KOM(2008) 864 endelig

og

Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — En EU-strategi for invasive arter

KOM(2008) 789 endelig

I. POLITISKE ANBEFALINGER

videnskabsfolk, politiske beslutningstagere samt lokale og regionale myndigheder.

REGIONSUDVALGET

1. konstaterer — baseret på videnskabsfolks og forskeres mening -, at antallet af plante- og dyrearter falder meget hurtigere end nogensinde før, mens livet har eksisteret;

Generelle bemærkninger og de lokale og regionale myndigheders rolle

Regionsudvalget

2. fastslår, at biodiversiteten er utrolig vigtig for menneskehedens overlevelse, især i kraft af økosystemernes funktioner. Dette gælder naturligvis for de fremtidige generationer, men faktisk også allerede for den nuværende generation;

8. vurderer, at konsekvenserne for menneskeheden af tabet af biodiversitet ligesom klimaforandringerne kan vise sig at være yderst alvorlige;

3. observerer allerede nu klimaets indflydelse på de levende arters dynamik og fordeling;

9. konstaterer formelt, at den politik, der havde som mål at stoppe tabet af biodiversitet i Europa inden 2010, er slået fejl, hvilket skyldes den store kløft mellem de erklærede ambitioner, de gennemførte aktiviteter og de anvendte ressourcer;

4. konstaterer, at mennesket er ude af stand til at leve i et udelukkende mineralsk miljø, og udleder deraf, at ændringerne i eller tabet af biodiversitet vil få dramatiske konsekvenser for menneskeheden;

10. bemærker imidlertid, at visse enkeltstående tiltag har opnået succes, således planerne for bevarelse af visse plante- eller dyrearter (ådselgrib, odder, knortegås (*Branta bernicla*) m.fl.) og levesteder (skove på flodaflejret jord omkring Rhinen og Themsens m.fl.), samt forvaltningsplaner for en række særligt udvalgte områder;

5. ser allerede nu de negative sociale og økonomiske konsekvenser af tabet af biodiversitet og økosystemernes forringede ydeevne;

11. mener, det er påtrængende nødvendigt at puste nyt liv i de strategier og programmer, f.eks. i forbindelse med gennemførelsen af den europæiske landskabskonvention i alle medlemsstater, som tilsigter eller bidrager til permanent bevarelse af biodiversiteten og økosystemfunktionerne, således at de anvendte ressourcer resulterer i håndgribelige resultater;

6. konstaterer, at de vigtigste årsager til tabet af biodiversitet er den stigende arealomlægning, fragmenteringen af naturområderne og udviklingen af populationer af eksotiske plante- og dyrearter, intensiveringen af landbruget, klimaforandringerne og de forskellige former for forurening;

12. finder det derfor nødvendigt at inddrage de regionale og lokale myndigheder i et tæt samarbejde omkring udformningen såvel som gennemførelsen af programmerne og således understøtte dem med juridiske og økonomiske midler, der kan stå mål med det ansvar, de har fået overdraget inden for bæredygtighedens rammer;

7. bemærker, at den biologiske mangfoldighed bør administreres og bevares på regionalt og lokalt niveau, hvis der skal værnes om den på globalt plan, og anerkender i den henseende, at det er vigtigt, at alle de lokale aktører, der er involveret i at beskytte biodiversiteten, slutter sig sammen. Det gælder bl.a. virksomheder, foreninger, ejere og forvaltere af landdistrikterne,

13. konstaterer, at den måde samfundene omgås de naturlige ressourcer og miljøer på (anvendelse eller udnyttelse af ressourcerne, arealudnyttelse, brug af naturområderne osv.) først og fremmest er et resultat af naturens status i de kulturelle traditioner. Regionsudvalget opfordrer derfor EU til at arbejde for udviklingen af en ny kulturel vision for den biologiske mangfoldighed, som i en overordnet tilgang forener en etisk synsvinkel, der især er forbundet med naturens iboende værdi, den fælles kulturelle arv, med en mere utilitaristisk tilgang, som især beror på økosystemernes funktioner;

14. bemærker, at bevarelsen af den biologiske mangfoldighed og økosystemernes funktioner (beskyttelse mod jorderosion, spildevandsrensning osv.) fordrer en proaktiv strategi, som bør afspejle sig i en systemtænkning (dvs. i en sammenhængende logik, hvor en samling forskellige elementer indgår i et dynamisk samspil) og støttes på langt sigt, dvs. i et godt stykke tid efter 2010. Denne strategi bør helt og fuldt inddrage de lokale og regionale myndigheder;

15. ser gerne, at bevarelsen af den biologiske mangfoldighed fra nu af og i mange år fremover bliver et grundlæggende element i forvaltningen og den fysiske planlægning, såvel i landområder som i byområder;

16. opfordrer til, at bevarelsen af biodiversiteten i mange år efter 2010 gøres til et nøgleelement i EU's politikker, strategier og programmer. Som et tværgående tema, der er integreret i andre emneområder, bør denne indsats fungere som den røde tråd, der sikrer den nødvendige konkrete koordination mellem de forskellige politikker for fysisk planlægning og arealanvendelse, hvilket kræver et tæt samarbejde mellem Kommissionens forskellige generaldirektorater og en stærk mobilisering af de lokale og regionale myndigheder;

17. glæder sig over den stringente metode, som medlemslandene og Kommissionen har udviklet, og som har resulteret i en midtvejsevaluering af situationen med hensyn til biodiversitet og gennemførelse af handlingsprogrammer. Denne metode er baseret på, at medlemslandene selv evaluerer gennemførelsen af projekter, og at Kommissionen derefter sammenfatter resultaterne til et samlet billede;

18. bifalder Europa-Parlamentets resolution, som erkender nødvendigheden af et europæisk netværk af naturområder, også kaldet uberørte naturområder eller »wilderness«-områder, dvs. områder som kun i ringe grad er blevet ændret af menneskelige aktiviteter. Denne resolution blev enstemmigt vedtaget den 3. februar 2009 (2008/2210(INI)). Er glad for, at det tjekkiske rådsformandskab den 27.-28. maj 2009 afholdt en konference med titlen: »Conference on Wilderness and Large Natural Habitat Areas in Europe«;

19. konstaterer, at den permanente bevarelse af biodiversiteten og økosystemernes funktioner i overensstemmelse med nærhedsprincippet på én og samme tid kræver lokale foranstaltninger og en overordnet indsats, da den måde økosystemerne

fungerer på overskrider administrative grænser og de ydelser, som befolkningen tilbydes, er stærkt afhængige heraf;

20. opfordrer medlemslandene til omhyggeligt at håndhæve bestemmelserne i SMV-direktivet (strategisk miljøvurdering, direktiv 2001/42/EF) og VVM-direktivet (vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, direktiv 85/337/EØF) samt Natura 2000-projektet med henblik på at mindske presset på miljøet og biodiversiteten mest muligt;

21. vurderer, at en strategi for bevarelse af den biologiske mangfoldighed bør være ambitiøs, hvis man skal nå målet om at stoppe tabet af biodiversitet. Den bør således indeholde et økonomisk og finansielt aspekt og omfatte incitamentter for de lokale og regionale myndigheder såvel som for ejerne af jorden. De strategier, som vælges, bør udformes og gennemføres på de forskellige niveauer af natursystemernes funktioner for at sikre deres nødvendige indbyrdes sammenhæng, og at alle føler et ejerskab til dem;

22. opfordrer Den Europæiske Union, medlemslandene og de lokale og regionale myndigheder til at indføre et stringent system for kobling af subsidier og statsstøtte til visse miljøkrav, som er baseret på klare indikatorer som de, der er ved at blive forbedret i forbindelse med SEBI-2010, og som integrerer biodiversiteten og dens interaktion med andre områder;

23. anmoder Kommissionen om såvel at opmuntre medlemslandene til at revidere deres skatteregler for at gøre dem mere gunstige for biodiversiteten, som at tilpasse de nationale midler til støtte af virksomheder og lokale og regionale myndigheder, f.eks. ved at nedsætte moms på økologiske landbrugsprodukter eller produkter, der er fremstillet i Natura 2000-områder. Det ville især være ønskeligt:

23.1 på den ene side at nedsætte eller ligefrem afskaffe skatter og afgifter, som medfører adfærd, der kan skade biodiversiteten, med henblik på at opnå en indre sammenhæng mellem de nationale love og regler til fremme af biodiversiteten;

23.2 på den anden side at øge statsstøtten og udvide anvendelsesområdet for skattelempler eller -fritagelser, som resulterer i adfærd, der er hensigtsmæssig i forhold til biodiversiteten;

24. opfordrer Kommissionen til ud over kriterierne for befolkningens sundhed og velfærd at integrere kravene om bevarelse af biodiversiteten og de dermed forbundne økosystemfunktioner i de igangværende overvejelser på EU-niveau om revision af de kriterier, der anvendes til beregning af BNP (som kun måler finansielle strømme og ikke mængden af lagret kapital). Eksempelvis bør udgifter som følge af forurening, hvad enten denne er tilsigtet eller ikke, trækkes fra og ikke lægges til, som det er tilfældet nu;

25. opfordrer kraftigt til, at de aktiviteter, der er iværksat for at stoppe tabet af biodiversitet, fortsættes længe efter 2010;

26. vurderer, at svaret på den nuværende økonomiske krise, som indebærer omfattende omstrukturingsforanstaltninger, kræver, at biodiversitetsparametre integreres fuldt ud. Man bør i højere grad tage højde for dette vigtige miljøspørgsmål på alle territoriale niveauer og også især inden for alle erhvervsaktiviteter.

Biodiversitet i EU

Regionsudvalget

27. understreger, at det er bydende nødvendigt med proaktive og koordinerede aktiviteter på EU-niveau, som går igen på alle de lokale og regionale niveauer, særligt på regionsniveau, således at der opnås større nærhed i forhold til borgerne;

28. fremhæver originaliteten og styrken i Natura 2000-projektet, som er baseret på et tæt samarbejde mellem videnskabsfolk og politikere og stiler mod en bæredygtig anvendelse af naturressourcerne. Regionsudvalget glæder sig over udpegningerne af områder, som tilsammen dækker omkring 20 % af EU's areal;

29. mener imidlertid, at nettene af SBVO-områder (særlige bevaringsområder, habitatdirektivet 92/43/EØF) og SBO-områder (særligt beskyttede områder, fuglebeskyttelsesdirektivet 79/409/EØF) bør konsolideres i de fleste lande. Manglen på videnskabelige referencedata gør det således svært at vurdere, om Natura 2000-områderne på land lever op til kriterierne i habitatdirektivet og fuglebeskyttelsesdirektivet. Endvidere opfordrer Regionsudvalget medlemslandene til at leve op til ansvaret for deres havområder og grundvandsforekomster;

30. understreger den særlige betydning af økosystemer i flodmundinger, som er vigtige levesteder for både saltvands- og ferskvandsøkosystemernes biologiske mangfoldighed, og opfordrer til, at disse ydes større opmærksomhed gennem en obligatorisk integreret forvaltningsplan i det mindste for dem, der henhører under Natura 2000-netværket;

31. betoner nødvendigheden af at fokusere mest muligt på jordbundskvaliteten og dens biodiversitet. Jorden er således den eneste økologiske bestanddel på planeten, som alle materiale- og energistrømme passerer igennem, og sådanne strømme er en integreret del af ethvert økosystems og dermed også af alle arters dynamik. I direktivet herom, som er under udarbejdelse, bør afsnittet om biodiversitet styrkes væsentligt;

32. opfordrer til, at der lægges særlig vægt på at bevare grundvandsniveauet og -kvaliteten, som er særlig vigtig såvel for jordbundskvaliteten og denne biodiversitet (navnlig for landbruket) som for drikkevandsforsyningerne;

33. ønsker at styrke de operationelle forbindelser mellem eksperter, hvad enten de kommer fra videnskabelige organer eller miljø- eller naturorganisationer, og politiske beslutningstagere. Effektiviteten af beslutningerne og gennemførelsen af programmerne med henblik på en permanent bevarelse af den biologiske mangfoldighed afhænger i lige høj grad af de videnskabelige eksperters sagkundskab og kompetencerne hos de ansvarlige for arealforvaltningen;

34. vurderer, at Natura 2000-områderne kun kan yde et fuldt bidrag til den permanente bevarelse af biodiversiteten, hvis der iværksættes en tilpasset forvaltning af naturarven, som navnlig inddrager de lokale og regionale myndigheder samt indehaverne af dyrkningsretten og private jordarealer. Den kendsgerning, at det efter al sandsynlighed er op mod halvdelen af arterne og mere end tre fjerdedele af levestederne af europæisk interesse, der har en ugunstig bevaringsstatus, viser, hvor meget det haster med at etablere en ad hoc-forvaltning af disse steder;

35. mener, at Natura 2000-nettet og alle de uberørte naturområder bør integreres fuldt ud i medlemslandenes og de lokale og regionale myndigheders strategier for arealbeskyttelse og bevarelse af biodiversiteten;

36. opfordrer til, at der hurtigst muligt etableres en miljø-mæssig ramme, en naturlig infrastruktur, som sikrer funktionelle forbindelser, især mellem Natura 2000-områderne og de uberørte naturområder, men også i byområder og landbrugsområder i udkanten af byerne, gennem mobilisering af forskellige lokale og regionale myndigheder, herunder regionerne. Denne økologiske infrastruktur bør respekteres af eksisterende og fremtidige lineære anlæg (motorveje, jernbaner osv.), således at man undgår fragmentering af naturområderne, og den bør integreres i den nye fælles landbrugspolitik;

37. konstaterer, at Natura 2000-områderne på grund af den biologiske mangfoldigheds funktionelle egenskaber er udsat for et stærkt pres fra de omkringliggende områder, og vurderer, at den forvaltning og jordudnyttelse, der praktiseres på arealerne omkring Natura 2000-områderne på bæredygtig vis bør bidrage til at bevare biodiversiteten og økosystemfunktionerne inde i disse områder;

38. insisterer på, at det er nødvendigt at foretage en dybtgående revision og en styrkelse af fiskeripolitikken (FFP) og landbrugspolitikken (FLP) samt at udarbejde en politik for skovene, hvori kravene om biologisk mangfoldighed og principperne for krydsoverensstemmelse mellem de forskellige former for støtte integreres;

39. opfordrer til også at lade bilag I i direktiv 2008/1/EF, der omhandler forebyggelse og bekæmpelse af forurening, omfatte akvakultur, både i ferskvand og i saltvand, navnlig når denne er intensiv;

40. foreslår, at kriterierne for definition af geografiske oprindelsesbetegnelser revideres. De berørte dyrkningsmetoder bør integrere kravene om biologisk mangfoldighed og om dynamik i dens interaktioner;

41. glæder sig over Ministerrådets beslutning af 2.3.2009 vedrørende anvendelsen af forsigtighedsprincippet i forbindelse med dyrkning af genmodificerede planter (Firenze-charteret, underskrevet den 4.2.2005), som den ønsker håndhævet strengt og under størst mulig gennemsigtighed i overensstemmelse med Århus-konventionen (underskrevet den 25.6.1998);

42. er bekymret over de sandsynlige konsekvenser af dyrkningen af energiafgrøder som f.eks. biobrændstoffer, der behøver store arealer, hvilket f.eks. med afskaffelsen af forpligtelsen til jordudtagning siden efteråret 2008 navnlig øger incitamentet til at omlægge brakarealer og uberørte naturområder, og som bidrager til skovrydningen i de sydlige medlemslande. Regionsudvalget foreslår, at Kommissionen foretager en evaluering af konsekvenserne af dyrkning af afgrøder til biobrændstoffer for biodiversiteten, miljøet og økosystemerne;

43. observerer, at arter, økosystemer og tilhørende materialestrømme krydser administrative grænser, bl.a. landegrænser, og konstaterer derfor, at der findes Natura 2000-områder, som skæres over i to af en national grænse. Regionsudvalget foreslår derfor, at der på EU-niveau oprettes grænseoverskridende arealmæssige statutter eller mærker (grænseoverskridende Natura 2000, naturreservat eller regional park) for at sikre en sammenhængende forvaltning af biodiversiteten og de berørte økosystemer;

44. vurderer, at en strategi til bevarelse af biodiversiteten kun kan få succes, hvis befolkningerne, lige fra almindelige borgere til erhvervsledere og de, der er ansvarlige for arealforvaltningen, tager den til sig. Dette indebærer, at der iværksættes et oplysnings- og uddannelsesprogram af høj kvalitet, som benytter sig af de mest moderne kommunikationsteknikker (internet), men også indgår som led i almindelige skoleprogrammer. De lokale og regionale myndigheder, navnlig regionerne som er tættest på borgerne, bør opfordres til at deltage i dette arbejde og støttes heri;

45. foreslår, at eksempler på aktiviteter, der fremmer biodiversiteten og dynamikken i dens interaktioner, belønnes og udbredes.

Det særlige tilfælde med invasive arter

Regionsudvalget

46. glæder sig over, at Kommissionen er stærkt optaget af problemet med fremmede arter, som er blevet invasive, og som udgør en alvorlig fare for den lokale biodiversitet;

47. gentager sin anbefaling om en hurtig indsats for at tackle problemet med invasive arter (CdR 159/2006 fin) gennem en proaktiv og klar strategi, som inddrager de lokale og regionale myndigheder. Regionsudvalget finder det bydende nødvendigt, at der vedtages et ad hoc-direktiv;

48. vurderer, at en strategi til bekæmpelse af invasive arter kun kan være effektiv på EU-plan. Dette indebærer en koordineret og dedikeret deltagelse fra alle medlemslande, navnlig for så vidt angår lovgivning, og fra deres lokale og regionale myndigheder, navnlig hvad angår bekæmpelsesforanstaltninger. Regionsudvalget mener nemlig, at overvågning, forebyggelse og udryddelse af invasive arter foretages bedst og mest effektivt på regionalt plan;

49. konstaterer, at der, på trods af at der findes specifikke tekster på andre områder, mangler passende regler på EU-plan,

hvilket er det relevante niveau for kontrol med indførelse af fremmede plante- og dyrearter;

50. beklager de store forskelle mellem de nationale regler og tiltag, hvilket i høj grad hæmmer effektiviteten af strategierne til bekæmpelse af fremmede invasive arter, og opfordrer medlemslandene til at træffe lovgivningsmæssige foranstaltninger med henblik på at skabe en koordineret tilgang;

51. vurderer, at det haster med at træffe foranstaltninger til en streng kontrol med import, i det mindste frivillig import, af ikke-oprindelige arter til Europa, men henleder også opmærksomheden på de motiver, som ligger til grund for beslutningerne, og anbefaler størst mulig etisk agtpågivenhed.

EU og den globale biodiversitet

Regionsudvalget

52. anerkender EU's særlige ansvar for den globale biodiversitet, både i kraft af EU's historie og EU-landenes handel med omverdenen, og derfor bør EU foregå med et godt eksempel;

53. henleder i høj grad opmærksomheden på de store risici for spredning af naturlige eller genmodificerede potentielt invasive arter, der hænger uløseligt sammen med åbningen af markederne. Regionsudvalget opfordrer derfor til en øjeblikkelig indarbejdelse af kravene om bevarelse af biodiversiteten i alle internationale handelsaftaler;

54. opfordrer medlemslandene til at tage det fulde ansvar for deres land- og havområder uden for EU's grænser, navnlig områder som er særligt rige på levende arter og har originale økosystemer, også selv om der er tale om fjerntliggende områder;

55. opfordrer til støtte af internationale samarbejder mellem regioner, som sigter på at bakke op om navnlig økonomiske og pædagogiske aktiviteter, der fremmer en permanent bevarelse af biodiversiteten på et niveau, hvor regionerne på én og samme tid bidrager til og støtter udførelsen;

56. fremhæver vigtigheden af at nedsætte et internationalt panel af eksperter inden for biodiversitet, kraftigt inspireret af eksisterende instanser som for eksempel Det europæiske tema-center for biodiversitet, UICN eller IPBES (er ved at blive oprettet).

Biodiversitet og klimaændringer

Regionsudvalget

57. konstaterer, at klimaforholdene har en afgørende indflydelse på arter og økosystemer og dermed på den biologiske mangfoldighed, hvilket — for eksempel i ustabile økosystemer — gør det nødvendigt at vælge en systemorienteret frem for en artsorienteret tilgang. En indsats for et naturligt miljø kan for eksempel føre til, at der opstår nye økosystemer;

58. opfordrer til, at man sikrer sig, at foranstaltningerne til bekæmpelse af drivhusgasemissioner ikke skader den biologiske mangfoldighed;

59. finder det nødvendigt at sørge for, at produktionsstederne, navnlig for fødevarer, bringes tættere på forbrugsstederne, for på den ene side at begrænse omkostningerne til energi som følge af de lange transportafstande og på den anden side at øge de enkelte landes suverænitet og selvforsyning på fødevarerområdet;

60. noterer sig arternes bidrag til de globale strømme af drivhusgasser, navnlig CO₂, og opfordrer derfor til, at målet om at nedbringe drivhusgasemissionerne indarbejdes i programmerne for bevarelse af biodiversiteten, f.eks. gennem bevarelse af CO₂-nedsættende og O₂-øgende levesteder i form af levesteder i skovområder og vådområder (sumpe, tørvemoser osv.);

61. konstaterer, at der er en fornyet interesse for vore skove, der nu igen anses for at være en vedvarende energikilde, og insisterer på nødvendigheden af ikke at lade dette føre til en ny form for forvaltning (monokultur, forkortede dyrkningscykluser), som er ugunstig for biodiversiteten;

62. insisterer på, at investeringer og igangværende aktiviteter inden for produktion af vedvarende energi, som forårsager ændringer i habitater eller har en negativ indvirkning på biodiversiteten (navnlig meget små kraftværker og vandkraftværker), i deres anvendelse af naturressourcerne bør overholde nogle grundlæggende krav, som sikrer overlevelse og fortsættelse af den potentielle biodiversitet i området omkring floden. Et fald i produktionen hos en producent som følge af hensyntagen til biodiversiteten kan under ingen omstændigheder give ret til at modtage kompenserende offentlig støtte, da der er tale om et ufravigeligt krav. Der bør endvidere gives en absolut garanti for den økologiske korridor, som består af vandløbet og flodsletten, for at sikre, at samfund ikke afskæres.

Videnbasen

Regionsudvalget

63. betoner, at det er nødvendigt at være i besiddelse af en pålidelig viden om den biologiske mangfoldighed, dens helbredstilstand og økosystemernes funktionalitet, og at denne viden er tilgængelig for så mange som muligt;

64. insisterer på vigtigheden af forskning inden for naturvidenskab og miljø. I den henseende bør der oprettes et net af helt igennem beskyttede områder og/eller wilderness-zoner, som kan udgøre et observatorium for den naturlige dynamik, navnlig under indflydelse af klimaforandringerne;

65. foreslår, at der udvikles forskning, som sigter på at foretage en mere nøjagtig måling og analyse af den reelle værdi (kulturelle såvel som økonomiske) af biodiversiteten og de økosystemfunktioner, den bibringer. Denne forskning skal foretages i hold af

forskere fra de forskellige berørte fagområder, så der sker en systematisk tilgang med henblik på at nå frem til en global vision, som tager hensyn til såvel naturvidenskabelige som kulturelle forhold;

66. insisterer på nødvendigheden af at finde frem til og foretage en korrekt identifikation på nationalt og regionalt niveau af de vigtigste årsager til tabet af biodiversitet og de dermed forbundne økosystemfunktioners forringede ydeevne, således at man kan udforme og gennemføre effektive bevarelsesstrategier;

67. understreger, at det er absolut nødvendigt at udarbejde eller videreudvikle et sæt af relevante indikatorer (f.eks. indikatorerne fra SEBI-2010), som er koordineret på EU-plan, og som kan anvendes til operationel overvågning af udviklingen i biodiversiteten, dens helbredstilstand og økosystemernes funktionalitet;

68. opfordrer medlemslandene til at forny og revidere undervisningen på det naturvidenskabelige område, især på de videregående uddannelser, og navnlig på området for feltarbejde og med hensyn til identifikation af arter og økosystemer;

69. opfordrer ligeledes medlemslandene til at lade undervisning i biodiversitet indgå på de videregående tekniske uddannelser og erhvervsuddannelser (fysisk planlægning, landbrug, etablering af infrastruktur, økonomi, byplanlægning osv.).

De vigtigste støtteforanstaltninger

Regionsudvalget

70. insisterer på, at det er påtrængende nødvendigt at tilføre de nationale, lokale og regionale myndigheder de menneskelige, tekniske og økonomiske midler, som er nødvendige til at understøtte programmer af længere varighed, dvs. til et godt stykke på den anden side af 2010, for at sikre den langsigtede bevarelse af den biologiske mangfoldighed;

71. kræver at de relevante budgetbevillinger styrkes, og at bevillingsproceduren forenkles uden at mindske fordelene for biodiversiteten, det gælder især LIFE+, men også en bedre udnyttelse af midlerne fra EFRU, ELFUL og FEP til fordel for bevarelsen af den biologiske mangfoldighed;

72. ser gerne en streng håndhævelse af en stringent kryds-overensstemmelse i forbindelse med tildelingen af økonomiske støtte på grundlag af kriterier, som omfatter klare og pålidelige indikatorer som dem, der stammer fra SEBI-2010;

73. opfordrer kraftigt til, at administrative og logistiske grupper allerede fra starten af et projekt arbejder tæt sammen med henblik på at sikre en systemtænkning (dvs. en sammenhængende logik, hvor en samling forskellige elementer indgår i et dynamisk samspil), hvad enten de er fra Kommissionen, medlemslandene eller de regionale og lokale myndigheder;

74. insisterer på, at det er nødvendigt at gennemføre videnskabelige forskningsprogrammer, navnlig på det naturvidenskabelige og det miljømæssige område, med henblik på at erhverve viden, der er uundværlig for at nå målet om stop for tab af biodiversitet. Ligeledes understreger udvalget vigtigheden af at fokusere på programmer til kompetenceskabelse og udvikling af videnskabelige karriereforløb (f.eks. via EU-stipendier) for emner med forbindelse til biodiversiteten, både inden for biovidenskaber og samfundsvidenskaber;

75. understreger nødvendigheden af at gennemføre oplysningsaktiviteter, især for skoleelever, studerende og unge i almindelighed, med henblik på at skabe en egentlig offentlig bevidsthed, dvs. i alle sociale lag, om problemerne i forbindelse med den biologiske mangfoldighed og løsningen herpå. Disse aktiviteter bør tage udgangspunkt i, at de lokale og regionale myndigheder befinder sig tæt på borgerne.

Overvågning

Regionsudvalget

Bruxelles, den 18. juni 2009

76. minder om, at de konkrete resultater af en politik til bevarelse af biodiversiteten viser sig på langt sigt, dvs. på den anden side af 2010 eller endda 2020. Derfor vil en evaluering af resultaterne efter to år kun kunne sige noget om, hvor effektivt aktiviteterne er blevet gennemført;

77. minder straks om, at evalueringen af den biologiske mangfoldighed ikke blot bør basere sig på antallet af levende arter, men også bør inddrage deres indbyrdes interaktion og kompleksiteten af økosystemerne samt deres funktionalitet;

78. opfordrer til, at man opmuntrer miljø- og naturorganisationerne til at gøre deres viden gældende i forbindelse med overvågning og varsling af ændringer i biodiversiteten og at gøre de lokale og regionale myndigheder bekendt hermed;

79. opfordrer til at der oprettes et stort »observatorium for biodiversiteten« (det kunne være en del af et styrket Europæisk temacenter for naturbeskyttelse) i forlængelse af initiativet om at udarbejde denne midtvejsevaluering. Det ville være ønskeligt, om dette observatorium fik tilført oplysninger fra nationale, regionale og andre subnationale observatorier.

Luc VAN DEN BRANDE

*Formand for
Regionsudvalget*

Regionsudvalgets udtalelse »håndtering af bioaffald i EU«

(2009/C 211/07)

REGIONSUDVALGET

- mener, at foranstaltninger og begrænsninger vedrørende håndtering af bioaffald skal besluttes på medlemsstatsniveau. De ansvarlige myndigheder, som i mange medlemsstater de lokale og regionale myndigheder, skal have frihed til at vælge miljøsikre, effektive affaldshåndteringsmetoder ud fra lokale og regionale forudsætninger;
- understreger, at det overordnede mål er at forebygge bioaffaldets opståen; foreslår, at man gør en indsats for at øge bevidstheden, begrænse udsmidningen af levnedsmidler, fremme en fremsynet byplanlægning, støtte udviklingen af »smart gardening« og hjemmekompostering og at se offentlige indkøb som et vigtigt værktøj i denne sammenhæng;
- mener, at regler på nationalt plan til begrænsning af den mængde biologisk affald, som må deponeres, kombineret med EU-støtte til infrastrukturetsatsninger vil fremskynde overgangen fra deponering til andre mere bæredygtige former for behandling af bioaffald;
- opfordrer til separat indsamling af bioaffald, bl.a. med henblik på kvalitetssikring af bioaffaldet. Formerne for indsamling af bioaffald bør dog fastlægges på grundlag af gældende lokale forudsætninger og indføres i medlemsstaterne som et af flere værktøjer til at udvikle håndteringen af bioaffald;
- mener, at formen og rammerne for de selektive indsamlings- og genindvindingsmål bør fastsættes af EU, med mulighed for at de respektive medlemsstater kan præcisere nationale mål med udgangspunkt i deres egne forudsætninger og behov. Ikke-lovgivningsmål på EU-niveau bør være progressive, eftersom produktionen af gødning forudsætter en kvalitetssikret håndtering af bioaffaldet. Kvalitetsstandarderne for kompost og kompostlignende produkter fra bioaffald skal være fælles i EU, når det gælder stoffer, som udgør en fare for miljøet og menneskers sundhed;

Ordfører: Mona-Lisa Norrman (SE-PSE), medlem af Jämtland läns landsting

Basisdokument

Grønbog om håndtering af bioaffald i EU

KOM(2008) 811 endelig

I. POLITISKE ANBEFALINGER

Generelt

Regionsudvalget

1. tager positivt imod grønbogen og dens overordnede mål om at bryde sammenhængen mellem vækst og voksende affaldsmængder inden for Unionen. Dette er også en vigtig målsætning i EU's strategi for bæredygtig udvikling, hvor høje miljøkrav og social samhørighed skal kombineres med en bæredygtig og dynamisk økonomi;

2. konstaterer, at affaldsproduktion og affaldshåndtering udgør et miljø- og sundhedsproblem i Unionen og internationalt, som direkte påvirker de lokale og regionale myndigheder, eftersom de har ansvaret herfor og står for den generelle tilrettelæggelse, og konstaterer videre, at samtlige aktører, som håndterer affald, har ansvar for at sikre et højt niveau af beskyttelse af miljøet og menneskers sundhed. Affaldshåndtering er således at betragte som en tjenesteydelse af almen økonomisk interesse i henhold til EF-traktatens artikel 86, stk. 2;

3. understreger, at det overordnede mål er at forebygge bioaffaldets opståen, hvor dette er muligt. EU's institutioner såvel som medlemsstaterne må sørge for, at dette mål af almen interesse opfyldes i henhold til EF-traktatens artikel 16;

4. konstaterer, at transport af affald udgør en betydelig del af transporterne inden for EU, samt at disse udgør et problem for klimaet og må minimeres. Håndtering af bioaffald bør derfor ske i overensstemmelse med principperne i EF-traktatens artikel 174, stk. 2, som omtaler princippet om indgreb over for miljøskader fortrinsvis ved kilden. Det er derfor vigtigt, at transport- og infrastrukturaspekterne integreres ved håndteringen af bioaffald. Et vigtigt værktøj i dette arbejde er de affaldsplaner, som gennemføres i henhold til EU-direktiv 2008/98/EF om affald;

5. konstaterer, at grønbogen berører et flertal af politikområderne lige fra affald, klima, energi og transporter til jordbrug, forbrug og produktion af levnedsmidler samt konkurrence og den frie bevægelighed; forudsætter, at Kommissionen i det fortsatte arbejde med at udvikle håndteringen af bioaffald i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 6 integrerer miljøbeskyttelsesaspekterne i de respektive politikområder, der har forbindelse til håndteringen af bioaffald;

6. anser det for vigtigt at støtte udviklingen af et marked for bioaffald, og at dette marked fortrinsvis skal være lokalt. Bioaffald bør anerkendes som en værdifuld naturressource til

produktion af kompost, som er vigtig for, at jorden kan forblive produktiv, for at reducere anvendelsen af energiintensiv kunstgødning og for at øge jordens evne til at optage vand (og dermed mindske afstrømning og oversvømminger). Markedet for bioaffald skal ifølge Regionsudvalget baseres på principperne i traktaten: forsigtighedsprincippet, princippet om forebyggende indsats samt princippet om, at forureneren betaler. Dette er vigtige forudsætninger, hvis Kommissionens fremtidige forslag, når det gælder håndteringen af bioaffald, skal kunne leve op til borgernes forventninger om og krav på en troværdig indsats inden for affaldsområdet. Markedet for bioaffald skal udvikles og analyseres for at modvirke en under- eller overudvikling set i såvel nationalt som EU-perspektiv. Et vigtigt instrument i dette arbejde er de nationale affaldsplaner;

7. mener ligesom Kommissionen, at de ansvarlige myndigheder i medlemsstaterne skal have frihed til at vælge affaldshåndteringsmetoder ud fra lokale og regionale forudsætninger. Dette er en vigtig forudsætning for, at der udvikles lokalt tilpassede, miljøsikre og effektive håndteringsmetoder for bioaffald. Vigtige faktorer er bl.a. klima, geologi og markedsforhold, efterspørgsel efter kompost og energi, befolkningstæthed og affaldsmængder, fysiske forudsætninger så som infrastruktur m.m. samt et lokalt engagement og en velfungerende dialog mellem kompetente myndigheder og øvrige aktører, ikke mindst borgerne. På dette område er det åbenbart, at subsidiaritetsprincippet, princippet om lokalt selvstyre og nærhedsprincippet spiller en vigtig rolle i opnåelsen af EU's mål;

8. minder om, at bioaffald i grønbogen defineres i overensstemmelse med artikel 3, stk. 4, i EU's affaldsdirektiv; forstår godt Kommissionens frygt for en alt for bred definition af bioaffald, hvilket kan vanskeliggøre arbejdet med at minimere mængden og effektivisere håndteringen af bioaffald, men opfordrer dog Kommissionen til at gennemføre en konsekvensanalyse af den definition, der foreslås i grønbogen;

9. minder Kommissionen om, at udbygningen af samfundets infrastruktur for håndtering af bl.a. bioaffald udgør en udfordring for såvel offentlige som private aktører. Et værktøj i arbejdet med at skabe en velfungerende infrastruktur inden for affaldsområdet er gennearbejdede affaldsplaner, som er vedtaget af nationale, regionale eller lokale myndigheder. Det er vigtigt, at disse affaldsplaner samordnes med de øvrige planer inden for samfundsudviklingen. Affaldsplanerne kan også udvikles, bl.a. når det gælder opfølgning af håndteringen af bioaffald inden for medlemslandene samt til et værktøj for udveksling af erfaringer;

10. påpeger, at for at støtte udviklingen af lokalt tilpassede, miljøsikre og effektive håndteringsmetoder for bioaffald er der behov for økonomisk støtte og en øget satsning på FoU; efterlyser EU-finansiering til udbygning af lokalt tilpassede infrastrukturer og markeder for en bæredygtig håndtering af bioaffald. EU-finansiering inden for dette område skal knyttes til benchmarking og relevant forskning og skal følge samfundsøkonomiske principper.

Synspunkter vedrørende initiativet

Spørgsmål 1: Forebyggelse af affald

Regionsudvalget

11. påpeger, at en stor del af det bioaffald, som omfattes af grønbogens definition, er knyttet til samfundets forbrug og produktionen af levnedsmidler. Et tal, som er blevet nævnt i Storbritannien, viser, at op til 35 % af de fødevarer, som købes af husholdningerne, smides væk. Husholdningernes indkøb styres i stadig større udstrækning af tendenserne i tiden, udviklingen af fastfood og hel- og halvfabrikata samt af behovet for at spare tid og penge ved at købe store mængder. Udvalget foreslår, at man gør en indsats for at øge bevidstheden hos såvel producenter som forbrugere om sammenhængen mellem forbrug og produktion samt omkostninger, affald, miljø og sundhed. Der bør også gøres en indsats for at begrænse udsmidningen af levnedsmidler fra levnedsmiddelindustrien, handelsbranchen, restauranterne, sundhedsvæsenet, skolerne m.m. Udvalget efterlyser FoU inden for bæredygtig produktion og forbrug;

12. foreslår, at der tages initiativ til at belyse og synliggøre forbindelsen mellem Unionens lovgivning, den økonomiske støtte og politikker inden for landbrugs- og levnedsmiddelområdet og produktionen af bioaffald;

13. mener, at en vigtig dimension i udviklingen af bæredygtige byer er at skabe forudsætninger for et bæredygtigt forbrug og en bæredygtig produktion gennem en fremsynet byplanlægning. Et eksempel på dette er at øge tilgangen af levnedsmiddelbutikker der, hvor folk bor, som et alternativ til ekstern etablering af levnedsmiddelbutikker. En byplanlægning, som i større udstrækning bygger på mindre målestok, gavner mere bæredygtige indkøbsvaner og bør dermed forebygge forekomsten af bioaffald;

14. er af den opfattelse, at man bør støtte udviklingen af »smart gardening« ligesom FoU inden for dette område. Kompostering med lokal genbrug af kompost fra dyrkning af haver, parker og grønne områder giver mindskede affaldstransporter, en bedre kvalitetssikring og en sikrere håndtering af bioaffald. Hjemmekompostering bør udvikles, hvor det er muligt, med den målsætning at skabe lokale kredsløb for bioaffald, men også for at støtte og udnytte borgernes engagement;

15. understreger, at offentlige indkøb, som udgør 14 % af Unionens BNP, er et vigtigt værktøj, bl.a. til at forebygge forekomsten af bioaffald. Der bør tages initiativ til at udvikle dialogen mellem den offentlige sektor og producenterne af varer og tjenesteydelser i forbindelse med produktionen og håndteringen af bioaffald. Teknologindkøbene bør udvikles inden for

levnedsmiddelsektoren, således at produkter og tjenesteydelser kan udvikles i samarbejde mellem producenter og forbrugere.

Spørgsmål 2: Begrænsning af mængden af bioaffald, som må deponeres

Regionsudvalget

16. bemærker, at lokale og regionale myndigheder har foretaget betydelige investeringer og i den forbindelse har udviklet langsigtede strategier og partnerskaber for at opfylde EU's miljøkrav, navnlig direktivet om deponering af affald (1999/31/EØF). Det bør der tages højde for, når man overvejer fremtidige initiativer vedrørende bioaffald, så det ikke går ud over eksisterende tiltag;

17. minder om, at såvel de administrative, politiske og økonomiske forudsætninger som de geografiske og klimatologiske forudsætninger er meget forskellige i de 27 medlemsstater; mener, at dette taler for, at foranstaltninger og begrænsninger vedrørende håndtering af bioaffald skal besluttes på medlemsstatsniveau;

18. konstaterer, at uanset om medlemsstaterne satser på genbrug af organisk materiale via kompostering og forrådnelse, på biogasproduktion eller på forbrænding af bioaffald med energiproduktion, og uanset om disse satsninger foretages af private eller offentlige aktører, vil de satsninger, der foretages, belaste de offentlige finanser i form af kapitalinvesteringer og/eller øgede godtgørelser for affaldsbehandling;

19. konstaterer, at der findes gode erfaringer med regler på nationalt plan til begrænsning af den mængde biologisk affald, som må deponeres ud over de grænser, som angives i EU-direktivet om deponering. I Sverige har der været forbud mod deponering af såvel brændbart som organisk affald fra og med henholdsvis 2002 og 2005. Disse regler har ført til en kraftigt mindsket deponering af bioaffald og har fremskyndet udviklingen og udbygningen af behandlingen af bioaffald højere oppe i affaldshierarkiet;

20. understreger, at der er grund til at antage, at nationale foranstaltninger til begrænsning af deponeringen af biologisk affald, knyttet til EU-støtte til infrastrukturens satsninger, vil fremskynde overgangen fra deponering til andre mere bæredygtige former for behandling af bioaffald. De lande, der har de mest gunstige administrative, politiske og økonomiske forudsætninger, har gode muligheder for at klare denne omstilling, mens andre medlemsstater kan have behov for støtte i denne proces. For at klare denne omstilling må Unionen sikre, at de myndigheder, der har ansvaret for håndteringen af bioaffald, en tjenesteydelse af almen økonomisk interesse, efter behov kan investere i egne anlæg, uden at hindres af EU's bestemmelser vedrørende konkurrence og det indre marked. Regionsudvalget anser det for hensigtsmæssigt at fastlægge supplerende foranstaltninger for at reducere mængden af deponeret affald ved at begrænse mængden af let omsætteligt organisk materiale i det deponerede affald og kræve, at denne andel forbliver stabil; alternativt kan der

foretages økonomiske indgreb for at begrænse deponeringen (afgifter fastsat i forhold til de mængder, der deponeres).

Spørgsmål 3: Alternativ behandling af bioaffald

Regionsudvalget

21. konstaterer, at behovet for energi og varme, genbrug af kompost samt produktion af biogas må foregå ud fra lokale og regionale forudsætninger. Valg af metode til håndtering af bioaffald bør derfor træffes på lokalt eller regionalt niveau;

22. understreger, at de ansvarlige myndigheder, i mange medlemsstater de lokale og regionale myndigheder, skal planlægge affaldshåndteringen ud fra deres kompetence og deres ansvar og vælge de mest hensigtsmæssige behandlingsforanstaltninger samt gives retlige og finansielle midler til at iværksætte planlægningen af denne tjenesteydelse af almen økonomisk interesse. Beslutninger om at samarbejde regionalt og med private aktører, skal ikke modvirkes af bestemmelserne vedrørende konkurrence og det indre marked. Det er Kommissionens pligt at skabe en god balance mellem den fri bevægelighed og miljø- og klimahensyn. Forsigtighedsprincippet, princippet om forebyggende indsats samt princippet om, at forurenere betaler, skal udgøre grundlaget for Kommissionens eventuelle forslag på området. Her er livscyklusanalyser et vigtigt redskab til at få et dækkende beslutningsgrundlag;

23. understreger, at EU's ambitiøse klimamål nødvendiggør udviklingen af moderne teknologi for udvinding og produktion af bæredygtig energi. At udvinde biogas fra bioaffald er en vej bort fra deponering. For fuldt ud at blive en bæredygtig lokal energikilde bør biogas fra bioaffald dels produceres i tilstrækkelig mængde, dels kunne distribueres på en effektiv måde;

24. påpeger, at der findes et uudnyttet potentiale for mindskede udslip af drivhusgasser inden for den lokale transportsektor. En udvikling, som bl.a. styres af øgede miljøkrav ved offentlige indkøb. Biogas udgør en del af dette potentiale, som omfatter:

- Kollektiv trafik baseret på energieffektive køretøjer, som drives af biogas
- Biogasdrevne køretøjer og arbejdsmaskiner
- Samkørsel med biogaskøretøjer
- Taxier med biogaskøretøjer;

25. konstaterer, at valget af behandlingsmetoder for det bioaffald, som er blevet styret bort fra deponering, forudsætter, at livscyklusanalyser anvendes mere konsekvent. Her er der brug for metodeudvikling og en tilpasning til relevante problemstillinger.

Spørgsmål 4: Energiudvinding fra bioaffald

Regionsudvalget

26. mener, at det er en vigtig forudsætning for, at forbrænding af bioaffald bliver et gangbart alternativ i affaldshierarkiet, at forbrændingen sker med energiudvinding. Forbrænding af bioaffald er i første række et alternativ til fremstilling af gødning, når bioaffaldets kvalitet ikke kan sikres; her tænkes der på usorteret affald, som stadig indeholder bioaffald;

27. ønsker at pege på, at der i mange medlemsstater findes omfattende lokale infrastrukturer for distribution af fjernvarme, bl.a. fra affaldsforbrænding. En infrastruktur, som er blevet udbygget i takt med et øget behov for varme, køling og el samt er forbundet med øgede affaldsmængder.

Spørgsmål 5: Genindvinding af bioaffald

Regionsudvalget

28. mener, at de selektive indsamlings- og genindvindingsmål for forskellige affaldsfraktioner fremmer en miljørigtig udvikling af bl.a. håndtering af bioaffald. Formen og rammerne for disse mål bør fastsættes af EU, med mulighed for at de respektive medlemsstater kan præcisere nationale mål med udgangspunkt i lokale, regionale og nationale forudsætninger og behov. Ikke-lovgivningsmål på EU-niveau bør være progressive, eftersom produktionen af gødning forudsætter en kvalitetssikret håndtering af bioaffaldet. Det er kun muligt, hvis råstoffet til produktion af gødning udvælges, dvs. gennem en selektiv indsamling af bioaffaldet. En teknik og logistik, som det tager tid at udvikle og etablere, og hvor der kræves FoU-indsatser såvel nationalt som på EU-niveau;

29. mener, at forsigtighedsprincippet af hensyn til folkesundheden må have førsteprioritet i forbindelse med håndtering og anvendelse af bioaffald på grund af eventuelle indirekte følger for fødevarekæden og fødevarerarbejdningsskæden;

30. understreger, at behovet for tilførsel af gødning til bl.a. landbrugsjord er forskelligt i medlemsstaterne og bl.a. hænger sammen med forskelle i geologi, jordbundstyper og arealanvendelse. Håndtering af bioaffald bør derfor tage udgangspunkt i lokale og regionale forudsætninger og behov;

31. mener, at produktionen af gødning og biogas med fordel kan koordineres, bl.a. ved at restmaterialer efter fremstilling af biogas kan anvendes som gødning. Gødning eller biogas kan ikke blot produceres af det, der i grønbogen defineres som bioaffald, men også af restprodukter fra land- og skovbrug, staldgødning, afløbsslam eller andet biologisk affald så som naturfibre, papir og forarbejdet træ. Udvalget understreger, at det ved en samlet håndtering af alle typer af bioaffald er vigtigt at

tage udgangspunkt i et helhedssyn og en systemtankegang, som omfatter samtlige aspekter af bæredygtig udvikling.

Spørgsmål 6: Foranstaltninger til at fremme anvendelsen af kompost/rodrester

Regionsudvalget

32. opfordrer til separat indsamling af bioaffald, bl.a. for at bioaffaldet kan kvalitetssikres. Formerne for indsamling af bioaffald bør dog fastlægges på grundlag af gældende lokale forudsætninger og indføres i medlemsstaterne som et af flere værktøjer til at udvikle håndteringen af bioaffald;

33. mener, at selektiv indsamling og efterfølgende forrådnelse og kompostering (eller andre processer) for at producere kvalitetskompost og nyttiggøre materiale og energi er den mest hensigtsmæssige metode til forvaltning af bioaffald, hvis der er brug for at øge indholdet af organisk materiale for at forbedre jordbunden;

34. påpeger, at en afgørende årsag til, at bioaffald ikke anvendes som gødning, i første række hænger sammen med mulighederne for at kvalitetssikre bioaffaldet. Yderligere et vigtigt aspekt er sammenhængen med borgernes/forbrugernes indsigt i behovet for et velfungerende kredsløb og de muligheder, som dette medfører;

35. mener, at kvalitetsstandarderne for kompost og kompostlignende produkter fra bioaffald skal være fælles i EU, når det gælder stoffer, som udgør en fare for miljøet og menneskers sundhed. Der bør også knyttes an til anvendelsesområde og beskaffenhed af den jord, som komposten og de kompostlignende produkter skal tilføres, de mængder og koncentrationer som tilføres, osv. Med henblik herpå bør der også foretages en klassificering af den jord, som skal have tilført kompost og kompostlignende produkter. Kvalitetsstandarderne for produkter udvundet af bioaffald kan inddeles i to niveauer:

— Bioaffaldsprodukt, som tilføres marker til fødevarerproduktion

— Bioaffaldsprodukt, som tilføres markarealer, grønne områder og skovområder;

36. påpeger, at for at fremme anvendelsen af bioaffald som gødning bør bioaffaldet også udstyres med en indholdsdeklaration med henblik på en række inkluderede komponenter, f.eks. muldindhold, næringsstoffer osv.;

37. konstaterer, at hovedargumentet for at anvende bioaffald til jordbundsforbedring er behovet for at tilføre gødning til landbrugsjord og anden jord. Her er behovet og forudsætningerne dog forskellige i de forskellige medlemsstater. Det er derfor vigtigt, at valget mellem at tilbageføre kvalitetssikret bioaffald til landbrugsjorden og anden jord, eller at anvende bioaffald til at producere energi gennem forbrænding, baseres på lokale behov og forudsætninger.

Spørgsmål 7: Reglerne for operative standarder for anlæg

38. Regionsudvalget anbefaler, at de krav, som stilles til anlæg for behandling af bioaffald, skal bygge på gældende miljøkrav, men også være tilpassede til lokale og regionale forudsætninger og behov.

Spørgsmål 8: Fordele og ulemper ved udvikling af forskellige håndteringsmetoder

39. Regionsudvalget efterlyser yderligere satsning på forskning og udvikling, hvilket er nødvendigt for at påvise fordele og ulemper ved forskellige behandlingsmetoder for bioaffald, men også for at udvikle ny teknologi og nye metoder. Forskningen bør omfatte alle aspekter af håndteringen af bioaffald, lige fra forbrug og produktion til teknologi og miljøhensyn.

Bruxelles, den 18. juni 2009

Luc VAN DEN BRANDE

Formand for

Regionsudvalget

Regionsudvalgets resolution om EU's svar på krisen i bilsektoren

vedtaget den 18. juni 2009

(2009/C 211/08)

REGIONSUDVALGET —

som forstår den alvorlige krisesituation i bilsektoren,

1. er bekymret over den territoriale effekt af den krise, som rammer EU's bilindustri generelt og har forskellige følgevirkninger i de enkelte regioner,
2. understreger krisens afsmittende virkninger på forsyningskæder, SMV'er og lokalsamfund i kommuner og regioner og
3. understreger de lokale og regionale myndigheders forpligtelse til at udarbejde og gennemføre foranstaltninger, der skal afbøde krisens virkninger.

EU's bidrag til imødegåelse af krisen

Regionsudvalget

4. bifalder Europa-Parlamentets resolution af 25. marts om bilindustriens fremtid,
5. understreger, at bilindustrien har særlig stor betydning for bruttonationalproduktet (BNP), forskning, udvikling og innovation (FUI) og for beskæftigelsen i Europa og udgør en af de økonomiske grundpiller i flere europæiske regioner,
6. opfordrer Kommissionen til at udarbejde et forslag til en fælles europæisk strategi for bilsektoren, som inddrager de lokale og regionale myndigheder og en lang række forskellige sociale aktører og interessenter og tager hensyn til eksisterende strukturproblemer,
7. advarer mod faren for protektionisme i forbindelse med den økonomiske krise;
8. understreger det vigtige i initiativer, som bevarer arbejdspladser og afbøder krisens sociale virkninger for arbejdstagere og berørte beskæftigelsesområder, navnlig ved at udvide og lette adgangen til Den Europæiske Socialfond og til Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen, og fremhæver det vigtige i gennem opgradering af kvalifikationer at fremme arbejdstagerenes beskæftigelsesegnethed,
9. beklager, at de eksisterende instrumenter ikke i tilstrækkelig grad imødekommer de små og mellemstore virksomheders (SMV'ers) særlige problemer, herunder navnlig leverandører af bilkomponenter, uanset disse virksomheders størrelse,
10. kræver forbedret gennemførelse af retlige og finansielle mekanismer på europæisk plan for at sikre, at SMV'er kan drage fuld nytte af eksisterende eller nye finansieringsmuligheder,

11. opfordrer Kommissionen til at sikre netværkssamarbejde mellem regioner, der er højt specialiserede inden for bilsektoren, gennem initiativet »Regioner for økonomisk forandring« eller andre instrumenter til fremme af territorielt eller teknisk samarbejde.

En grønnere bilindustri

Regionsudvalget

12. bifalder Kommissionens forslag til »grøn bil«-initiativet, som respekterer princippet om bæredygtig udvikling og fremmer regionernes inddragelse i samordningen af forsknings- og innovationstiltag på dette område,
13. fremhæver det vigtige i at sikre tilstrækkelige offentlige midler til støtte for alle initiativer inden for FUI, miljøvenlige teknologier og videreuddannelse af bilindustriens arbejdsstyrke,
14. opfordrer alle relevante aktører til at fremme initiativer, som kan resultere i fornyelse af vognparken, og til at øge antallet af oplysningskampagner vedrørende økonomiske og miljømæssige fordele ved energieffektive kørekøjer.

Fremme af en konstruktiv dialog med de lokale og regionale myndigheder

Regionsudvalget

15. opfordrer til overholdelse af reglerne for det indre marked og til sammenhæng mellem nationale og/eller regionale politikker, herunder nationale forbrugerkreditordninger,
16. bekræfter behovet for at uddybe og udvide den igangværende dialog og debat om bilsektorens fremtid og om nødvendigt bidrage til udviklingen af nye industrier.

Øget anerkendelse af krisens territoriale dimension

Regionsudvalget

17. opfordrer Kommissionen til at inddrage repræsentanter for Regionsudvalget i den højtstående »Cars 21«-gruppe,
18. understreger behovet for pålidelige og sammenlignelige data om bilindustrien,
19. opfordrer til, at medlemsstaterne i højere grad hører de lokale og regionale myndigheder i forbindelse med initiativer til støtte for bilindustrien, f.eks. i form af deltagelse i en konstruktiv dialog med bilproducenter, leverandører, arbejdstagerorganisationer og nationale eller europæiske myndigheder,

20. kræver, at bilindustrien går i dialog med lønmodtagerorganisationer på lokalt og regionalt niveau, og forlanger, at der forhandles med de lokale og regionale myndigheder, før større eller ekstraordinære beslutninger træffes, hvis disse vil få betydelige eller uventede konsekvenser for den socioøkonomiske struktur i et givent område.

Vejen frem

Regionsudvalget

21. opfordrer det kompetente underudvalg i Regionsudvalget til at drøfte EU's svar på krisen i bilsektoren,

22. opfordrer de lokale og regionale myndigheder i hele EU til at modernisere deres vognpark samt støtte fornyelsen af vognparken hos deres organisationer og kontraktpartnere med henblik på at nedbringe skadelige emissioner, øge efterspørgslen på ny teknologi og sende et klart signal til leverandørerne på deres territorium,

23. pålægger sin formand at fremsende denne resolution til Kommissionen, Europa-Parlamentet, Rådet og Den Europæiske Unions formandskaber.

Bruxelles, den 18. juni 2009

Luc VAN DEN BRANDE

*Formand for
Regionsudvalget*

Regionsudvalgets resolution om klimaændringer: vejen til københavn**Vedtaget den 18. juni 2009**

(2009/C 211/09)

KLIMAÆNDRINGSUDFORDRINGEN FOR DE LOKALE OG REGIONALE MYNDIGHEDER

Regionsudvalget

1. minder om, at klimaændringerne er en af de vigtigste politiske udfordringer, som menneskeheden står overfor. I den henseende har de lokale og regionale myndigheder en nøglerolle at spille i kampen mod klimaændringerne, ikke mindst fordi de som oftest må bære de dermed forbundne sociale og økonomiske omkostninger;

2. fremhæver, at den økonomiske krise ikke må bruges som et argument for at mindske indsatsen, men tværtimod må gælde som en grund til at styrke bekæmpelsen af klimaforandringerne. Den økonomiske krise bør ses som en mulighed for at styrke den tekniske knowhow og udvikle aktiviteter til imødegåelse af klimaændringerne;

3. understreger, at mange lokale og regionale myndigheder allerede yder et væsentligt bidrag til EU's vellykkede klima- og energipolitiske initiativer og spiller en afgørende rolle for gennemførelsen af de enkelte politikker gennem foranstaltninger på områderne offentlig transport, transport- og energiinfrastruktur, boliger, fysisk planlægning, energieffektivitet og offentlig kommunikation;

4. fremhæver, at Europas regioner er sårbare over for klimaændringer, og at deres evne til at tilpasse sig varierer meget, hovedsageligt pga. forskelle med hensyn til socioøkonomisk udvikling, naturforhold og befolkningstæthed. Bjergregioner, kystområder, øer og udkantområder samt mange halvtørre områder i Middelhavsområdet er blandt de regioner, som er mest sårbare over for klimaændringernes negative konsekvenser;

5. er overbevist om, at omkostningerne ved politiske foranstaltninger til reduktion af klimaændringer vil være betydeligt lavere end de anslåede omkostninger ved klimaændringer;

6. mener, at en effektiv klimapolitik kan forebygge den sociale ulighed, som er en følge af klimaforandringerne;

7. fremhæver, at overgangen til en kulstoffri økonomi skaber gode chancer for vækst og beskæftigelse, særligt for lokale og regionale myndigheder;

DE NÆSTE SKRIDT I DE INTERNATIONALE KLIMAFORHANDLINGER

Regionsudvalget

8. opfordrer EU til at forstærke indsatsen på højeste politiske niveau med henblik på at styrke den internationale koalition mod klimaændringerne og garantere post-Kyoto-aftaler, der er baseret på ambitiøse, gennemskuelige og juridisk bindende reduktionsmål;

9. understreger det nødvendige i at sikre, at Regionsudvalget som talerør for de europæiske lokale og regionale myndigheder er repræsenteret i EU's delegation på UNFCCC's COP 15-konference i København i december 2009;

10. giver udtryk for sin bekymring over, at det seneste forslag til forhandlingspapir fra ad hoc-gruppen vedrørende en Langsigtet Samarbejdsindsats under Konventionen (AWG-LCA) ganske vist anerkender betydningen af den subnationale indsats, hvad angår tilpasningen til klimaændringerne, men forbliver tavs med hensyn til dette niveau's rolle i afbødningen af klimaændringerne og heller ikke fremlægger nogen langsigtet vision for, hvordan fænomenet skal imødegås;

GENERELLE POLITISKE HENSTILLINGER

Regionsudvalget

11. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at anvende subsidiaritetsprincippet, når der udvikles og forhandles om nye politikker vedrørende klimaændringsspørgsmål, der kan have betydelige konsekvenser for de lokale og regionale myndigheder og deres borgere. Det bør endvidere sikres, at den nødvendige finansielle og personalemæssige kapacitet stilles til rådighed, når de forskellige niveauer tildeles ansvarsområder;

12. understreger behovet for aktive bevidstgørelseskampagner, der iværksættes med fuld støtte fra de regionale og lokale myndigheder, som kan kommunikere direkte med borgerne;

13. bifalder derfor EU's tilsagn om at skabe synergi i indsatsen for at afbøde og tilpasse sig klimaændringerne i overensstemmelse med Lissabon-dagsordenen og Göteborg-aftalen, men opfordrer til, at man med den nye post-2010 Lissabonstrategi bevæger sig bort fra den nuværende situation, hvor der eksisterer tre parallelle processer og i stedet satser på en enkelt udviklingsramme, der dækker EU's sociale, økonomiske og miljømæssige foranstaltninger;

14. anbefaler, at der konsekvent investeres i grøn infrastruktur: bredere anvendelse af informations- og kommunikationsteknologi (IKT) på forvaltningsområdet, energieffektiv renovering af gamle offentlige og private bygninger samt nye transportformer. Brugen af energieffektiv belysning, opvarmning og afkøling må ligeledes fremmes. Det har også afgørende betydning at anvende »grønne« offentlige indkøbsprocedurer samt forbedre energiforsyningsikkerheden;

15. mener, at tilpasning og afbødning må indarbejdes i alle eksisterende rammer for EU-politik som et eksplicit mål, herunder i EU's politik for landbrug og udvikling af land-distrikter, inklusive imødegåelse af skovrydning, transport, biodiversitet, vand og affaldshåndtering og støtteprogrammer på områder som samhørighedspolitik;

16. opfordrer til, at EU's post-2013 budget, programmer, politikker og særligt den vigtigste lovgivning revideres på baggrund af de skiftende parametre, som klimaændringerne vil resultere i;

17. anbefaler, at der med henblik på udvikling af passende politiske foranstaltninger til imødegåelse af klimaændringer ses nærmere på, om der må udvikles nye indikatorer til måling af bæredygtighed og tages højde for disse parametre i forvaltningen af den nye generation af strukturfonde;

18. fremhæver, at de lokale og regionale myndigheder i fuldt omfang må inddrages i projektering, udvikling, vedtagelse og gennemførelse af nationale strategier og handlingsplaner, der vedrører klimaforandringer;

19. gentager sin fulde politiske opbakning til Borgmesteraftalen — der blev lanceret af Kommissionen og Regionsudvalget i fællesskab — som byernes svar på den globale opvarmning, hvor de formelt forpligter sig til at reducere deres CO₂-missioner ud over EU's 2020-mål. Udvalget opfordrer til, at Borgmesteraftalen gøres tilgængelig for alle relevante subnationale myndigheder, og til at aftalen udvikles yderligere, idet der afsættes tilstrækkeligt med ressourcer til, at der kan udvikles ekspertise og strategier, som er skræddersyede til de lokale myndigheders specifikke behov;

TILPASNING

Regionsudvalget

20. henstiller, at EU's budgetrammer sikrer, at alle europæiske lokale og regionale myndigheder er lige godt rustede til at møde klimaforandringen og har de fornødne ressourcer til at forebygge dens årsager og tilpasse sig dens konsekvenser, især af hensyn til de personer og økonomiske aktører, der er hårdest ramt;

AFBØDNING

Regionsudvalget

21. finder, at princippet om, at »forureneren betaler,« skal finde anvendelse på alle fællesskabspolitikker vedrørende miljøbeskyttelse og klimaet ved at internalisere miljøomkostningerne ved varer og tjenesteydelser;

22. tilslutter sig det princip, der er indført under EU's nye drivhusgasemissionshandelsordning (EU ETS), om samarbejde og solidaritet mellem de teknologisk mest udviklede lande (med meget energieffektive industrisektorer) og lande med et udviklings efterslæb (hvis økonomier er mere energiintensive, og hvor væksten skal øges);

23. mener, at det på trods af de opnåede fremskridt er nødvendigt at gøre EU-ETS endnu mere gennemsigtig og pålidelig på længere sigt samt være opmærksom på de samfunds- og miljømæssige konsekvenser af de foreslåede foranstaltninger, navnlig på regionalt og lokalt niveau;

24. henstiller, at der tages fuldt hensyn til kravene under de regionale udviklingspolitikker, og anfører, at der for at gøre kulstofmarkedet mere gennemsigtigt og effektivt kunne foretages en gennemgribende modernisering af visse industri anlæg med det mål, at de mindst effektive anlæg eller anlæg, som allerede nu er i krise, udtages af produktionssystemet; i givet fald efterlyses tiltag, der kan understøtte den omlægning af industrien, der skal finde sted, og støtte de berørte arbejdstagere;

25. noterer, at der ud over emissionshandelsordningen bør gøres meget mere for først og fremmest at gå over til mere miljøvenlige transportformer; opfordrer de nationale regeringer til at udbygge jernbane- og vandvejsinfrastrukturen og generelt fremme intermodal transport;

26. beklager i betragtning af den europæiske transportsektors høje afhængighed af olie, at der i Anden strategiske energiredegørelse ikke fremsættes nogen transporteffektiviseringsforslag parallelt med Energieffektivitetspakken, ikke mindst inden for områder som f.eks. jernbane- og andre offentlige transportformer, energieffektive køretøjer, samkørsel, miljøvenlig kørsel, få flere mennesker til at cykle osv.;

27. mener, at energipolitikken og klimabeskyttelsespolitikken hænger tæt sammen og bør samordnes, eftersom 80 % af CO₂-udledningerne i Europa stammer fra produktionen af energi;

28. beklager, at det ikke er lykkedes at indføre et bindende mål for energieffektivitet i energi- og klimaændringspakken for 2008, hvilket netop var det, der manglede, for at nå den nødvendige CO₂-reduktion;

29. fremhæver, at de fremskridt, som byer og regioner i EU i de seneste år har gjort, når det gælder nedbringelse af CO₂-emissionerne og energiforbruget, er meget forskellige. Der bør tages hensyn til forskellene i energiintensiteten i forbrug og produktion og de dermed forbundne drivhusgasemissioner mellem medlemsstaterne og internt i de enkelte medlemsstater, med særlig fokus på forskellene mellem by- og landdistrikter;

30. finder, at regionale klimahandlingsplaner og/eller handlingsplaner vedrørende bæredygtig energi kan udgøre bindeledet mellem lokale og nationale initiativer, som fastsætter konkrete instrumenter til indfrielse af målene; der skal også afsættes passende budgetmidler;

31. henstiller, at der i tillæg til brugen af EU's strukturfonde tilvejebringes yderligere ressourcer og foranstaltninger, der kan være et nyttigt middel til at fremme tilpasningsorienterede politikker og foranstaltninger med henblik på afbødning, f.eks. energibesparelse og vedvarende energi, forbedring af bygningers energimæssige ydeevne og nedbringelse af drivhusgasemissioner. Dette ville øge støtten til en europæisk klimapolitik;

32. opfordrer til, at der afsættes flere midler til forskning i CO₂-opsamlingsteknologier, som bør anvendes i kombination med andre afbødningsforanstaltninger med det formål at realisere de nødvendige omfattende reduktioner af drivhusgasemissionerne;

33. ønsker at sikre, at producenter af vedvarende energi på alle niveauer, herunder også små anlæg, har adgang til støtteordninger, og finder af hensyn til sammenhængen, at støtten til vedvarende energi bør målrettes mod en reduktion i brugen af fossile brændstoffer.

BESKYTTELSE AF SÅRBARE BORGERE

Regionsudvalget

34. bemærker, at Borgmesteraftalen ved at fremme bæredygtig energi og energieffektivitet kan anspore byer og regioner til at indføre forandringer for at beskytte deres mest sårbare borgere, især borgere med lave indkomster, eller som modtager en fast

ydelse, mod følgerne af høje energipriser og mod »energifattigdom«. Arbejdet må dog udføres på en sådan måde, at tilskudsbaseret energianvendelse undgås, og at stærke incitamenter får lov til at virke, så energianvendelsen effektiviseres og så vidt muligt mindskes;

35. bakker fuldt ud op om behovet for at beskytte de mest sårbare borgere i samfundet mod eventuelle prisstigninger på energiformer — især el — blandt andet via tiltag til at gøre deres boliger mere energieffektive.

Regionsudvalget pålægger sin formand at oversende denne resolution til det tjekkiske og svenske formandskab, Kommissionen og medlemsstaterne og de relevante FN-organer.

Bruxelles, den 18. juni 2009

Luc VAN DEN BRANDE

*Formanden for
Regionsudvalget*

BILAG

Liste over tidligere RU-udtalelser med direkte eller indirekte relevans for klimaændringer

- »Den europæiske økonomiske genopretningsplan og de lokale og regionale myndigheders rolle« CdR 12/2009 fin
  - »Energi: strategisk redegørelse og bygningers ydeevne« CdR 8/2009 fin
  - »Grønbog om territorial samhørighed« CdR 274/2008 fin
  - »Femte situationsrapport om økonomisk og social samhørighed« CdR 273/2008 fin
  - »Regionernes bidrag til opfyldelsen af EU's klimaændringsmål og energimål med særligt fokus på borgmesteraftalen« CdR 241/2008 fin
  - »Øget energieffektivitet ved hjælp af informations- og kommunikationsteknologi« CdR 254/2008 fin
  - Regionsudvalgets perspektivudtalelse om »Lissabonstrategien for vækst og beskæftigelse« CdR 245/2008 fin
  - »Kommissionens lovforslag vedrørende sundhedseftersynet af den fælles landbrugspolitik« CdR 162/2008 fin
  - »Handel med emissionskvoter« CdR 161/2008 fin
  - »Fremme af vedvarende energi« CdR 160/2008 fin
  - Regionsudvalgets perspektivudtalelse om »De lokale og regionale myndigheders bidrag til EU's strategi for bæredygtig udvikling« CdR 85/2007 fin
  - »En integreret EU-havpolitik« CdR 22/2008 fin
  - »De europæiske markeder for elektricitet og gas: tredje lovpakke« CdR 21/2008 fin
  - »Reform af budgettet, EU i forandring« CdR 16/2008 fin
  - »Indsatsen mod vandknaphed og tørke i den europæiske union« CdR 313/2007 fin
  - »Strategien for regionerne i den yderste periferi: resultater og fremtidsudsigter« CdR 309/2007 fin
  - »Grønbog om bytransport« CdR 236/2007 fin
  - Regionsudvalgets perspektivudtalelse om »Sundhedseftersynet af den fælles landbrugspolitik« CdR 197/2007 fin
  - »Tilpasning til klimaændringerne — hvad kan der gøres på EU-plan« CdR 118/2007 fin
  - »Energipakken« CdR 111/2007 fin
  - »Begrænsning af den globale opvarmning til 2° c og inddragelse af luftfart i emissionshandelsordningen« CdR 110/2007 fin
-

III

(Forberedende retsakter)

REGIONSUDVALGET

80. PLENARFORSAMLING 17.—18. JUNI 2009

Regionsudvalgets udtalelse »søfarts- og kystpakken«

(2009/C 211/10)

REGIONSUDVALGET

- mener, at den europæiske havpolitik bør være led i en overordnet og tværsektoriel tilgang, der bygger på en maritim fysisk planlægning, hvis sigte er at tage højde for den stadigt mere intense udnyttelse af havene og fremme et harmonisk samspil på et område, der er begrænset og sårbart,
- mener, at en sådan planlægning forudsætter innovative styringsformer, der tager udgangspunkt i styring på flere niveauer og overholdelse af subsidiaritetsprincippet. Det minder derfor om de lokale og regionale myndigheders grundlæggende rolle i den maritime planlægning, med hensyn til finansieringen af visse politikker og som de bedst egnede aktører på lokalt plan til at sikre et harmonisk samspil mellem de forskellige interesser,
- bifalder Kommissionens fremgangsmåde og dens ønske om at fastsætte fælleseuropæiske principper for den maritime planlægning og mener, at EU på sigt vil kunne påtage sig at fastsætte metoder og principper på området, bl.a. med udgangspunkt i eksisterende regionale konventioner,
- støtter Kommissionens ønske om at fuldføre det indre marked for at gøre søtransport mere attraktiv og konkurrencedygtig, men beklager, at de foreslåede foranstaltninger i alt væsentligt fokuserer på den økonomiske side. Regionsudvalget opfordrer til, at der i fuldt omfang tages hensyn til sociale og miljømæssige aspekter,
- gentager sin henstilling om at undersøge muligheden for at revidere EU's støttesystem i retning af et enkelt og forenklet system for alle havspørgsmål inden for en europæisk kyst- og ø-fond i forbindelse med diskussionen om den fremtidige budgetramme for perioden 2014-2020,
- udtrykker tilfredshed med præciseringen af støtten til motorveje til søs, men mener, at man bør være mere ambitiøs og anstille overordnede overvejelser om, hvilke aktiviteter og investeringer der kan ydes støtte af fællesskabsmidler, da de projekter, der er gennemført gennem de senere år, ikke har givet de forventede resultater, bl.a. med hensyn til tjenesteydelsernes rentabilitet på kort sigt.

Ordfører: Michel Delebarre (FR/PSE) Borgmester i Dunkerque

Basisdokumenter:

Køreplan for maritim fysisk planlægning: Opstilling af fælles principper i EU

KOM(2008) 791 endelig, Meddelelse fra Kommissionen af 25.11.2008

EU's søtransportpolitik frem til 2018 — strategiske mål og anbefalinger

KOM(2009) 8 endelig, Meddelelse fra Kommissionen af 21.1.2009

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om meldeformaliteter for skibe, der ankommer til og/eller afgår fra havne i medlemsstaterne og om ophævelse af direktiv 2002/6/EF

KOM(2009) 11 endelig, 21.1.2009

Meddelelse og handlingsplan: etablering af et europæisk søtransportområde uden barrierer

KOM(2009) 10 endelig, 21.1.2009

Meddelelse om retningslinjer for statsstøtte, der supplerer fællesskabsfinansiering til iværksættelse af motorveje til søs (2008/C 317/08)

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

1. anerkender de fremskridt, Kommissionen har gjort, og støtter en effektiv gennemførelse af den foreslåede handlingsplan og integrerede tilgang. Udvalget mener, at den europæiske havpolitik bør være led i en overordnet og tværsektoriel tilgang, der »ser på alle aspekter af menneskets forhold til havene«⁽¹⁾;

2. minder om, at næsten halvdelen af EU's befolkning er bosat i de kystnære områder og regioner⁽²⁾, og at disse bidrager med ca. 40 % til EU's BNP. De lokale og regionale myndigheder har en række beføjelser på områder, der er knyttet sammen med havpolitikken, og er det bedst egnede niveau for fremme og koordinering af de forskellige sektorpolitikker på lokalt plan. Endvidere har de lokale og regionale myndigheder et særligt ansvar, hvad angår den fysiske planlægning i de kystnære områder, idet det er deres opgave dels at løse de spændinger, der opstår som følge af modstridende interesser med hensyn til kyst- og havområdernes udnyttelse, dels at skabe rammer for en bæredygtig udvikling og et beskæftigelsesniveau, der tager passende hensyn til beskyttelsen af havmiljøet. De lokale og regionale myndigheder har som følge heraf særlige forudsætninger for integreret strategisk planlægning i de pågældende områder, herunder hvad angår så forskellige politikker som transport, styring af havnene, sikkerhed, byplanlægning, maritim fysisk planlægning, erhvervsuddannelse eller integreret forvaltning af kystområderne;

3. gør opmærksom på, at der er behov for styringsformer, der mere direkte inddrager de lokale og regionale aktører, hvis den europæiske havpolitik skal gennemføres efter sin hensigt. Havpolitiske styringsformer, der tager sigte på partnerskab, og som inddrager samtlige beslutningsniveauer og civilsamfundet,

vil sætte beslutningstagerne i stand til rettidigt at identificere eventuelle konflikter og at finde løsninger, der er tilpasset forholdene på lokalt plan;

4. deler Kommissionens opfattelse i henhold til meddelelsen om retningslinjerne for en integreret tilgang til havpolitikken⁽³⁾, hvorefter kystområderne ikke blot vil få gavn af en integreret tilgang til havpolitikken, men risikerer at komme til at lide under en række ulemper i mangel af en sådan tilgang;

5. mener, at der er behov for at knytte målsætningen om territorial samhørighed sammen med tilrettelæggelsen af den integrerede tilgang til havpolitikken, navnlig for dels at sikre en mere sammenhængende regionaludvikling i kystområderne og på øerne i forhold til baglandet og havnene, dels at opnå en bedre koordinering af den fremtidige finansiering af de konkrete foranstaltninger i de pågældende områder;

6. gentager i denne sammenhæng sin henstilling om at »undersøge muligheden for at revidere EU's støttesystem i retning af et enkelt og forenklet system for alle eller hovedparten af havspørgsmål inden for en europæisk kystfond« i forbindelse med diskussionen om den fremtidige budgetramme for perioden 2014-2020⁽⁴⁾;

7. støtter fuldt ud Kommissionens plan om at oprette en projektdatabase i kystregionerne. Databasen skal indeholde informationer om samtlige EU-støttemodtagere. Udvalget mener, at en sådan database er absolut nødvendig for at sikre gennemsigtighed på støtteområdet og fremme udvekslingen af bedste praksis. Regionsudvalget anmoder om at blive inddraget i oprettelsen og ajourføringen af databasen, der efter planen skal være køreklar senest i 2010;

⁽¹⁾ Jf. Regionsudvalgets udtalelse om »En integreret EU- havpolitik« (CdR 22/2008), pkt. 1.

⁽²⁾ Andel af befolkningen, der er bosat i en afstand på mindre end 50 km fra havet.

⁽³⁾ Retningslinjer for en integreret tilgang til havpolitikken: Forbedret praksis for integreret havforvaltning og høring af berørte parter (KOM(2008) 395 endelig).

⁽⁴⁾ Jf. CdR 22/2008, pkt. 14.

Maritim fysisk planlægning (MFP) ⁽⁵⁾

Regionsudvalget

8. glæder sig over køreplanen og støtter Kommissionens forslag om opstilling af ti principper for den maritime planlægning, der på sigt kan fastsættes som fælles principper, der skal finde anvendelse i samtlige medlemsstater;

9. bifalder Kommissionens bestræbelser på at udforme en integreret politik ved at fremlægge en blåbog, der udstikker klare retningslinjer for forvaltningen af ressourcerne i EU's hav- og kystområder. Udvalget opfordrer i den forbindelse Kommissionen til at gå et skridt videre og tydeliggøre samspillet mellem den maritime fysiske planlægning og de øvrige tiltag, som EU har sat i gang, navnlig hvad angår direktiv 92/43/EØF om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, vandrammedirektivet, rammedirektivet om strategien for havmiljøet og Rådets og Parlamentets henstilling om integreret forvaltning af kystområderne. Den maritime planlægning bør bidrage til at øge synergiene mellem disse retsakter for at undgå eventuelle uklarheder eller overlappning;

10. mener, at spørgsmål vedrørende strategi og styring bør have forrang for konkrete planlægningsspørgsmål. De strategiske overvejelser er planlægningsprocessens forudsætning, fordi målsætningerne og instrumenterne som led heri kan bringes i overensstemmelse med hinanden, og der derved kan udstikkes retningslinjer for planlægningen. Den fælles tilrettelæggelse af strategi og styring åbner op for at fastsætte principper, retningslinjer og prioriteter for planlægningens tilrettelæggelse og for processen med at tilgodese forskellige hensyn, som er nødvendiggjort heraf;

11. mener, at gennemførelsen af innovative styringsformer, der tager udgangspunkt i styring på flere niveauer og i overholdelsen af subsidiaritetsprincippet, er afgørende for at kunne fastsætte strategiske retningslinjer for planlægningen. Dette må nødvendigvis ske på flere niveauer fra hav til lokalplan på land. Det skal i øvrigt bemærkes, at Kommissionens økosystemorienterede tilgang ⁽⁶⁾, hvis den finder tilslutning, ikke nødvendigvis kan forlignes med samtlige maritime aktiviteter. Derfor henstiller Regionsudvalget til Kommissionen, at den for at komme uden om dette problem lader sine fremtidige forslag omfatte havområderne eller i det mindste de regionale farvande;

12. understreger, at formålet med maritim fysisk planlægning er at inddrage alle grænseoverskridende maritime aktiviteter for at opnå en mere tilfredsstillende løsning af de økosystemrelaterede problemer, og at maritim fysisk planlægning på den baggrund er et centralt værktøj i den integrerede havpolitik. Udvalget mener, at indførelsen af en sådan planlægning er en nødvendighed, hvis der skal tages højde for den stadig mere intense udnyttelse af havene og for at fremme et harmonisk samspil mellem modstridende interesser på et område, der er begrænset og sårbart. Udvalget bemærker imidlertid, at søtransporten bør klare den udfordring, der ligger i at skabe overensstemmelse mellem den maritime planlægning og princippet om havenes frihed, som er fastsat i Den Internationale Søfartsorganisations konventioner;

13. erkender, at maritim planlægning er et relevant instrument til at forlign hensynene til de enkelte aktiviteters behov med hinanden og at optimere udnyttelsen af havene under bæredygtig beskyttelse af deres økosystemer. Klare regler, som alle aktører er oplyste om, vil gavne investeringerne på lang sigt og derved medvirke til at øge de maritime aktiviteters bidrag til at nå målsætningerne om bedre konkurrenceevne og øget vækst og beskæftigelse i henhold til Lissabon-strategien. I denne sammenhæng ønsker udvalget, at Kommissionen får videst mulige beføjelser til at fastsætte principperne for, hvordan de enkelte hensyn skal tilgodeses, for derved at sikre processens gennemsigtighed i kraft af på forhånd fastsatte regler, som udfærdiges i snævert samråd med søfartsregionerne, og som er tilstrækkeligt fleksible til at tage hensyn til de særlige forhold i de enkelte havområder;

14. bifalder Kommissionens fremgangsmåde og dens ønske om at fastsætte fælleseuropæiske principper for den maritime planlægning. Efter udvalgets opfattelse spiller EU en rolle som initiativtager og koordinator på området, og udvalget finder, at den høringsproces, der er tilrettelagt af Kommissionen i 2009, dels vil skabe bedre forståelse for udfordringerne, dels vil kunne munde ud i retningslinjer, der kan fremme en fælles tilgang. Regionsudvalget opfordrer derfor Kommissionen til efter høringsprocessens afslutning at udarbejde en hvidbog;

15. mener, at EU på sigt vil kunne påtage sig at fastsætte metoder og principper på området med henblik på at sikre reel koordination af den maritime planlægning i de berørte medlemsstater. I den forbindelse henviser Regionsudvalget til de erfaringer, der allerede er gjort i en række regioner, især omkring Middelhavet inden for rammerne af Barcelona-konventionens 7. protokol, i medfør af hvilken de deltagende parter i kraft af bindende instrumenter har besluttet sig for i fællesskab at gennemføre en integreret forvaltning af deres kystområder. Ud over at tilskynde til en fælles tilgang til maritim planlægning kan EU medvirke til, at de regionale konventioner, der findes for bestemte havområder, kommer til at indgå i en bæredygtig og integreret maritim udvikling, som er i samklang med de enkelte berørte havområder;

16. opfordrer kraftigt Kommissionen til at støtte pilotprojekter i de enkelte havområder med det formål at udmønte de foreslåede principper om de regionale havområders mangfoldighed. Udvalget minder om, at de ultraperifere regioner, der omfatter en stor del af de europæiske kystområder, bør inddrages fuldt ud i disse initiativer;

17. understreger de lokale og regionale myndigheders vigtige rolle i den maritime planlægning, navnlig med hensyn til finansieringen af visse politikker, men også som de bedst egnede aktører på lokalt plan til at sikre et harmonisk samspil mellem de forskellige interesser. Eksisterende partnerskaber i hav- og kystområderne og maritime netværk kan i høj grad bidrage til at lette udviklingen og gennemførelsen af den maritime planlægning i medlemsstaterne. Om end det som oftest er medlemsstaterne, der råder over forvaltningsbeføjelserne i territorialfarvandene og de eksklusive økonomiske zoner ⁽⁷⁾, spiller de lokale og regionale myndigheder også en rolle i kraft af

⁽⁵⁾ KOM(2008) 791 endelig.

⁽⁶⁾ Jf. navnlig havstrategirammedirektivet.

⁽⁷⁾ EEZ.

deres beføjelser med hensyn til vandforvaltning, i visse tilfælde som havnemyndigheder eller forvaltere af beskyttede områder. Overordnet set bærer de ansvaret for at fremme den afbalance-rede og solidariske udvikling af kystområderne, som disse ikke kan være foruden;

18. understreger ligeledes behovet for en samordnet og konsekvent gennemførelse af den fysiske planlægning til lands og til vands for at sikre en hensigtsmæssig styring af kystområderne, herunder navnlig af selve kysterne. Udvalget minder i denne sammenhæng om indsatsen inden for rammerne af den integrerede forvaltning af kystområderne;

19. minder om, at de europæiske regioner og kommuner allerede står bag en række initiativer til grænseoverskridende og transnationalt samarbejde, navnlig inden for rammerne af Interreg-programmerne, hvorved de får mulighed for at gennemføre fælles projekter for forvaltning af kystområderne. Udvalget mener ligeledes, at de europæiske grupper for territorielt samarbejde (EGTS) absolut kan give regionerne og kommunerne interessante muligheder;

20. glæder sig over Kommissionens etablering af et europæisk havobservations- og -datanetværk (EMODNET), der efter planen skal udmøntes i et europæisk atlas over havene ultimo 2009, og håber, at dette atlas kan linkes til det nye søgeinstrument *Google Ocean*, der blev præsenteret i februar 2009;

21. beklager, at Kommissionen ikke har taget fyldestgørende hensyn til subsidiaritetsspørgsmålet. På nuværende tidspunkt har Kommissionens forslag hjemmel i en række forskellige artikler i traktaten, herunder om den fælles transportpolitik og den bæredygtige udvikling. Fysisk planlægning derimod er i henhold til Nice-traktaten hidtil blevet betragtet som et område, hvor medlemsstaterne har enekompetence. Hvis Lissabontraktaten imidlertid skulle træde i kraft, opstår på baggrund af traktatens nye målsætning om territorial samhørighed det spørgsmål, hvorvidt artikel 352 i Traktaten om Unionens Funktionsmåde (svarende til Nice-traktatens artikel 308) kan danne retsgrundlag for lovgivningsinitiativer på området maritim fysisk planlægning.

Søtransport

Regionsudvalget

22. mener, at søtransport i kraft af sektorens videns- og teknologipotentialer er central i europæisk økonomi både som kilde til indkomst og beskæftigelse og som faktor i miljøpræstations- og konkurrenceevnesammenhæng, men at den kræver særlige forholdsregler med hensyn til sikkerheden til søs. Søtransportens betydning for en bæredygtig økonomi bør løbende øges ved at styrke dens stilling i forhold til andre transportformer og indføre miljøkrav. Om end søtransporten i særlig grad er udsat for udsvingene i den finansielle sektor, er den ikke desto mindre realøkonomiens vigtigste transmissionsled. Og når realøkonomien kommer i omdrejninger igen, skal de europæiske havne være i stand til at opfylde den maritime industris behov for faciliteter og tjenesteydelser. I det forgangne tiår er faciliteterne i de europæiske havne ikke blevet fornyet i

samme takt som i de fleste havne i verden i øvrigt, navnlig i Asien. De europæiske havneinfrastrukturer må og skal derfor i overensstemmelse med princippet om en bæredygtig udvikling tilpasses den internationale standard, for at udfordringerne i fremtidens verdenshandel kan løftes;

23. støtter ønsket om at fuldføre det indre marked for at gøre søtransport mere attraktiv og konkurrencedygtig. Udvalget beklager imidlertid, at de foreslåede foranstaltninger i alt væsentligt alene fokuserer herpå. Regionsudvalget så navnlig gerne, at der i fuldt omfang blev taget hensyn til sociale og miljømæssige aspekter;

24. understreger, at søtransportpolitikken bør tilrettelægges som en del af den samlede logistikkæde, den er et led i. Dette kræver, at havnene betragtes som uomgængelige led i sammenkædningen af de forskellige transportformer og transporten af varer fra A til B i en europæisk eller international sammenhæng. Havnene skal med andre ord ikke betragtes som simple afskibningssteder eller slutdestinationer, men som den afgørende faktor i et ræsonnement, der tænker i transport fra dør til dør;

25. insisterer på behovet for at gøre havnene til egentlige referencecentre i den virtuelle styring af transportkæden med henblik på foregribende styring af varestrømmene. Dette kræver, at den tidstro overvågning af varestrømmene via IT-systemer til optimering af transport- og logistikydelse ikke afbrydes, når varerne passerer gennem havnene. Der skal tilstræbes interoperabilitet mellem systemer til drift af havne og andre platforme i indlandet, og denne skal udvikles, hvor den ikke allerede forefindes;

26. bifalder Kommissionens ønske om at udligne omfanget af de administrative byrder og toldformaliteterne mellem søtransporten og de øvrige transportformer. Det er f.eks. en illusion at tro, at det vil være muligt at flytte godstransporten fra vej til hav, jf. begrebet »motorveje til søs«, så længe lastnings- og lodsningsformaliteterne i havnene udgør en uoverstigelig hindring for de potentielle brugere. Reglerne bør derfor begrænses således, at de afspejler de særlige forhold, som gør sig gældende for søtransportens vedkommende (grænsedragingsproblemer i havnene som følge af princippet om havenes frihed, særlige risici for havmiljøet i tilfælde af ulykker osv.).

De strategiske mål for søtransportpolitikken frem til 2018 ⁽⁸⁾

Regionsudvalget

27. støtter i alt væsentligt de i kommissionsmeddelelsen fremsatte henstillinger, dvs.

- støtte til en international søtransport, der bygger på lige vilkår i kraft af overholdelse af internationalt vedtagne regler,
- opgradering af de maritime erhverv (uddannelse, opkvalificering, faglige kompetencer...) og overholdelse af ILO's retningslinjer for behandling af søfolk og for disses beskæftigelsesvilkår,

⁽⁸⁾ KOM(2009) 8 endelig.

— opnåelse af målet om »nul spild, nul emissioner« for søfartssektoren og indarbejdelse af dette mål i princippet om en bæredygtig udvikling,

— varig garanti for sikker søtransport i kraft af overholdelse af fastsatte regler og forebyggende foranstaltninger;

28. stiller på baggrund af bredden i opgaverne imidlertid spørgsmålstegn ved EU's evne til at gennemføre henstillingerne. Derfor foreslår udvalget, at opgaverne prioriteres i forhold til de påtænkte foranstaltninger i kraft af en detaljeret køreplan udarbejdet snarest muligt og senest inden udgangen af 2009 i samarbejde med medlemsstaterne og alle berørte parter;

29. beklager, at de konkrete foranstaltninger alene vedrører liberalisering af handelen ud fra konkurrence- og produktivitetshensyn. Udvalget konstaterer, at miljøbeskyttelse eller bedre beskæftigelsesvilkår for søfolk kun er nævnt som overordnet målsætning i kommissionsforslaget, uden at der er knyttet en tidsplan hertil eller planlagt konkrete foranstaltninger;

30. understreger, at søtransport er en bæredygtig transportform, som yder et afgørende bidrag til bekæmpelsen af klimaændringer og luftforurening og mere generelt til grønnere transport. Udvalget anser udvikling af mere miljøvenlige transportformer for en politisk prioritet. Efter Regionsudvalgets opfattelse vil et skift til søtransport gøre det muligt både at opfylde den stigende efterspørgsel efter transport (af passagerer så vel som af varer) og de krav, der stilles som led i bekæmpelsen af klimaforandringerne. Navnlig beklager udvalget, at den internationale skibsfart endnu ikke er omfattet af Kyoto-protokollen og tidsplanen for mindskelse af udledningerne af drivhusgasser. Derfor opfordrer Regionsudvalget IMO til navnlig under hensyntagen til FN's klimakonference i København i december 2009 snarest at foreslå bindende regler for udledningen af drivhusgasser fra alle skibe uanset flag med endelig vedtagelse i 2011 som mål. Kommissionen bør søge at fremme ensartede og gennemsigtige miljøcertifikater for skibe og havne i stil med det miljøindeks for skibe (ESI — Environmental Ship Index), som er blevet udviklet i forbindelse med World Ports Climate Initiative. For så vidt muligt at forhindre, at der opstår konkurrencemæssige ulemper for den europæiske søfartsindustri bør EU som en prioriteret opgave arbejde for, at bindende regler vedtages på internationalt plan. Derudover bør det undersøges, hvilke konsekvenser det vil have at indføre havneafgifter, der er differentieret efter skibets miljøbelastning;

31. understreger, at målsætningen om grønnere søtransport ud over foranstaltningerne til reduktion af skibenes drivhusgasemissioner bør have til formål at måle omfanget af og nedbringe havnefaciliteternes og -logistikens miljøindvirkning. Minder i denne forbindelse om, at om end det af hensyn til de europæiske havnes konkurrenceevne er nødvendigt at fremskynde tilpasningen af havnefaciliteterne, bør dette ikke ske på bekostning af kvaliteten af miljøvurderingerne. Under alle omstændigheder er det nødvendigt at fastlægge præcise og entydige regler, der udelukker konkurrenceforvridning. En hensigtsmæssig integration af de maritime aktiviteter, havneaktiviteter og logistiske

aktiviteter i de byplanmæssige overvejelser bør være et fulgyldigt led i den europæiske havpolitik;

32. mener, at søtransport bør gøres til en model for grøn transport og opfordrer i den sammenhæng EU til kraftigt at understøtte forskning og innovation med henblik på forbedring af skibes og havnes miljømæssige præstationer. Således bør der f.eks. tages højde for, hvordan man undgår den forurening af farvandene, der skyldes skibe;

33. minder om, at en gennemførelse af de anførte henstillinger kræver tilvejebringelse af betydelige midler og opfordrer Kommissionen til at evaluere omkostningerne ved de foreslåede ordninger, angive en mulig finansiering heraf og foreslå en fordeling af omkostningerne mellem interessenterne. Efter Regionsudvalgets opfattelse bør søtransport som den i forhold til vejtransport miljømæssigt mest bæredygtige transportform have større støtte af Fællesskabets midler, og udvalget opfordrer derfor EU til at tage de nødvendige skridt til at sikre de fornødne fællesskabsmidler;

34. henstiller, at den kommende revision af de transeuropæiske transportnet gør det muligt at lægge mere vægt på investeringer i havne og deres forbindelse til indlandet som led i programmer og fonde under EU-budgettet (strukturfonde, transeuropæiske transportnet og Marco Polo). De løsninger, som medlemsstaterne og Kommissionen har forhandlet sig frem til, har ført til skævheder til ulempe for have og havne. Det europæiske havnenetværk bør fremover udvise en bedre balance mellem forskellige havnekategorier (erkendelse af de små og mindre havnes betydning i tilgængelighedssammenhæng) og mellem regioner (centrum/periferi), og samtlige Fællesskabets finansieringsinstrumenter bør bidrage hertil;

35. mener, at målsætningen om opretholdelse af lige konkurrencevilkår mellem de forskellige transportformer kræver internalisering af de eksterne omkostninger (navnlig de miljømæssige), og at det i mangel herpå ikke alene kan overlades til markedskræfterne at regulere søfarten;

36. minder ligeledes om problematikken vedrørende differentieret støtte til Fællesskabets øområder, der er stærkt afhængige af søtransport for at kunne opretholde deres konkurrenceevne og deltage i handelen inden for Fællesskabet og med tredjelande. Udvalget gentager sit ønske om, at »EU's ø-regioner i praksis kobles på 'havets motorveje', så deres adgang til det fælles marked forbedres«⁽⁹⁾;

37. støtter forslaget om at etablere en taskforce med det formål at finde den rette balance mellem tiltag, der forbedrer beskæftigelsesvilkårene for EU's søfolk, og tiltag, der fremmer den europæiske handelsflådes konkurrencedygtighed. Udvalget foreslår at udvide taskforcens mandat og give den i opdrag at fastsætte sociale principper, der gør arbejdskraften til en fulgyldig udviklingsfaktor i søtransporten. Efter udvalgets opfattelse er besætningsernes uddannelsesniveaue, faglige kompetencer og beskæftigelsesvilkår helt afgørende for, at de foranstaltninger, der har til formål at sikre søfartstjenesternes konkurrencedygtighed, sikkerheden inden for søtransporten og

⁽⁹⁾ Jf. Regionsudvalgets udtalelse om »Midtvejsevaluering af Europa-Kommissionens hvidbog fra 2001 om transportpolitikken« (CdR 119/2006), pkt. 4.4.

overholdelsen af miljøbestemmelserne, opnår den tilstræbte virkning. Regionsudvalget opfordrer EU til med støtte i ILO's bestemmelser og konventioner at fastsætte bestemmelser om kontrol med bemandingsagenturerne i lighed med det tilsyn med søfartens uddannelsesinstitutioner, der sikres i kraft af STCW-konventionen;

38. understreger i lighed med Kommissionen, at uddannelsesproblematikken er central inden for alle dele af søfartssektoren og tilslutter sig Kommissionens forslag på dette punkt. Udvalget glæder sig navnlig over forslaget om at indføre en ordning i stil med »ERASMUS«-programmet på søfartsområdet og opfordrer Kommissionen til at videreudvikle dette forslag med henblik på en præcisering af betingelser og anvendelsesområde, herunder det spørgsmål, hvordan ordningen ud over uddannelse af søfartsofficerer også kan omfatte unge, der er i gang med en søfartsuddannelse;

39. mener, at forslagene vedrørende de menneskelige ressourcer, sømandskab og maritim knowhow bør omfatte hele den maritime sektor, herunder også i dennes forlængelser til land, dvs. job i havne eller med tilknytning til logistikaktiviteter og transport til og fra havne. Det er derfor ønskeligt, at der på EU-plan udfærdiges en generel ramme med en vejledning i god praksis, som hver enkelt bør bestræbe sig på at efterleve, men som også fastsætter en række grænser, således at eksempelvis princippet om selv at sørge for omladning forbydes. En sådan ramme kan kun indføres, hvis den anvendes smidigt i de enkelte havne. Den dobbelte afvisning af direktivet om liberalisering af havnetjenester er en påmindelse om, at ethvert regelinitiativ, som pr. definition er stift, er dømt til at mislykkes;

40. opfordrer Kommissionen til at præcisere, hvordan konkurrenceforvridninger mellem havnene i forbindelse med pålæg om indførelse af sikkerhedsforanstaltninger kan undgås;

41. Udvalget opfordrer Kommissionen til præcisere, hvordan man kan undgå konkurrenceforvridninger mellem havnene i forbindelse med overholdelsen af de forpligtelser, der er indført med EU's direktiver, navnlig på sikkerhedsområdet;

42. støtter forslagene om sikkerhed til søs og minder om de betydelige fremskridt, der er blevet gjort med hensyn til harmonisering af spørgsmål i relation hertil. Udvalget understreger, at Europa-Parlamentets vedtagelse for nylig af den tredje søfartspakke (Erika III) vidner om EU's evne til at harmonisere reglerne for søtransporten. Udvalget er på baggrund af den aktuelle tendens til stadigt større skibe betænkeligt ved en række nye risici i forbindelse med søtransport, navnlig hvad angår uheld med container- og kemikalietankskibe, og opfordrer Kommissionen til at indskærpe allerede vedtagne regler for at imødegå disse risici;

43. mener, at de stræder, som en stor del af verdenshandelen passerer igennem, bør være genstand for en særlig tilgang med henblik på en bedre koordinering af forvaltningen af disse områder, som står over for betydelige risici, som de lokale aktører er nødt til at imødegå direkte. Følgerne af en skibulykke i et befærdet stræde som Kanalen vil blive betydelige, både økonomisk og miljømæssigt, ikke blot for de berørte havområder, men for hele Europa;

44. anfører, at nationale fremgangsmåder med hensyn til told- og veterinærkontrol kan forventes at afføde konkurrenceforvridninger og anmoder derfor om, at Kommissionens kontrol med direktivernes gennemførelse styrkes for at sikre, at bestemmelserne fortolkes i overensstemmelse med deres hensigt;

45. fremhæver betydningen af havpolitikens eksterne dimension, navnlig inden for transportsektoren. Udvalget mener, at en harmonisering af reglerne for skibsfart for de skibe, der sejler under europæiske flag, vil styrke EU's stilling i IMO og være yderligere et skridt i retning af international harmonisering af reglerne for søtransport. Derfor anmoder udvalget om, at EU i højere grad gør sine synspunkter gældende i international sammenhæng (IMO, WTO, ILO) for at sikre mere gennemsigtige og loyale konkurrencevilkår for europæisk søtransport. Udvalget bakker op om Kommissionen i dens bestræbelser på at koordinere medlemsstaternes holdninger i IMO og går ind for, at EU opnår status som observatør i denne organisation;

46. spørger, hvorfor Kommissionen har valgt at fokusere på perioden 2009-2018 i forbindelse med de strategiske mål for søtransportpolitikken. Udvalget foreslår, at tidsplanen (efterfølgende) bringes i overensstemmelse med tidsplanen for den nye Lissabon-strategi for perioden efter 2010.

Et europæisk søtransportområde uden barrierer

Regionsudvalget

47. er enig i målsætningen om at lempe hele eller dele af den administrative byrde for nærskibsfarten inden for EU, samtidig med at der sikres et højt sikkerheds- og miljøbeskyttelsesniveau;

48. bifalder Kommissionens ønske om at etablere et europæisk søtransportområde uden barrierer for at fuldføre det indre marked for søtransport, men beklager, at Kommissionen ikke henviser til et fælles søtransportområde, der består i mere end blot at fjerne de administrative og fiskale barrierer for skibe, der sejler mellem europæiske havne;

49. anmoder om, at der fuldt ud tages hensyn til de sociale aspekter, og at EU intensiverer indsatsen for at sikre overholdelsen af internationale arbejdsrets- og miljøbeskyttelsesbestemmelser med det formål fortsat at garantere loyale konkurrencevilkår internationalt. På den baggrund mener udvalget, at de af Kommissionen foreslåede foranstaltninger kun kan betragtes som et første skridt på vejen mod et egentligt fælles søfartsområde. I denne sammenhæng bifalder udvalget de fremadrettede forslag, der er indeholdt i Kommissionens meddelelse af 21. januar 2009, og opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt at stille forslag om yderligere skridt til etablering af det fælles søfartsområde;

50. glæder sig over de foreslåede retningslinjer for forenkling, harmonisering, enstrengede systemer for kontakt til myndighederne og elektronisk overførsel af dokumenter. Udvalget mener i det omfang, at særlige sikkerhedskrav til søtransport ikke udgør en hindring herfor, at der ikke bør stilles højere dokumentationskrav til skibe, der sejler under en EU-medlemsstats flag mellem havne i EU, end til andre transportformer;

51. fremhæver indsatsen for forenkling, hvad angår meldeformaliteter og elektroniske systemer til håndtering af skibs- og lastoplysninger. Udvalget glæder sig over, at der er enighed om at fortsætte forenklings- og harmoniseringsbestrebelse, for så vidt angår de administrative procedurer mellem medlemsstaterne, herunder navnlig toldformaliteterne og de veterinære og fytosanitære formaliteter;

52. beklager kommissionsmeddelelsens uheldige formulering om, at »lodstjenester kan være et alvorligt problem«. Udvalget minder om lodstjenesternes betydning for sikkerheden i havnene og ved havneindsejlingerne og opfordrer derfor EU og medlemsstaterne til at skærpe betingelserne for at opnå lodsfrigtagelsescertifikat;

53. opfordrer Kommissionen til at træffe alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at forvriddinger som følge af uensartede fortolkninger i anvendelsen af allerede vedtagne procedurer undgås;

54. bifalder målsætningen om indførelse af enstrengede systemer for kontakt til myndighederne, men minder om, at en fuld gennemførelse heraf kræver omfattende investeringer af sektorens aktører. Udvalget betragter det europæiske netværk SafeSeaNet som en prioritet i forhold til at rationalisere og fremskynde udvekslingen af oplysninger mellem aktørerne inden for søtransporten. Endelig er der efter Regionsudvalgets opfattelse et klart behov for EU-støtte til havnemyndighederne for at sikre, at systemerne til udveksling af oplysninger kan fungere effektivt, og at SafeSeaNet bliver en succes. Udvalget henleder Kommissionens opmærksomhed på konsekvenserne af visse af de foreslåede foranstaltninger for de små og mellemstore havne og opfordrer Kommissionen til at sikre, at de pågældende foranstaltninger ikke medfører en konkurrenceforvridning, der vil være til skade for balancen i det europæiske havnenetværk.

Retningslinjer for statsstøtte, der supplerer fællesskabsfinansiering til iværksættelse af motorveje til søs⁽¹⁰⁾

Regionsudvalget

55. glæder sig over Kommissionens initiativ til præcisering af sammenhængen mellem de forskellige retningslinjer for statsstøtte, der supplerer fællesskabsfinansiering til iværksættelse af motorveje til søs. Udvalget understreger, at offentlig finansiering er fuldstændig afgørende for udviklingen af nærskibsfarten. Endvidere minder udvalget om, at målsætningen om at aflaste vejnettet og mindske godstransportens miljøindvirkning fuldt ud berettiger offentlig støtte til etablering af motorveje til søs. Derfor må det hilses velkommen, at der gives tilladelse til på nationalt, regionalt og lokalt plan at give statsstøtte hertil, men denne mulighed kan ikke betragtes som en tilfredsstillende løsning på problemet med de manglende EU-bevillinger til opgaven;

56. beklager, at Kommissionens kriterier for vurderingen af anlægsprojekterne primært er fastsat under hensyntagen til tjenesteydelse, rentabilitet på kort sigt på trods af den omstændighed, at denne er ekstremt vanskeligt at opnå dels på grund af omfanget af igangsættelsesinvesteringerne dels på grund af usikkerheden i forhold til udnyttelsen af skibenes kapacitet. Dette dokumenteres af de erfaringer, der er gjort i forbindelse med etableringen af nærskibsfart mellem havnene i Toulon og Civitavecchia (Rom) i perioden fra 2005 til 2008;

57. er, for så vidt som de projekter, der er gennemført gennem de senere år, ikke har givet de forventede resultater, betænkeligt ved, at Kommissionen ikke har gjort sig overordnede overvejelser om, hvilke aktiviteter og investeringer der kan ydes støtte af fællesskabsmidler. Rent bortset fra finansieringsproblemet, er der en række af de foreslåede finansieringsordninger, der forekommer udvalget at være direkte uhensigtsmæssige eller meget lidt egnede i forhold til opgaven med at etablere motorveje til søs;

58. henstiller, at skibe, der bygges eller erhverves af en maritim aktør, og som besejler havets motorveje, undtagelsesvis kan sidestilles med infrastruktur, selv om de er mobile. Disse skibe skal i så fald kunne opnå støtte, ligesom tilfældet er med en række investeringer i veje og jernbaner. I henhold til EF-Domstolens retspraksis og navnlig Ferring- (sag C-53/00) og Altmark-dommene (sag C-280/00) bør dette imidlertid ikke medføre en økonomisk støtte til drift af disse skibe, som overstiger den økonomiske kompensation for forpligtelsen til offentlig tjeneste. De miljømæssige udfordringer, som knytter sig til begrebet motorveje til søs, er af en sådan art, at der bør lægges op til undtagelsesbestemmelser. De forventede følger af en modal omlægning fra land til vand vil kun blive mærkbare, hvis omlægningen konkretiseres. Tanken om en overførsel af finansiering i forventning om en modal omlægning forekommer derfor ikke at være urimelig;

59. anmoder om, at de private operatører (rederne, logistikbranchen, speditører), der spiller en afgørende rolle i etableringen af motorveje til søs, fuldt ud inddrages i en tilbundsående undersøgelse af, hvilke faktorer der stiller sig hindrende i vejen for en eventuel beslutning om at udbyde tjenesteydelser baseret på motorveje til søs;

60. henstiller derfor, at de kontorer til fremme af nærskibsfart, som medlemsstaterne har etableret (nationale kompetencecentre), opnår større anerkendelse, og at deres opgaver udvides. Det forudsætter, at de menneskelige og finansielle midler, som stilles til deres rådighed, øges, f.eks. som led i partnerskabsaftaler med regionale myndigheder med interesser i kystområderne og private aktører i transportkæden, redere, logistikvirksomheder, befragtere osv.

61. mener, at retningslinjerne for statsstøtte, der supplerer fællesskabsfinansiering til iværksættelse af motorveje til søs, af klarhedshensyn passende kunne have været indarbejdet i EF-retningslinjerne for statsstøtte til søtransport;

62. opfordrer i al almindelighed Kommissionen til at undersøge, hvorvidt det vil være muligt generelt at skabe overensstemmelse mellem retningslinjerne for statsstøtte og fællesskabsfinansiering til iværksættelse af motorveje til søs og andre regler;

63. mener i lighed med Kommissionen, at det er »vigtigt for potentielle tilbudsgivere, at der i forvejen fastsættes et beløb for offentlig finansiering, som man kan regne med.« Udvalget minder i denne forbindelse om, at tilbageførselsklausuler kan udgøre en hindring for de økonomiske aktører, der opfatter det som en risikofaktor at skulle tilbagebetale støtte ved projektperiodens afslutning, hvis målsætningerne ikke er blevet nået. Regionsudvalget er enig i, at modtagelse af statsstøtte til etablering af motorveje til søs skal gøres betinget af, at der opnås

⁽¹⁰⁾ Jf. 2008/C 317/08.

en række nøje fastsatte målsætninger, men foreslår, at Kommissionen undersøger, hvorvidt det er muligt at etapeopdele disse og gøre fortsat modtagelse af offentlig støtte afhængig af opnåelse af sådanne etapeopdelte mål;

64. opfordrer Kommissionen til en meget bredt anlagt oplysningsindsats, der omfatter andet end officielle publikationer, for at overbevise operatørerne om, at dens politik er velbegrundet, og at Kommissionen, samtidig med at den er opmærksom på at undgå forvridninger af konkurrencen, er fast besluttet på at løfte opgaven med at flytte transporten fra vej til hav i kraft af passende foranstaltninger, der fuldt ud stemmer overens med målsætningerne om en bæredygtig udvikling.

Meldeformaliteter for skibe, der ankommer til eller afgår fra havne i Fællesskabets medlemsstater

Regionsudvalget

65. erkender, at forenkling af de administrative procedurer i kraft af elektronisk overførsel af informationer som normen og rationalisering af meldeformaliteterne bidrager til at gøre søtransport mere attraktiv;

66. bemærker, at de pågældende foranstaltninger ligeledes har en gavnlig effekt på miljø sikkerheden og sikkerheden til søs, i det omfang de fritager besætningerne for administrative opgaver og giver dem mulighed for at koncentrere sig om egentlige vagtopgaver. Elektronisk overførsel af informationer giver i øvrigt myndighederne mulighed for at opnå tidstro oplysninger, hvorved deres indgreb i tilfælde af uheld kan afpasses efter omstændighederne;

67. bifalder, at Kommissionen har valgt at foretage en løbende harmonisering, hvorved der sikres sammenhæng med IMO's tidsplan, hvilket er væsentligt i kraft af IMO's betydning som det relevante niveau. Dette illustreres navnlig af forslaget om en foreløbig formular, der har til formål at harmonisere anmodninger om oplysninger, der er begrundet i hensynet til sikkerheden. Formularen er en overgangsløsning, indtil der kan vedtages en internationalt harmoniseret formular. Regionsudvalget støtter i denne forbindelse anmodningen til EU's medlemsstater under møderne i FAL-udvalget om at »bestræbe sig på at få

FAL-konventionens formularer til at stemme overens med de formularer, som den bestående EU-lovgivning foreskriver«;

68. støtter målsætningen om at gøre elektronisk udveksling af oplysninger til normen inden 15. februar 2013, men minder om, at fuld gennemførelse heraf kræver betydelige investeringer i alle led af søtransportkæden. Omkostningerne ved udvikling af IT-systemer til udveksling af oplysninger er store for de mindre havne. Derfor opfordrer Regionsudvalget Kommissionen til at præcisere, hvilke former for økonomisk støtte der kan ydes til at løfte denne opgave;

69. mener i lighed med Kommissionen, at forenkling og harmonisering af formaliteter og formularer er et vigtigt led i indsatsen til fremme af nærskibsfarten. Udvalget bifalder i denne forbindelse, at skibe i fart mellem havne inden for EU fritages for pligten til at forelægge FAL-formularer. ISPS-koden bør i videst muligt omfang tilpasses nærskibsfartsoperatørernes aktiviteter;

70. beklager, at Kommissionen ikke har behandlet spørgsmålet om den ulovlige indvandring, der i mærkbart omfang sinker transportafviklingen og visse steder medfører betydelige omkostninger.

71. Udvalget henstiller desuden, at alle medlemsstaterne vedtager samtlige internationale konventioner om eftersøgning og redning (SAR) og sikkerhed til søs (SOLAS). Disse konventioner fastlægger nemlig for hele det internationale samfund fælles regler om forpligtelserne til at gennemføre redningsaktioner og yde førstehjælp til skibbrudne, personer der er i fare for at lide skibbrud, eller personer, som er blevet forladt i medlemsstaternes territorialfarvande. Udvalget mener imidlertid, at disse regler bør gå hånd i hånd med oprettelse af solidaritetsmekanismer på EU-plan, da forvaltningen af den ulovlige indvandring ad søvejen ikke udelukkende kan overlades til de EU-medlemslande, som set i migrationsammenhæng har udsatte kyster. Udvalget understreger samtidig, at bestræbelser på at forbedre eftersøgnings- og redningsaktionerne over for indvandrere og flygtninge i havsnød kun er en del af løsningen på det mere overordnede problem med ulovlig indvandring ad søvejen.

Bruxelles, den 17. juni 2009

Luc VAN DEN BRANDE

Formand for

Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse »EF-fiskerikontrolordning«

(2009/C 211/11)

REGIONSUDVALGET

- tilslutter sig varmt eftersynet af kontrolordningen for den fælles fiskeripolitik og opfordrer Rådet og Kommissionen til at tage hensyn til den forskelligartede karakter af og de særlige forhold, der kendetegner flåder og fiskeregioner;
- mener, at det kun vil være muligt at fremme en »overholdelseskultur«, hvis kontrolforanstaltningerne implementeres på grundlag af dialog og enighed og ikke ved, at de pålægges ovenfra. Udvalget bifalder de nye foranstaltninger efter forordningen, hvorefter medlemsstaterne kan tvinges til at efterkomme målene i den fælles fiskeripolitik, imidlertid bør det overvejes, om sådanne foranstaltninger står i et rimeligt forhold til den mangelfulde gennemførelse. Regionsudvalget er imod afvisning af kvoteoverførsler og -udvekslinger.
- opfordrer kraftigt Rådet til at præcisere anvendelsesområdet for de nye bestemmelser om rekreativt fiskeri med hensyn til licenser og tilladelser. Hvis denne form for fiskeri ikke reguleres, kan det være en trussel mod fiskebestande, der er omfattet af genopretningsplaner. Imidlertid må bestemmelserne efter forordningen være forholdsmæssige og ikke være for vidtgående.
- da udvalget især er bekymret for bæredygtigheden og rentabiliteten af det kystnære fiskeri, anmoder det om en præcisering af de nye bestemmelser, hvorefter både med en længde på 10-15 meter er forpligtet til at installere fartøjsovervågningssystemer, føre en elektronisk logbog og udfylde elektroniske landingsopgørelser. Det er imod installation af AIS i alle fiskerifartøjer med en længde overalt på over 15 meter og opfordrer til, at fartøjer med en længde på under 10 meter, som udelukkende anvender faststående redskaber, undtages fra kravet om certificering af maskineffektivitet.

Ordfører: Simon Day (UK/PPE), Medlem af Devon County Council

Basisdokumenter

Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om et forslag til Rådets forordning om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik — KOM(2008) 718 endelig

Forslag til Rådets forordning om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik — KOM(2008) 721 endelig — 2008/0216 (CNS)

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

1. tilslutter sig varmt eftersynet af kontrolordningen for den fælles fiskeripolitik, idet den nuværende ordning er ineffektiv, dyr, kompleks og ikke leverer de ønskede resultater;
2. tilslutter sig kommissionsforslagets målsætninger om forenkling, harmonisering, bedre og billigere kontroller og skabelse af en kultur for overholdelse af reglerne;
3. finder, at der er behov for en gennemgribende reform, og mener, at mulighed 3, dvs. en ny forordning, er den mest realistiske;

A. Den regionale og lokale dimension

Regionsudvalget

4. opfordrer Rådet og Kommissionen til at tage hensyn til den forskelligartede karakter af og de særlige forhold, der kendetegner flåder og fiskeregioner, som anført i betragtning 18 i forslaget;
5. henstiller kraftigt til, at der tages særligt hensyn til behovene i de perifere kystregioner, som især er afhængige af fiskeri. Det er altafgørende med fleksibilitet og mulighed for at iværksætte specifikke tiltag tilpasset særlige forhold og den pågældende region ⁽¹⁾;
6. understreger, at den decentralisering af den fælles fiskeripolitik, som er udmøntet i oprettelsen af de regionale rådgivende råd og omlægningen af Kommissionens Generaldirektorat for Maritime Anliggender og Fiskeri, tydeliggør det stadig større behov for, at de nye politiske rammer for kontrol anvendes på en måde, der er afpasset efter det regionale hav. Dette kræver, at Kommissionen i større udstrækning er i stand til at håndtere den forskellighed, der implicit ligger i den regionale model;
7. fremhæver de ændringer, som den nye fiskerikontrolordning vil indebære for de lokale og regionale myndigheder, der er ansvarlige for fiskerikontrollen. Den nye ordning kan kun gennemføres effektivt i praksis, hvis medlemsstaterne rent faktisk overdrager de ændrede beføjelser til alle de involverede myndighedsniveauer. Forudsætninger herfor er tilstrækkelige økonomiske og menneskelige ressourcer til

at sikre solide organisationsstrukturer, som er udstyret med dels de midler, der er nødvendige for kontrol og for at tilvejebringe en kultur, hvor det er almindeligt, at reglerne overholdes, dels redskaber til samordnet anvendelse af disse midler.

B. En ny fælles strategi for kontrol og inspektion

Generelle bestemmelser

Regionsudvalget

8. bakker op om, at de respektive ansvarsområder for medlemsstaterne, regionerne, Kommissionen og EF-Fiskerikontrolagenturet klarlægges, således at man undgår overlappning af funktioner. Kommissionen vil fortsat fastlægge bestemmelser om de overvågningsforanstaltninger, der er nødvendige for at sikre ensartet overholdelse af fiskeribestemmelserne i alle regioner;
9. hilser de nye bestemmelser om at styrke strategisk programmering, taktisk målretning og prøveudtagningsstrategier, og herunder foretage systematisk risikoanalyse, i forbindelse med fiskerikontrol velkommen. For at forhindre en ikke-koordineret anvendelse af dette nye redskab bakker Regionsudvalget kraftigt op om, at myndigheder med ansvar for overvågning bistås gennem udvikling af ensartede risikostyringsmetoder på alle niveauer via for eksempel EF-Fiskerikontrolagenturet som påtænkt i artikel 112;
10. glæder sig især over den nye forpligtelse for medlemsstaterne til at oprette en central myndighed i hver medlemsstat (artikel 5, stk. 5), der skal være ansvarlig for den effektive koordinering af alle kontrolinstrumenter på alle niveauer.

Nedbringelse af den administrative byrde og omkostningerne

Regionsudvalget

11. regner med, at driftsomkostningerne vil blive nedbragt betydeligt med 30 %, hvilket vil øge omkostnings-effektiviteten af kontrolordningerne i medlemsstaterne og regionerne, forudsat at der gøres fuldt brug af moderne teknologier og integrerede kontrolsystemer. Hvis omkostningerne ikke nedbringes, mener udvalget imidlertid, at alle

⁽¹⁾ CdR 22/2008 fin, CdR 258/2006 fin, CdR 153/2001 fin.

yderligere økonomiske byrder, som pålægges medlemsstaterne eller regionerne, bør finansieres gennem EU's budget, navnlig taget i betragtning det uforholdsmæssigt større ansvar for at håndhæve den fælles fiskeripolitik, der påhviler nogle medlemsstater og regioner, i forhold til deres kvoter;

12. opfordrer Rådet til at lægge vægt på opnåelse af omkostningseffektivitet gennem oprettelse af offentlige strukturer i kystområderne, som på bedre vis integrerer fiskeriforvaltning med forvaltningen af andre havrelaterede aktiviteter, og ved at kystmedlemsstaterne og tilstødende regioner opretter fælles fiskerikontrol;

13. har for nylig anbefalet, at fiskerikontrollen tillægges opgaver som miljøovervågning, grænsekontrol, søredningstjenester og civilbeskyttelse⁽²⁾, og hilser den nye bestemmelse om etablering af et integreret havovervågningsnet velkommen (artikel 4, artikel 112 (artikel 17g om EF-Fiskerikontrolagenturets beføjelser)).

Øget brug af moderne teknologier

Regionsudvalget

14. hilser det forsigtigt velkommen, at der i forslaget lægges vægt på at øge brugen af moderne teknologier og effektive datavalideringssystemer, herunder fartøjsovervågning og andre egnede og omkostningseffektive systemer (artikel 9-11), hvilket delvis afspejler en af Regionsudvalgets tidligere anbefalinger⁽³⁾. Selv om elektronisk overvågning er vigtig for opnåelse af et omkostningseffektivt fiskeri, bør håndhævelses- og styringssystemerne ikke overlape. Installationerne bør stå i et rimeligt forhold til fartøjernes størrelse, rejsetid og position. Regionsudvalget er særlig bekymret for, at AIS-systemet, der er beregnet til navigationssikkerhed, ikke er egnet til fiskerikontrol;

15. teknologierne udvikler sig hele tiden, og Regionsudvalget insisterer på, at forordningen fremtidssikres med effektive reguleringsmekanismer, der muliggør tilpasning til tekniske ændringer. Udvalget opfordrer til, at lokale og regionale myndigheder og producentorganisationer inddrages i pilotprojekter vedrørende sporbarhedsværktøjer såsom genetisk analyse (artikel 13, stk. 1).

Overvågning af fiskeriet og afsætning

Regionsudvalget

16. understreger, at kontrollen på havet skal opretholdes, da den i øjeblikket er den eneste metode til passende kontrol af fiskeredskaber og tekniske bevarelsesforanstaltninger, maskestørrelse osv., som ofte er reguleret af bestemmelser om fiskeriets indvirkning på miljøet;

17. taler for en tostrengt strategi, hvor der tilstræbes en balance mellem kontrol på havet og på land. Den bør omfatte a) forbedringer af de relevante og effektive

kontroller på havet og b) forbedret kontrol og inspektion på land koncentreret om de væsentligste havne, herunder også forbedret kontrol med importeret fisk. Tilvejebringelsen af mere pålidelige fangstdata er afgørende for en bedre vurdering af fiskebestandene;

18. eftersom flådestyring stadig er et meget vigtigt element i den fælles fiskeripolitik, glæder Regionsudvalget sig over det nye instrument til overvågning, certificering og krydskontrol af maskineffekt, som dog ikke bør finde anvendelse på både med en længde på under 10 meter, der udelukkende anvender faststående redskaber (artikel 30-32);

19. da udvalget især er bekymret for bæredygtigheden og rentabiliteten af det kystnære fiskeri, anmoder det om en præcisering af de nye bestemmelser, hvorefter både med en længde på 10-15 meter er forpligtet til at installere fartøjsovervågningssystemer (artikel 9), føre en elektronisk logbog (artikel 14) og udfylde elektroniske landingsopgørelser (artikel 21), dog er der givet mulighed for, at medlemsstaterne kan fastlægge undtagelser. For at gøre det lettere for disse mindre fartøjer at overholde de nye bestemmelser insisterer Regionsudvalget på, at der enten skal være større mulighed for at tillade undtagelser, eller at støtten fra EU eller nationale midler hertil øges;

20. opfordrer til projekter på lokalt/regionalt niveau om frivillig, støttet indførelse af de ovennævnte eller tilsvarende overvågningssystemer i både med en længde på under 10/15 meter, bl.a. af hensyn til forvaltningen af de beskyttede havområder og beskyttede områder;

21. er enig i, at medlemsstaterne og regionerne for at sikre et passende kontrolniveau bør overvåge små fartøjer på under 10 meter via en prøvetagningsplan. Regionsudvalget ønsker imidlertid en præcisering af, at prøvetagningsplanerne »så vidt muligt [skal] være ... standardiseret inden for regionerne« (artikel 16, stk. 2, og artikel 22, stk. 2);

22. glæder sig over de nye fælles standarder for overvågning af afsætningen, der skal sikre, at landingerne er fuldt sporbare. Dette sker for at nedbringe mængden af ulovlige landinger af fisk og af hensyn til forbrugerne, som får adgang til relevante produktoplysninger på alle afsætningstrin (artikel 51).

Specifik overvågning af flerårige planer og tekniske foranstaltninger

Regionsudvalget

23. beder om, at lokale og regionale kontrolmyndigheder og interessenter inddrages ved fastlæggelsen af »udpegede havne« (artikel 34) og i forbindelse med opstillingen af de nationale og regionale kontrolhandlingsprogrammer, der gælder for hver flerårig plan (artikel 36);

⁽²⁾ CdR 22/2008 fin, CdR 258/2006 fin.

⁽³⁾ CdR 258/2006 fin.

24. opfordrer endnu en gang til bedre kontrol med de tekniske foranstaltninger, der har til formål at nedbringe eller endda eliminere udsmid under hensyntagen til de lokale forhold og ved at opstille incitament (⁴). Der synes imidlertid ikke at være nogen fordele ved at vente med at genudsætte den del af fangsten, der er udsmid, og det bør kun være skøn over mængder, der registreres;

25. hilser det foreslåede nye, avancerede fartøjsovervågningssystem for beskyttede havområder (artikel 39) velkommen. Det vil give de offentlige myndigheder bedre værktøjer til at opfylde deres forvaltningsforpligtelser for disse områder. De beskyttede havområder skal imidlertid være klart afgrænsede, og der skal oplyses grundigt om deres formål for at sikre, at det kun er fartøjer, der ikke har tilladelse til at fiske i disse områder, der overvåges.

Overvågning af rekreativt fiskeri

Regionsudvalget

26. opfordrer kraftigt Rådet til at præcisere anvendelsesområdet for den nye artikel 47 om rekreativt fiskeri. Hvis denne form for fiskeri ikke reguleres, kan det være en trussel mod fiskebestande, der er omfattet af genopretningsplaner, som følge af f.eks. professionel fisketurisme, eller i perioder, hvor der er lukket for kommercielt fiskeri.

C. *En kultur, hvor man overholder reglerne*

Regionsudvalget

27. opfordrer til, at der i betragtning 5 lægges endnu større vægt på, at der blandt alle de berørte parter udvikles en kultur, hvor det er en selvfølge, at fiskerireglerne overholdes. Dette bør anses som hjørnestenen i enhver effektiv reform af kontrolordningen;

28. mener, at det kun vil være muligt at fremme en »overholdelseskultur«, hvis kontrolforanstaltningerne implementeres på grundlag af dialog og enighed og ikke ved, at de pålægges ovenfra. Der er behov for at udvikle et fornuftigt samarbejde mellem fiskere, kontrolmyndigheder, forskningsinstitutioner, ngo'er og fiskerierhvervet med hjælp fra de regionale rådgivende råd og lokale grupper oprettet under akse 4 i Den Europæiske Fiskerifond. Regionsudvalget har understreget, at fiskere skal tildeles ansvar for at overvåge fiskeri og fiskerirettigheder (⁵);

29. henstiller indtrængende til Kommissionen, at den gør sit yderste for at sikre, at reglerne overholdes af alle internationale partnere og i andre farvande, hvor EU-fartøjer driver fiskeri;

30. mener, at en forenkling af fiskerikontrolreglerne er et af de vigtigste mål (⁶), og glæder sig over det meget store skridt, Kommissionen har taget i den retning. Herved nedbringes den administrative byrde for offentlige myndigheder og den private sektor, hvilket gør det lettere at føre kontrol med reglerne. Derudover øger det tilliden fra de

berørte parter side, hvilket igen er fremmende for en kultur, hvor reglerne overholdes.

Indførelse af harmoniserede afskrækkende sanktioner

Regionsudvalget

31. glæder sig over indførelsen af harmoniserede og afskrækkende administrative sanktioner for alvorlige overtrædelser (artikel 82), i hvilken forbindelse der indføres et strafpointsystem (artikel 84), der kan føre til, at en fiskeritilladelse suspenderes eller inddrages, og over oprettelsen af nationale registre over overtrædelser (artikel 85);

32. mener, at alle disse foranstaltninger afspejler tidligere opfordringer fra Regionsudvalget om at harmonisere de afskrækkende og strafferetlige foranstaltninger (⁷), ligesom de kan være med til at rette op på den nuværende ordnings karakter af at være arbitrær, sætte en stopper for »forbrydelse betaler sig«-politikken og mindske antallet af overtrædere, der flytter til medlemsstater, hvor sanktionerne er mildere;

33. opfordrer medlemsstaterne og regionerne til at harmonisere deres sanktioner for overtrædelser, der har fundet sted inden for grænseoverskridende fiskeriområder, f.eks. grænseoverskridende beskyttede havområder;

34. forstår opfordringer til at anvende støtte som en yderligere sanktion i tillæg til bøder, således at fartøjer, der har begået gentagne og alvorlige overtrædelser, skal være udelukket fra at modtage offentlige tilskud eller støtte. Imidlertid vil udviklingen af en overholdelseskultur i høj grad blive fremhjulpet med positive incitament som ekstra »dage på havet« eller andre belønninger til gengæld for deltagelse i ordninger vedrørende for eksempel brug af mere selektivt udstyr, støtte til realtidslukninger, deltagelse i programmer med henblik på at undgå fangst af særlige fiskebestande osv.

Samarbejde mellem medlemsstaterne og med Kommissionen og EF-Fiskerikontrolagenturet

Regionsudvalget

35. glæder sig over de skærpede bestemmelser om forbedret samarbejde mellem fiskerikontrolmyndighederne i medlemsstaterne/regionerne og med Kommissionen, herunder en moderne strategi for informationsudveksling. EF-fiskerikontrolagenturet bør spille en nøglerolle i forbindelse med fremme af denne strategi;

36. noterer sig fremskridtene med udarbejdelsen af fælles planer for ressourceanvendelse på havet. Imidlertid synes der ikke at være sket tilsvarende fremskridt, når det gælder inspektioner på land. Derudover skal der etableres et samarbejde med de kompetente tjenester i tredjelande, og samtidig skal det sikres, at de har de nødvendige midler og kompetencer;

(⁴) CdR 22/2008 fin, CdR 252/2004 fin, CdR 189/2002 fin, CdR 153/2001 fin.

(⁵) CdR 189/2002 fin.

(⁶) CdR 153/2001 fin.

(⁷) CdR 258/2006 fin, CdR 189/2002 fin, CdR 153/2001 fin.

37. mener, at etableringen af de nye sikre websteder for informationsudveksling (artikel 106-108) og den systematiske krydskontrol af al tilgængelig information (artikel 102) vil øge Kommissionens muligheder for at evaluere, hvor effektivt den fælles fiskeripolitik i praksis håndhæves af medlemsstaterne;

38. har tidligere støttet oprettelsen af en »EU-fiskerikontrolmyndighed«⁽⁸⁾, og bifalder derfor, at artikel 112 i forslaget til forordning indeholder en bestemmelse om en udvidelse af EF-fiskerikontrolagenturets mandat. Regionsudvalget insisterer dog på, at den bistand, som EF-fiskerikontrolagenturet efter planen skal yde til de nationale, regionale og lokale fiskerikontrolmyndigheder, bør omfatte standardisering af kontrol- og inspektionsprocedurer på havet og på land, efterprøvning af nationale uddannelsesstandarder, gennemførelse af workshopper og seminarer og en helpdesk-tjeneste, hvor medlemsstaterne, de regionale rådgivende råd og de faglige organisationer kan få svar på spørgsmål om rækkevidden og betydningen af forordningen.

D. Effektiv anvendelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik

Nye standarder for overvågning og inspektioner

Regionsudvalget

39. anerkender behovet for at øge sanktionsniveauet og antallet af overtrædelser, som kontrolsystemet afslører via inspektioner og overvågningsorganer. I den forbindelse hilser Regionsudvalget de nye bestemmelser om standardisering af overvågnings- og observationsordninger og gyldigheden af overvågnings- og observationsrapporter (artikel 61-64) velkommen;

40. støtter, at medlemsstaterne nu får mulighed for at inspicere egne fartøjer og fartøjer fra andre medlemsstater i kystfarvande inden for tolv-milegrænsen og foretage inspektioner på en anden medlemsstats territorium (artikel 71-73). Regionsudvalget opfordrer de lokale og regionale kontrolmyndigheder, der opererer i grænseområder, til at skabe synergier ved at tilstræbe et tæt samarbejde om inspektionsaktiviteterne med hurtig behandling af de procedurer for anmodning om tilladelse, der er fastlagt i artikel 72.

Øgede beføjelser for Kommissionen med hensyn til evaluering, forvaltning og kontrol

Regionsudvalget

41. bakker op om, at Kommissionen på nogle områder skal have øget sine nuværende beføjelser, når sigtet er at skabe lige vilkår for kontrol, dog skal det fortsat være medlemsstaterne, som har det primære ansvar for kontrol med den fælles fiskeripolitik. Regionsudvalget er varsom med at bifalde de yderligere beføjelser for Kommissionen til at foretage autonome efterprøvninger (artikel 90) og revision af de nationale kontrolordninger (artikel 92). Derimod er der behov for en præcisering af rækkevidden af Kommissionens nye beføjelser til at udarbejde en specifik

handlingsplan for medlemsstater med en mangelfuld kontrolordning for at forbedre gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik (artikel 94, stk. 4);

42. opfordrer Kommissionen til at undgå enhver tendens til at træffe mikrobeføjelser. I den forbindelse kan der sættes spørgsmålstejn ved, om beføjelserne til at foretage realtidslukninger (artikel 45) skal overføres til Kommissionen, selv om det kunne være til fordel for arter, der har været udsat for overfiskning;

43. understreger, at tildelingen af yderligere beføjelser bør være baseret på et omdefinert samarbejde med såvel medlemsstaterne som internt i Kommissionen om kapacitetsopbygning i Generaldirektoratet for Maritime Anliggender og Fiskeri og EF-fiskerikontrolordningen, men også på større institutionel sammenhæng med Kommissionens Generaldirektorat for Miljø.

Foranstaltninger til at sikre medlemsstaternes overholdelse

Regionsudvalget

44. anerkender, at én medlemsstats ikke-korrekte gennemførelse kan være skadelig for den forsvarlige forvaltning af de fælles fiskeressourcer, særligt for vandrende fiskearter. Regionsudvalget bemærker, at den eneste fremgangsmåde, der i øjeblikket er til rådighed for Kommissionen til imødegåelse af en medlemsstats mangelfulde gennemførelse, er overtrædelsesproceduren, som er meget langtrukket og ikke indeholder nogen garanti for sanktioner;

45. bifalder derfor de nye foranstaltninger efter forordningen, hvorefter medlemsstaterne kan tvinges til at efterkomme målene i den fælles fiskeripolitik, herunder på Kommissionens initiativ lukke for det berørte fiskeri (artikel 96) og finansielle foranstaltninger over for medlemsstaterne som suspension og bortfald af finansiel støtte fra Fællesskabet (artikel 95). Regionsudvalget er imidlertid bekymret for, at en udvidelse af beføjelserne til at nedsætte kvoter (artikel 98) og afvise kvoteoverførsler (artikel 99) kan betyde, at Kommissionen ensidigt kan ændre på den relative stabilitet mellem medlemsstaterne, som TAC'erne og kvoterne sikrer;

46. mener, at det under alle omstændigheder må overvejes nøje, om sådanne foranstaltninger står i et rimeligt forhold til den mangelfulde gennemførelse. Regionsudvalget er bekymret for, at det vil være EU's kystregioner og fiskerierhvervet i disse regioner, der kommer til at bære omkostningerne, og ikke medlemsstaterne;

47. opfordrer Kommissionen til parallelt hermed at forfølge den mere samarbejdsorienterede strategi, der blev iværksat med den nye aftale, der er indgået med visse medlemsstater, som fastlægger klart definerede benchmarks for forbedringer af fiskerikontrolordningerne i de pågældende medlemsstater. De lokale og regionale kontrolmyndigheder bør tages med på råd om udformningen af disse aftaler.

⁽⁸⁾ CdR 153/2001 fin.

II. FORSLAG TIL ÆNDRINGER

Ændringsforslag 1**Forslag til Rådets forordning, betragtning 29**

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
(29) Kommissionen bør have beføjelser til at lukke et fiskeri, når en medlemsstats kvote eller selve TAC'en er opbrugt. Kommissionen bør også have beføjelser til at nedsætte kvoter og afvise kvoteoverførsler eller kvoteudvekslinger for at sikre, at medlemsstaterne når målene for den fælles fiskeripolitik..	(29) Kommissionen bør have beføjelser til at lukke et fiskeri, når en medlemsstats kvote eller selve TAC'en er opbrugt. ~~Kommissionen bør også have beføjelser til at nedsætte kvoter og afvise kvoteoverførsler eller kvoteudvekslinger for at sikre, at medlemsstaterne når målene for den fælles fiskeripolitik.~~

Begrundelse

Regionsudvalget accepterer, at en medlemsstat, der gentagne gange tillader en flåde at overskride sin kvote eller ikke iværksætter de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre overholdelse af den fælles fiskeripolitikens regler, bør straffes. Imidlertid bør dette ikke omfatte en nedsættelse af kvoter og afvisning af kvoteoverførsler eller kvoteudvekslinger, da dette ikke vil have virkning for medlemsstaten, som ikke overholder reglerne, men derimod for flåder, som måske overhovedet ikke har været indblandet i overtrædelserne, og når det gælder kvoteudvekslinger måske endda for andre medlemsstater, som ikke har noget at gøre med de pågældende overtrædelser. Desuden ville disse foranstaltninger betyde, at Kommissionen ensidigt ville kunne ændre på den relative stabilitet mellem medlemsstaterne.

Ændringsforslag 2**Forslag til Rådets forordning, artikel 4, nr. 21**

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
(21) »FOS-data« (FOS = fartøjsovervågningssystem): data om fiskerfartøjets identifikation og geografiske position samt dato, tidspunkt, kurs og fart, der overføres af satellitsporingssystemer installeret om bord på fiskerfartøjer til fiskeri-overvågningscentret i den pågældende flagstat	(21) »FOS-data« (FOS = fartøjsovervågningssystem): data om fiskerfartøjets identifikation og geografiske position samt dato, tidspunkt, kurs og fart, der overføres af satellitsporingssystemer <u>eller lignende jordbaserede overvågningssystemer</u> installeret om bord på fiskerfartøjer til fiskeri-overvågningscentret i den pågældende flagstat

Begrundelse

Med den foreslåede definition udelukkes brugen — efter passende afprøvning — af billigere, men lige så effektive fartøjsovervågningssystemer, der kunne være mere velegnede for fiskerfartøjer med en længde overalt på mellem 10 og 15 meter, og som fisker i tilpas nærhed af landbaserede overvågningssystemer. Regionsudvalget ændrer denne definition og de relevante underpunkter i artikel 9 (se ændringsforslag 7).

Ændringsforslag 3**Forslag til Rådets forordning, artikel 4, nyt nummer efter nr. 24**

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	<u>»Alvorlig overtrædelse«: adfærd, som anses for at være til særlig skade for den korrekte anvendelse af den fælles fiskeripolitikens regler, særlig med hensyn til bevarelse af fiskebestande, overvågning af fiskeriaktiviteter og afsætning af fiskevarer, navnlig de aktiviteter, der er opregnet i artikel 42, stk. 1 i Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008</u>

Begrundelse

Regionsudvalget søger at præcisere, hvilke overtrædelser der anses som »alvorlige«, så artikel 82 kan finde anvendelse. Man bør i højere grad være opmærksom på medlemsstaternes forskellige fortolkninger, og de relevante kriterier bør så vidt muligt afpasses.

Ændringsforslag 4**Forslag til Rådets forordning, artikel 4, nyt nummer efter nr. 24**

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	<u>»Auktionscentre«: den fysiske eller juridiske person, der er registreret og godkendt som fiskeauktionscenter, hvor fisk sælges første gang via tilbudsgivning eller direkte til registrerede købere</u>

Begrundelse

Regionsudvalget bemærker, at der ikke er foreslået en definition af »auktionscentre«, på trods af at det efter artikel 52 er et krav, at det første salg af visse arter finder sted i aktionscentre. »Auktion« bør i forordningen ikke kun forstås som »tilbudsgivning«.

Ændringsforslag 5**Forslag til Rådets forordning, artikel 4, nyt nummer efter nr. 24**

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	<u>»Rekreativt fiskeri«: fiskeri, som ikke er kommercielt og godkendt fiskeri, der foregår fra et eller flere større fartøjer uden licens på åbent hav, og gør indhug i fiskebestande, der er underlagt flerårige planer</u>

Begrundelse

Artikel 47 omtaler »rekreativt fiskeri«. Artikel 47 vil muligvis blive omformuleret af Kommissionen, men Regionsudvalget foreslår ovennævnte definition af »rekreativt fiskeri« for at præcisere, hvad der menes i den pågældende sammenhæng.

Imidlertid betyder ikke-kommercielt rekreativt fiskeri normalt enhver form for fiskeri i havområder, herunder sportsfiskeri, fritidsfiskeri og konkurrencer, fra fartøjer, hvortil der ikke kræves fiskerilicens i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EF) nr. 1281/2005 af 3. august 2005.

Ændringsforslag 6**Forslag til Rådets forordning, artikel 5, stk. 6**

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>6. Det er en forudsætning for at modtage bidrag fra Den Europæiske Fiskerifond, jf. Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006, og EF-bidrag til foranstaltninger som omhandlet i artikel 8, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 861/2006, at medlemsstaterne overholder deres forpligtelse til at sikre, at de af den fælles fiskeripolitikens regler for bevarelse, kontrol, inspektion og håndhævelse, der vedrører eller har indvirkning på effektiviteten af de finansierede foranstaltninger, overholdes og håndhæves, og til i den forbindelse at anvende og opretholde en effektiv inspektions-, overvågnings- og håndhævelsesordning.</p>	<p>~~6. Det er en forudsætning for at modtage bidrag fra Den Europæiske Fiskerifond, jf. Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006, og EF-bidrag til foranstaltninger som omhandlet i artikel 8, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 861/2006, at medlemsstaterne overholder deres forpligtelse til at sikre, at de af den fælles fiskeripolitikens regler for bevarelse, kontrol, inspektion og håndhævelse, der vedrører eller har indvirkning på effektiviteten af de finansierede foranstaltninger, overholdes og håndhæves, og til i den forbindelse at anvende og opretholde en effektiv inspektions-, overvågnings- og håndhævelsesordning.~~</p>

Begrundelse

Regionsudvalget mener, at bedre lovgivning i lige så høj grad handler om incitamenter som om straf. Manglende sikring af den fulde overholdelse af den fælles fiskeripolitikens regler bør sanktioneres i forhold til graden af overtrædelse, og domstolene på relevant niveau bør kun behandle alvorlige overtrædelser. Det er ikke acceptabelt, at udbetalingen af midler fra den fælles fiskerifond kædes sammen med fuld overholdelse af alle kontrolforpligtelser. Denne bestemmelse skaber stor retsikkerhed. (Se artikel 95)

Ændringsforslag 7**Forslag til Rådets forordning, artikel 9, stk. 1**

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>1. Medlemsstaterne skal drive et satellitbaseret fartøjs-overvågningssystem med henblik på effektiv overvågning af fiskeri, der udøves af fiskerfartøjer, som fører deres flag, uanset hvor de er, og af fiskeri i deres farvande. Medlemsstaterne sikrer regelmæssig overvågning af, at disse data er nøjagtige, og handler omgående, hvis det konstateres, at dataene er unøjagtige.</p>	<p>1. Medlemsstaterne skal drive et satellitbaseret fartøjs-overvågningssystem <u>og, hvor det er hensigtsmæssigt, et jordbaseret overvågningssystem</u> med henblik på effektiv overvågning af fiskeri, der udøves af fiskerfartøjer, som fører deres flag, uanset hvor de er, og af fiskeri i deres farvande. Medlemsstaterne sikrer regelmæssig overvågning af, at disse data er nøjagtige, og handler omgående, hvis det konstateres, at dataene er unøjagtige.</p>

Begrundelse

Se begrundelsen til ændringsforslag 2.

Ændringsforslag 8**Forslag til Rådets forordning, artikel 10**

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p><i>Artikel 10</i></p> <p>Automatisk identifikationssystem</p> <p>1. Et fiskerfartøj med en længde overalt på over 15 meter skal have monteret et automatisk identifikationssystem, som til stadighed er i drift og overholder de af Den Internationale Søfartsorganisation fastsatte standarder, jf. kapitel V, regel 19, afsnit 2.4.5 i SOLAS-konventionen fra 1974 som ajourført.</p>	<p>~~<i>Artikel 10</i>~~</p> <p>~~Automatisk identifikationssystem~~</p> <p>~~1. Et fiskerfartøj med en længde overalt på over 15 meter skal have monteret et automatisk identifikationssystem, som til stadighed er i drift og overholder de af Den Internationale Søfartsorganisation fastsatte standarder, jf. kapitel V, regel 19, afsnit 2.4.5 i SOLAS-konventionen fra 1974 som ajourført.~~</p>

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>2. Medlemsstaterne bruger data fra det automatiske identifikationssystem til at foretage krydskontroller med andre tilgængelige data i overensstemmelse med artikel 102 og 103. Til det formål sikrer medlemsstaterne, at data fra det automatiske identifikationssystem for fiskerfartøjer, der fører deres flag, er tilgængelige for deres nationale fiskerikontrolmyndigheder. Medlemsstaterne sikrer regelmæssig overvågning af, at disse data er nøjagtige, og handler omgående, hvis det konstateres, at dataene er unøjagtige.</p>	<p>~~2. Medlemsstaterne bruger data fra det automatiske identifikationssystem til at foretage krydskontroller med andre tilgængelige data i overensstemmelse med artikel 102 og 103. Til det formål sikrer medlemsstaterne, at data fra det automatiske identifikationssystem for fiskerfartøjer, der fører deres flag, er tilgængelige for deres nationale fiskerikontrolmyndigheder. Medlemsstaterne sikrer regelmæssig overvågning af, at disse data er nøjagtige, og handler omgående, hvis det konstateres, at dataene er unøjagtige.~~</p>

Begrundelse

Den Internationale Søfartsorganisations (IMO) internationale konvention om sikkerhed for menneskeliv på søen kræver, at der installeres automatiske identifikationssystemer ombord på skibe i international fart med en bruttotonnage på mindst 300 ton og på alle passagerskibe uanset størrelse.

På verdensplan er 40 000 skibe nu udstyret med AIS med det mål at øge navigationssikkerheden og sikkerheden i den internationale søtransportsektor. Installation af AIS i alle fiskerfartøjer med en længde overalt på over 15 meter ville uden tvivl overbelaste systemet og virke til skade for dets evne til at garantere sikkerheden til søs.

Ændringsforslag 9

Forslag til Rådets forordning, artikel 14, stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>1. Førere af EF-fiskerfartøjer med en længde overalt på over 10 meter skal føre en logbog over deres aktiviteter med specifik angivelse af alle mængder på over 15 kg, udtrykt i levende vægt, af hver art, der fanges og opbevares om bord, samt dato, geografisk område med henvisning til underområde og afsnit eller underafsnit, eller, hvor det er relevant, det statistiske rektangel, hvor der gælder fangstbegrænsninger i henhold til EF-lovgivningen, for de pågældende fangster og den anvendte type redskaber, jf. dog eventuelle særlige regler. Det skal også anføres i logbogen, hvor store mængder udsnid af hver art, der har været. Fartøjsføreren er ansvarlig for, at de data, der indføres i logbogen, er nøjagtige.</p>	<p>1. Førere af EF-fiskerfartøjer med en længde overalt på over 10 meter skal føre en logbog <u>i papirform</u> over deres aktiviteter med specifik angivelse af alle mængder på over ~~15~~<u>50</u> kg, udtrykt i levende vægt, af hver art, der fanges og opbevares om bord, samt dato, geografisk område med henvisning til underområde og afsnit eller underafsnit, eller, hvor det er relevant, det statistiske rektangel, hvor der gælder fangstbegrænsninger i henhold til EF-lovgivningen, for de pågældende fangster og den anvendte type redskaber, jf. dog eventuelle særlige regler. ~~Det skal også anføres i logbogen, hvor store mængder udsnid af hver art, der har været.~~ De anslåede mængder af udsnid af hver art <u>kan indføres i logbogen med henblik på evaluering</u>. Fartøjsføreren er ansvarlig for, at de data, der indføres i logbogen, er nøjagtige.</p>

Begrundelse

Regionsudvalget mener, at det for at skabe juridisk klarhed, og under hensyntagen til at artikel 15 er ændret, er nødvendigt at tilføje ordene »i papirform«.

Regionsudvalget mener, at førere af fiskerfartøjer med de kvantitative begrænsninger i artiklen får pålagt en ny og ekstraordinær byrde vedrørende registrering af udsnid, som intet har at gøre med udnyttelsen af fiskerimuligheder. I Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 hedder det: »De mængder, der genudsættes, kan registreres med henblik på evaluering«. Regionsudvalget foreslår, at denne ordlyd anvendes.

Ændringsforslag 10**Forslag til Rådets forordning, artikel 14, stk. 3**

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
3. Den tilladte tolerance for de i logbogen registrerede skøn over, hvor store mængder fisk i kg der er om bord, er 5 %.	3. Den tilladte tolerance for de i logbogen registrerede skøn over, hvor store mængder fisk i kg af de arter, der er underlagt TAC'er og kvoter, der er om bord, er <u>5-12</u> %.

Begrundelse

Regionsudvalget bemærker, at tolerancemargenen er et vilkårligt tal, som ikke er videnskabeligt begrundet. Ved afprøvning i praksis foretaget af MRAG ombord på fiskerfartøjer har resultatet været vidt forskellige margener med få korrelationsfaktorer. Hvis der skal vedtages et enkelt tal, skal det være effektivt og stå i et rimeligt forhold til overvågningskravene. Regionsudvalget mener ikke, at den foreslåede margen er hensigtsmæssig. Der bør i stedet vedtages et kompromis mellem den eksisterende ordning og margenen for genopretning af bestandene. Forordningen bør kun gælde for arter omfattet af TAC'er.

Ændringsforslag 11**Forslag til Rådets forordning, artikel 15, stk. 1 og 2**

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<i>Artikel 15</i>	<i>Artikel 15</i>
Elektronisk registrering og indsendelse af logbogsdata	Elektronisk registrering og indsendelse af logbogsdata
<p>1. Føreren af et EF-fiskerfartøj med en længde overalt på over 10 meter registrerer oplysningerne i fiskerilogbogen elektronisk og sender dem elektronisk til flagstatens kompetente myndighed mindst én gang dagligt.</p> <p>2. Stk. 1 gælder for EF-fiskerfartøjer med en længde overalt på over 15 meter, men højst 24 meter fra den 1. juli 2011 og for EF-fiskerfartøjer med en længde overalt på over 10 meter, men højst 15 meter fra den 1. januar 2012. EF-fartøjer med en længde overalt på højst 15 meter kan fritages fra stk. 1, hvis de</p> <p>a) udelukkende fisker inden for flagmedlemsstatens territorialfarvande eller</p> <p>b) aldrig opholder sig mere end 24 timer på havet regnet fra afsejlingen til hjemkomsten i havn.</p>	<p>1. Føreren af et EF-fiskerfartøj med en længde overalt på over ~~10~~<u>15</u> meter registrerer oplysningerne i fiskerilogbogen elektronisk og sender dem elektronisk til flagstatens kompetente myndighed mindst én gang dagligt.</p> <p>~~2. Stk. 1 gælder for EF fiskerfartøjer med en længde overalt på over 15 meter, men højst 24 meter fra den 1. juli 2011 og for EF fiskerfartøjer med en længde overalt på over 10 meter, men højst 15 meter fra den 1. januar 2012. EF-fartøjer med en længde overalt på højst 15 meter kan fritages fra stk. 1, hvis de~~</p> <p>a) ~~udelukkende fisker inden for flagmedlemsstatens territorialfarvande eller~~</p> <p>b) ~~aldrig opholder sig mere end 24 timer på havet regnet fra afsejlingen til hjemkomsten i havn.~~</p>

Begrundelse

Regionsudvalget mener, at fiskerfartøjer med en længde overalt på over 10 meter, men højst 15 meter er for små til sikker og omkostningseffektiv brug af elektroniske fiskerilogbøger.

Ændringsforslag 12**Forslag til Rådets forordning, artikel 17, stk. 1**

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>1. Uden at det berører specifikke bestemmelser i de flerårige planer, og medmindre de kompetente myndigheder har givet tilladelse til tidligere indsejling, meddeler førerne af EF-fiskerfartøjer eller deres repræsentanter, mindst fire timer før det forventede ankomsttidspunkt i havn, de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvis havn eller landingsfaciliteter de ønsker at anvende, følgende oplysninger:</p> <p>a) fartøjets identifikation</p> <p>b) navnet på den udpegede bestemmelsehavn og anløbsformålet, f.eks. landing, omladning eller adgang til tjenester</p> <p>c) fiskeritilladelse, eller hvor det er relevant, tilladelse til at støtte fiskeriaktiviteter eller omlade fiskevarer</p> <p>d) datoer for fangstrejsen og de områder, hvor fangsterne blev taget</p> <p>e) forventet dato og klokkeslæt for ankomst i havn</p> <p>f) mængden af hver art om bord, herunder nulfangster</p> <p>g) mængden af hver art, der skal landes eller omlades.</p>	<p>Uden at det berører specifikke bestemmelser i de flerårige planer, og medmindre de kompetente myndigheder har givet tilladelse til tidligere indsejling, meddeler førerne af EF-fiskerfartøjer <u>med en længde overalt på over 15 meter</u> eller deres repræsentanter, mindst fire timer før det forventede ankomsttidspunkt i havn, de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvis havn eller landingsfaciliteter de ønsker at anvende, følgende oplysninger:</p> <p>a) fartøjets identifikation</p> <p>b) navnet på den udpegede bestemmelsehavn og anløbsformålet, f.eks. landing, omladning eller adgang til tjenester</p> <p>c) fiskeritilladelse, eller hvor det er relevant, tilladelse til at støtte fiskeriaktiviteter eller omlade fiskevarer</p> <p>d) datoer for fangstrejsen og de områder, hvor fangsterne blev taget</p> <p>e) forventet dato og klokkeslæt for ankomst i havn</p> <p>f) mængden af hver art om bord, ~~herunder nulfangster~~</p> <p>g) mængden af hver art, der skal landes eller omlades.</p>

Begrundelse

Regionsudvalget mener, at mindre fiskerfartøjer med en længde overalt på under 15 meter er for små til, at det bør kræves, at førerne af sikkerhedsmæssige grunde giver forhåndsmeddelelse fire timer inden det forventede ankomsttidspunkt i havn. Kravet om registrering af det, der ikke er fanget, er uforståeligt.

Ændringsforslag 13**Forslag til Rådets forordning, artikel 21, stk. 2**

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>2. Uden at det berører specifikke bestemmelser i de flerårige planer, skal føreren af et EF-fiskerfartøj med en længde overalt på over 10 meter eller dennes repræsentant indsende oplysningerne i landingsopgørelsen elektronisk til de kompetente myndigheder i flagstaten senest to timer efter landingens afslutning.</p>	<p>2. Uden at det berører specifikke bestemmelser i de flerårige planer, skal føreren af et EF-fiskerfartøj med en længde overalt på over 10 meter eller dennes repræsentant indsende oplysningerne i landingsopgørelsen elektronisk, <u>når fartøjets længde overalt er på over 15 meter, og ellers i papirform</u> til de kompetente myndigheder i flagstaten senest ~~to~~<u>48</u> timer efter landingens afslutning.</p>

Begrundelse

Regionsudvalget bemærker, at føreren skal bekræfte, at oplysningerne i en landingsopgørelse er korrekte, hvilket stiller krav om, at fangsten sorteres og vejes. Dette tyngende krav kan være forbundet med betydelige omkostninger i landingshavne uden auktionsfaciliteter og navnlig for små fartøjer, der anløber havne i perifere kystregioner. I artikel 8 i Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 er fristen 48 timer. Regionsudvalget foreslår, at denne ordlyd anvendes.

Ændringsforslag 14**Forslag til Rådets forordning, artikel 23, stk. 3**

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
3. Alle fangster af en kvoteret bestand eller gruppe af bestande, som tages af EF-fiskerfartøjer, afskrives på den kvote, der for den pågældende bestand eller gruppe af bestande er tildelt flagmedlemsstaten, uanset landingsstedet.	3. Alle ~~fangster~~ landinger af en kvoteret bestand eller gruppe af bestande, som tages af EF-fiskerfartøjer, afskrives på den kvote, der for den pågældende bestand eller gruppe af bestande er tildelt flagmedlemsstaten, uanset landingsstedet.

Begrundelse

Regionsudvalget bemærker, at selv om de nationale kvoter er fastsat på grundlag af den mængde, der er benævnt som samlet tilladt fangstmængde (TAC), beregnes mængden på landingsstedet og ved første salg, og det bør forblive sådan. Udsmid bør ikke fratrækkes den nationale kvote.

Ændringsforslag 15**Forslag til Rådets forordning, artikel 31, stk. 1**

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
1. Medlemsstaternes myndigheder skal officielt godkende nye maskiner, ombytningsmaskiner og maskiner, der er blevet teknisk modificeret, og bekræfte, at de ikke kan levere mere effekt end anført i maskincertifikatet. Disse godkendelser udstedes kun, hvis maskinen ikke kan levere mere end den anførte kraft.	1. <u>Med undtagelse af både med en længde på under 10 meter, som udelukkende anvender faststående redskaber, skal</u> ~~Med~~ medlemsstaternes myndigheder ~~skal~~ officielt godkende nye maskiner, ombytningsmaskiner og maskiner, der er blevet teknisk modificeret, og bekræfte, at de ikke kan levere mere effekt end anført i maskincertifikatet. Disse godkendelser udstedes kun, hvis maskinen ikke kan levere mere end den anførte kraft.

Begrundelse

Det er ikke hensigtsmæssigt at certificere maskineffekt i fiskerfartøjer, som for størstedelens vedkommende anvendes til kystfiskeri af mindre omfang. Derfor bør fartøjer af en længde på mindre end 10 meter, som udelukkende anvender faststående redskaber, undtages fra dette krav. De af motorfabrikanten angivne oplysninger bør betragtes som tilstrækkelige. Kun i tilfælde af trawlfiskeri er maskineffekt af afgørende betydning for fiskeriets effektivitet.

Ændringsforslag 16**Forslag til Rådets forordning, artikel 37, stk. 2, indledende afsnit**

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
2. I fiskerier, hvor det er tilladt at have mere end to typer redskaber om bord, skal det redskab, der ikke bruges, staves, så det ikke umiddelbart kan bruges, i overensstemmelse med følgende betingelser:	2. I fiskerier, hvor det er tilladt at have ~~mere end to~~ <u>eller flere</u> typer redskaber om bord, skal det redskab, der ikke bruges, staves, så det ikke umiddelbart kan bruges, i overensstemmelse med følgende betingelser:

Begrundelse

Regionsudvalget tror, at der er tale om en fejl i forslaget. Det andet og øvrige sæt af redskaber, som ikke er i anvendelse, skal staves.

Ændringsforslag 17**Forslag til Rådets forordning, artikel 40, stk. 1 og 2**

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Artikel 40 Gennemsejling af et beskyttet havområde	Artikel 40 Gennemsejling af et beskyttet havområde
<p>1. Gennemsejling af et beskyttet havområde er tilladt for alle fiskerfartøjer på følgende betingelser:</p> <p>a) alle fiskeredskaber om bord skal være fastsurret og bortstuvet under gennemsejling</p> <p>b) hastigheden under gennemsejling skal være mindst 6 knob.</p> <p>2. Førere af EF-fiskerfartøjer, der ønsker at sejle igennem et beskyttet havområde, skal meddele følgende oplysninger i en gennemsejlingsrapport til flagmedlemsstatens myndigheder og til kystmedlemsstaten:</p> <p>a) fartøjets navn, havnekendingsnummer, radiokaldesignal og navnet på føreren af fartøjet</p> <p>b) koordinaterne for den geografiske position for det fartøj, rapporten angår</p> <p>c) dato og klokkeslæt for hver indsejling i det beskyttede havområde</p> <p>d) dato og klokkeslæt for hver udsejling af det beskyttede havområde.</p>	<p>1. Gennemsejling af et beskyttet havområde er tilladt for alle fiskerfartøjer, <u>herunder fiskerfartøjer, som ikke ellers har ret til at fiske inden for området</u> på følgende betingelser:</p> <p>a) alle fiskeredskaber om bord skal være fastsurret og bortstuvet under gennemsejling</p> <p>b) <u>hastigheden under gennemsejling skal være mindst 6 knob.</u></p> <p>2. Førere af EF-fiskerfartøjer, der ønsker at sejle igennem <u>eller, hvis de har tilladelse dertil, at fiske i</u> et beskyttet havområde, skal meddele følgende oplysninger i en gennemsejlingsrapport til flagmedlemsstatens myndigheder og til kystmedlemsstaten:</p> <p>a) fartøjets navn, havnekendingsnummer, radiokaldesignal og navnet på føreren af fartøjet</p> <p>b) koordinaterne for den geografiske position for det fartøj, rapporten angår</p> <p>c) dato og klokkeslæt for hver indsejling i det beskyttede havområde</p> <p>d) dato og klokkeslæt for hver udsejling af det beskyttede havområde.</p>

Begrundelse

Regionsudvalget er stærkt betænkelig ved den juridiske status for beskyttede havområder som defineret i artikel 4 og foreslået i artikel 39 og 40. Beskyttede havområder vil efter forslaget få samme status som lukkede fiskeområder. En regel om gennemsejling bør kun gælde for de fartøjer, som ikke i øvrigt har opnået tilladelse efter artikel 7 c). Regionsudvalget stiller sig tvivlende over for overvågningskravene i artikel 39 og bestemmelserne i artikel 4 og 40 og stiller det ovenstående ændringsforslag.

Ændringsforslag 18**Forslag til Rådets forordning, artikel 41, stk. 1**

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>1. Føreren af et EF-fiskerfartøj registrerer alt udsmid på over 15 kg udtrykt i levende vægt og meddeler, om muligt elektronisk, straks disse oplysninger til sine kompetente myndigheder.</p>	<p>1. Føreren af et EF-fiskerfartøj <u>kan</u> registrerer <u>alt udsmid på over 15 kg udtrykt i levende vægt og meddeler, om muligt elektronisk, straks disse oplysninger til sine kompetente myndigheder</u> <u>anslåede mængder af udsmid af hver art i logbogen med henblik på evaluering.</u></p>

Begrundelse

I Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 hedder det: »De mængder, der genudsættes, kan registreres med henblik på evaluering«. Regionsudvalget foreslår, at den ændrede ordlyd anvendes. Det ville være urimeligt at stille krav om registrering af alt udsmid på over 15 kg og indberetning herom til de kompetente myndigheder. Regionsudvalget mener, at den fangst, der er nødvendig at genudsætte, skal smides i havet straks, således at så mange fisk som mulig kan overleve.

Ændringsforslag 19**Forslag til Rådets forordning, artikel 47, stk. 1**

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Artikel 47</p> <p>Rekreativt fiskeri</p> <p>1. Rekreativt fiskeri fra et fartøj i EF-farvande efter bestande, som er omfattet af en flerårig plan, er betinget af, at det pågældende fartøj har en tilladelse udstedt af flagmedlemsstaten.</p> <p>2. Fangster fra rekreativt fiskeri efter bestande, der er omfattet af en flerårig plan, registreres af flagmedlemsstaten.</p> <p>3. Fangster fra rekreativt fiskeri efter arter, der er omfattet af en flerårig plan, afskrives på flagmedlemsstatens relevante kvoter. De berørte medlemsstater fastsætter en del af sådanne kvoter, der skal anvendes udelukkende til rekreativt fiskeri.</p> <p>4. Det er forbudt at afsætte fangster fra rekreativt fiskeri, undtagen til velgørende formål.</p>	<p>Artikel 47</p> <p>Rekreativt fiskeri</p> <p>1. Rekreativt fiskeri fra et fartøj <u>uden licens</u> i EF-farvande efter bestande, som er omfattet af en flerårig plan, er betinget af, at det pågældende fartøj har en tilladelse udstedt af flagmedlemsstaten.</p> <p>2. Fangster fra rekreativt fiskeri efter bestande, der er omfattet af en flerårig plan, registreres af flagmedlemsstaten.</p> <p>~~3. Fangster fra rekreativt fiskeri efter arter, der er omfattet af en flerårig plan, afskrives på flagmedlemsstatens relevante kvoter. De berørte medlemsstater fastsætter en del af sådanne kvoter, der skal anvendes udelukkende til rekreativt fiskeri.~~</p> <p>4. ~~Det er forbudt at afsætte fangster fra rekreativt fiskeri, undtagen til velgørende formål.~~</p>

Begrundelse

Regionsudvalget stiller forslag om en definition af rekreativt fiskeri i artikel 4, nr. 27. Den ordlyd, der foreslås her, tydeliggør situationen med hensyn til licenser og tilladelser.

Som fremhævet i punkt 26 under de politiske anbefalinger kan denne form for fiskeri, hvis den ikke reguleres, være en trussel mod fiskebestande, der er omfattet af genopretningsplaner, som følge af f.eks. professionel fisketurisme, eller i perioder, hvor der er lukket for kommercielt fiskeri. Men hvis stk. 3 og 4 udgår, sikres det, at forordningen er forholdsmæssig og ikke for vidtgående.

Ændringsforslag 20**Forslag til Rådets forordning, artikel 52, stk. 2 og 3**

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>2. Andre fiskevarer sælges kun på et auktionscenter eller til organer eller personer med tilladelse hertil fra medlemsstaterne.</p> <p>3. Købere af fiskevarer fra et fiskerfartøj ved første salg skal være registreret hos myndighederne i den medlemsstat, hvor det første salg finder sted. Af hensyn til registreringen skal hver køber være identificeret med sit momsnummer i de nationale databaser.</p>	<p>~~2. Andre fiskevarer sælges kun på et auktionscenter eller til organer eller personer med tilladelse hertil fra medlemsstaterne.~~</p> <p>2. Købere af fiskevarer fra et fiskerfartøj ved første salg skal være registreret hos myndighederne i den medlemsstat, hvor det første salg finder sted. Af hensyn til registreringen skal hver køber være identificeret med sit <u>registreringsnummer eller</u> momsnummer i de nationale databaser.</p>

Begrundelse

Det er Regionsudvalgets opfattelse, at et momsnummer ikke altid er relevant, men et registreringsnummer tildeles af medlemsstaten.

Ændringsforslag 21**Forslag til Rådets forordning, artikel 53, stk. 1**

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
1. Alle registrerede købere, der køber fiskevarer og akvakulturprodukter, skal sørge for, at alle modtagne partier vejes på vægte, der er godkendt af de ansvarlige myndigheder. Fisken skal vejes, inden den sorteres, forarbejdes, oplagres og transporteres fra landingshavnen eller sælges videre.	1. Alle registrerede købere, der køber fiskevarer og akvakulturprodukter, skal sørge for, at <u>repræsentative prøver af</u> alle modtagne partier vejes på vægte, der er godkendt af de ansvarlige myndigheder. Fisken skal vejes <u>i forbindelse med sorteringen, men</u> inden den ~~sorteres~~ , forarbejdes, oplagres og transporteres fra landingshavnen eller sælges videre.

Begrundelse

Regionsudvalget er bekymret for, at fiskekvaliteten kan blive forringet på grund af unødvendige procedurer og forsinkelser, som følge af at hver eneste kasse med fisk skal vejes.

Ændringsforslag 22**Forslag til Rådets forordning, artikel 53, stk. 3**

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
3. Uanset stk. 1, kan medlemsstaterne give tilladelse til, at fersk fisk først vejes efter transporten fra landingshavnen, hvis fisken ikke kunne vejes ved landing, og forudsat at den transporteres til et bestemmelsessted på medlemsstatens område, der højst ligger 20 km fra landingshavnen.	3. Uanset stk. 1, kan medlemsstaterne give tilladelse til, at fersk fisk først vejes efter transporten fra landingshavnen, hvis fisken ikke kunne vejes ved landing, og forudsat at den transporteres til et bestemmelsessted på medlemsstatens område, der højst ligger ~~20~~ <u>100</u> km fra landingshavnen.

Begrundelse

Regionsudvalget er bekymret for, at Kommissionen foreslår at pålægge erhvervet unødigt belastende krav, der kan virke mod fremme af en overholdelseskultur.

Ændringsforslag 23**Forslag til Rådets forordning, artikel 54, stk. 1**

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
1. Registrerede købere, registrerede auktioner eller andre organer eller personer, der er ansvarlige for den første afsætning af fiskevarer, som landes i en medlemsstat, indsender elektronisk, senest to timer efter første salg, en salgsnota til de ansvarlige myndigheder i den medlemsstat, på hvis område første salg finder sted. Hvis denne medlemsstat ikke er flagmedlemsstaten for det fartøj, der landede fisken, skal den sikre, at der ved modtagelsen af de relevante oplysninger fremsendes en kopi af salgsnotaen til de ansvarlige myndigheder i flagmedlemsstaten. Disse købere, auktioner, organer eller personer er ansvarlige for, at salgsnotaen er korrekt.	1. Registrerede købere, registrerede auktioner eller andre organer eller personer, der er ansvarlige for den første afsætning af fiskevarer, som landes i en medlemsstat, indsender elektronisk, senest ~~to~~ <u>48</u> timer efter første salg, en salgsnota til de ansvarlige myndigheder i den medlemsstat, på hvis område første salg finder sted. Hvis denne medlemsstat ikke er flagmedlemsstaten for det fartøj, der landede fisken, skal den sikre, at der ved modtagelsen af de relevante oplysninger fremsendes en kopi af salgsnotaen til de ansvarlige myndigheder i flagmedlemsstaten. Disse købere, auktioner, organer eller personer er ansvarlige for, at salgsnotaen er korrekt.

Begrundelse

Afsætning af fisk kræver, at kvaliteten er i orden, og leveringstiderne til kunderne bør minimeres. Regionsudvalget mener ikke, at en nedbringelse af den periode, der må forløbe fra det første salg til indsendelse af oplysningerne til myndighederne, fra 48 timer til 2 timer vil fungere i praksis.

Ændringsforslag 24**Forslag til Rådets forordning, artikel 82, stk. 2 og 3**

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>2. For alle alvorlige overtrædelser, hvis niveau ikke kan knyttes til værdien af de fiskevarer, der er opnået ved at begå den alvorlige overtrædelse, sikrer medlemsstaterne endvidere, at fysiske personer, der har begået en alvorlig overtrædelse, eller juridiske personer, der kan holdes ansvarlige for en alvorlig overtrædelse, straffes med en administrativ bøde på som minimum mindst 5 000 EUR og som maksimum mindst 300 000 EUR for hver alvorlig overtrædelse. Flagmedlemsstaten underrettes omgående om den idømte sanktion.</p> <p>3. I tilfælde af gentagen alvorlig overtrædelse inden for en femårig periode pålægger en medlemsstat en administrativ bøde på som minimum mindst 10 000 EUR og som maksimum mindst 600 000 EUR.</p>	<p>2. For alle alvorlige overtrædelser, hvis niveau ikke kan knyttes til værdien af de fiskevarer, der er opnået ved at begå den alvorlige overtrædelse, sikrer medlemsstaterne endvidere, at fysiske personer, der har begået en alvorlig overtrædelse, eller juridiske personer, der kan holdes ansvarlige for en alvorlig overtrædelse, straffes med en administrativ bøde på ~~som minimum mindst 5 000 EUR og som maksimum mindst 300 000 EUR~~ for hver alvorlig overtrædelse. Flagmedlemsstaten underrettes omgående om den idømte sanktion.</p> <p>3. I tilfælde af gentagen alvorlig overtrædelse inden for en ~~femårig~~ årlig periode pålægger en medlemsstat en administrativ bøde på ~~som minimum mindst 10 000 EUR og som maksimum mindst 600 000 EUR~~.</p>

Begrundelse

Regionsudvalget mener, at hver enkelt medlemsstat bør fastlægge et maksimalt bødebæbeløb. Ordet »mindst« er overflødig i sammenhæng med ordet »maksimum«. Af konsekvensmæssige hensyn bemærker Regionsudvalget, at artikel 76 kun omtaler »ét år«.

Ændringsforslag 25**Forslag til Rådets forordning, artikel 99**

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p style="text-align: center;"><i>Artikel 99</i></p> <p style="text-align: center;">Afvisning af kvoteoverførsler</p> <p>Kommissionen kan nægte at overføre en medlemsstats kvoter for bestande til det følgende år i overensstemmelse med artikel 3 i Rådets forordning (EF) nr. 847/96 af 6. maj 1996 om supplerende betingelser for forvaltningen af TAC og kvoter fra år til år, hvis:</p> <p>a) den pågældende medlemsstat har overskredet den kvote, der skal overføres, i et af de umiddelbart foregående to år, eller</p> <p>b) kvoten vedrører en bestand, der er omfattet af en flerårig plan, eller fanges sammen med fisk fra en bestand under en flerårig plan, og den pågældende medlemsstats flåde har overskredet den kvote eller de kvoter for bestande under en flerårig plan, som fisk fra den pågældende bestand fanges sammen med, i et af de umiddelbart foregående fem år, eller</p> <p>c) den berørte medlemsstat ikke træffer passende foranstaltninger til at sikre en korrekt forvaltning af fiskerimulighederne for de berørte bestande, især ved ikke at bruge et elektronisk valideringssystem, jf. artikel 102, eller i utilstrækkelig grad at bruge de systemer, der leverer data til dette valideringssystem.</p>	<p style="text-align: center;"><i>Artikel 99</i></p> <p style="text-align: center;">Afvisning af kvoteoverførsler</p> <p>~~Kommissionen kan nægte at overføre en medlemsstats kvoter for bestande til det følgende år i overensstemmelse med artikel 3 i Rådets forordning (EF) nr. 847/96 af 6. maj 1996 om supplerende betingelser for forvaltningen af TAC og kvoter fra år til år, hvis:~~</p> <p>a) ~~den pågældende medlemsstat har overskredet den kvote, der skal overføres, i et af de umiddelbart foregående to år, eller~~</p> <p>b) ~~kvoten vedrører en bestand, der er omfattet af en flerårig plan, eller fanges sammen med fisk fra en bestand under en flerårig plan, og den pågældende medlemsstats flåde har overskredet den kvote eller de kvoter for bestande under en flerårig plan, som fisk fra den pågældende bestand fanges sammen med, i et af de umiddelbart foregående fem år, eller~~</p> <p>e) ~~den berørte medlemsstat ikke træffer passende foranstaltninger til at sikre en korrekt forvaltning af fiskerimulighederne for de berørte bestande, især ved ikke at bruge et elektronisk valideringssystem, jf. artikel 102, eller i utilstrækkelig grad at bruge de systemer, der leverer data til dette valideringssystem.~~</p>

Begrundelse

Regionsudvalget er stærkt betænkelig ved, at afvisning af kvoteoverførsel foreslås som en straf. Der er risiko for, at Kommissionen ensidigt vil ændre på den relative stabilitet mellem medlemsstaterne, der sikres af TAC'erne og kvoterne.

Ændringsforslag 26**Forslag til Rådets forordning, artikel 100**

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p style="text-align: center;"><i>Artikel 100</i></p> <p style="text-align: center;">Afvisning af kvoteudvekslinger</p> <p>Kommissionen kan fjerne muligheden for at udveksle kvoter i overensstemmelse med artikel 20, stk. 5, i forordning (EF) nr. 2371/2002:</p> <p>a) for kvoter, der er overskredet med mere end 10 % af de kvoter, en af de berørte medlemsstater havde til rådighed, i et af de umiddelbart foregående to år eller</p> <p>b) hvis den berørte medlemsstat ikke træffer passende foranstaltninger til at sikre en korrekt forvaltning af fiskerimulighederne for de berørte bestande, især ved ikke at bruge et elektronisk valideringssystem, jf. artikel 102, eller i kun utilstrækkelig grad at bruge de systemer, der leverer data til dette valideringssystem.</p>	<p style="text-align: center;">~~Artikel 100~~</p> <p style="text-align: center;">~~Afvisning af kvoteudvekslinger~~</p> <p>~~Kommissionen kan fjerne muligheden for at udveksle kvoter i overensstemmelse med artikel 20, stk. 5, i forordning (EF) nr. 2371/2002:~~</p> <p>~~a) for kvoter, der er overskredet med mere end 10 % af de kvoter, en af de berørte medlemsstater havde til rådighed, i et af de umiddelbart foregående to år eller~~</p> <p>~~b) hvis den berørte medlemsstat ikke træffer passende foranstaltninger til at sikre en korrekt forvaltning af fiskerimulighederne for de berørte bestande, især ved ikke at bruge et elektronisk valideringssystem, jf. artikel 102, eller i kun utilstrækkelig grad at bruge de systemer, der leverer data til dette valideringssystem.~~</p>

Begrundelse

Regionsudvalget er stærkt betænkelig ved, at afvisning af kvoteoverførsel foreslås som en straf. Der er risiko for, at Kommissionen ensidigt vil ændre på den relative stabilitet mellem medlemsstaterne, der sikres af TAC'erne og kvoterne.

Bruxelles, den 18. juni 2009

Luc VAN DEN BRANDE

Formand for

Regionsudvalget

Regionudvalgets udtalelse »ikke-forskelsbehandling og lige muligheder for alle og gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle«

(2009/C 211/12)

REGIONSUDVALGET

- bifalder, at Kommissionen med fornyet engagement fremlægger nye forslag til gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering. Udvalget støtter kraftigt princippet om, at diskrimination på grund af religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering ikke hører hjemme i et oplyst samfund, der respekterer de grundlæggende rettigheder;
- ser integration af ikke-forskelsbehandling i andre politikker og den enkeltes trivsel som afgørende prioriteter til støtte for et Europa, der bliver stadig mere mangfoldigt som følge af udvidelsen af EU, indvandring, sociale forandringer som f.eks. demografisk aldring og nye familiemønstre;
- fremhæver på ny, at det kun er muligt at integrere princippet om ligebehandling i alle andre politikker gennem seriøs inddragelse af de lokale og regionale myndigheder, da disse myndigheder som de vigtigste udbydere af tjenesteydelser (navnlig på sundheds- og uddannelsesområdet, samt hvad angår sociale tjenesteydelser), spiller en central rolle med hensyn til indsamling og formidling af oplysninger om sårbare persongrupperes nye behov;
- understreger vigtigheden af, at der i hver enkelt regional forvaltning oprettes en instans for lige rettigheder og muligheder, som skal overvåge den praktiske gennemførelse af princippet om lige muligheder i forbindelse med alle regionale foranstaltninger, som delvist er finansieret af EU.

Ordfører: Claudette Abela Baldacchino (MT/PSE), Viceborgmester, Qrendi Local Council

Basisdokumenter:

Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om ikke-forskelsbehandling og lige muligheder for alle: Et fornyet engagement

KOM(2008) 420 endelig

Forslag til Rådets direktiv om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering

KOM(2008) 426 endelig

I. **POLITISKE ANBEFALINGER**

REGIONSUDVALGET

1. bifalder, at Kommissionen med fornyet engagement fremlægger nye forslag til gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering. Udvalget støtter kraftigt princippet om, at diskrimination på grund af religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering ikke hører hjemme i et oplyst samfund, der respekterer de grundlæggende rettigheder;

2. ser integration af ikke-forskelsbehandling i andre politikker og den enkeltes trivsel som afgørende prioriteter til støtte for et Europa, der bliver stadig mere mangfoldigt som følge af udvidelsen af EU, indvandring, sociale forandringer som f.eks. demografisk aldring og nye familiemønstre;

3. minder om, at selv om der igennem de seneste ti år er blevet gjort store fremskridt med at bekæmpe forskelsbehandling på grundlag af køn, handicap og race, er det nødvendigt at udvide beskyttelsen mod forskelsbehandling, så den kommer til at omfatte alle de grunde, der nævnes i EF-traktatens artikel 13;

4. støtter Kommissionens fornyede engagement med hensyn til ligebehandling af alle uanset religion eller tro, race, handicap, alder eller seksuel orientering og understreger, at dette skal baseres på anerkendelse og respekt for fælles grundlæggende europæiske værdier;

5. påpeger, at det er nødvendigt at overveje, om integration af ikke-forskelsbehandling i andre politikker kan opnås gennem lovgivning, som muliggør en rimelig og samlet tilpasning af politikker og procedurer;

6. gør opmærksom på, at oplysning og uddannelse, især uddannelse i forskellighed, er vigtige strategiske foranstaltninger for at forbedre sociale relationer og styrke den sociale samhørighed;

7. anerkender, at det er af central betydning, at medierne fremmer en objektiv debat og rapporterer om forskellighed, og understreger, at medierne har et ansvar for at fremme social samhørighed ved at fremhæve forskellighedens positive aspekter.

Relevans for lokale og regionale myndigheder og Regionsudvalget

Regionsudvalget

8. fremhæver på ny, at det kun er muligt at integrere princippet om ligebehandling i alle andre politikker gennem seriøs inddragelse af de lokale og regionale myndigheder, da disse myndigheder som de vigtigste udbydere af tjenesteydelser (navnlig på sundheds- og uddannelsesområdet, samt hvad angår sociale tjenesteydelser), spiller en central rolle med hensyn til indsamling og formidling af oplysninger om sårbare persongruppers nye behov;

9. understreger vigtigheden af, at der i hver enkelt regional forvaltning oprettes en instans for lige rettigheder og muligheder, som skal overvåge den praktiske gennemførelse af princippet om lige muligheder i forbindelse med alle regionale foranstaltninger, som delvist er finansieret af EU.

10. understreger, at de lokale og regionale myndigheder har gode forudsætninger for at gennemføre direktivforslagets værdier og strukturer, fordi de er tæt på borgerne og har ansvaret for de fleste af de sociale og økonomiske aspekter i borgernes dagligliv;

11. mener, at integration af princippet om ligebehandling og ikke-forskelsbehandling i samfundet som helhed kun kan opnås ved at samarbejde med civilsamfundet og gennem integrationspolitikker på alle regeringsniveauer;

12. bemærker, at effektive og konkrete tiltag til fremme af ligebehandling skal findes og koordineres på alle niveauer i den offentlige forvaltning, og anerkender, at dialog gennem mægling er et effektivt redskab, som sætter borgere og institutioner i stand til at opbygge nye sociale relationer, som gør ligebehandling til en reel mulighed.

Subsidiaritet, proportionalitet og regulering

Regionsudvalget

13. fremhæver lokal og regional decentralisering og subsidiaritet som en afgørende forudsætning for større deltagelse blandt og mere effektiv inddragelse af borgerne, navnlig dem, som risikerer forskelsbehandling i forbindelse med udvikling og gennemførelse af politikker eller programmer;

14. minder om, at proportionalitetsprincippet skal overholdes i forbindelse med retsmidler og håndhævelsesbestemmelser, f.eks. for så vidt angår grænser for sanktioner og bevisbyrde;

15. gør opmærksom på, at direktivets rækkevidde i forhold til forskelsbehandling på grund af alder ikke er klart afgrænset. En række offentlige ydelser og rettigheder, er aldersbetingede. Alder bliver således ofte brugt som objektive kriterium dels i forhold til lovgivning, dels i forhold til administration. Sådanne lovmæssige og administrative bestemmelser kan med direktivets nuværende ordlyd blive potentiel EF-stridige og ulovlige;

16. understreger behovet for at nedbringe de administrative byrder og tage højde for direktivforslagets betydning for økonomiske aktører, f.eks. SMV'erne og forbrugere;

17. bemærker, at direktivforslaget ikke sætter spørgsmål ved nationale kompetencer, når det gælder en definition af forholdet mellem kirke og stat eller tilsvarende institutioner og organisationer, undervisningens indhold og tilrettelæggelsen af undervisningssystemer, eller med hensyn til at lovgive om anerkendelse af ægteskabelig eller familiemæssig stand, reproduktive rettigheder, adoption og lignende.

Forbedring af de juridiske rammer

Regionsudvalget

18. anerkender behovet for at overveje, om der er brug for en stærkere EU-antidiskriminationslovgivning med henblik på at sikre ligebehandling og beskyttelse for alle, der lever og/eller arbejder i Europa;

19. noterer sig målsætningen om i praksis at skabe fuld ligestilling for sårbare grupper på uddannelsesområdet, i forbindelse med social beskyttelse, sociale ydelser og adgang til varer og tjenester;

20. opfordrer til håndhævelse af lovbestemmelser, som forbyder fysisk eller seksuelt misbrug og udnyttelse, hvor sådan håndhævelse mangler;

21. peger på behovet for solide retsprocedurer til beskyttelse af minoritetsgrupper mod vold og overgreb som følge af deres sårbarhed;

22. pointerer, at retsbeskyttelse er af fundamental betydning, men gentager, at ordninger, der er bragt i stand ved mægling, er at foretrække, eftersom mæglingsprocessen har en oplysende og myndiggørende funktion over for borgerne og giver institutioner og tjenesteudbydere mulighed for at foretage ændringer og forbedringer;

23. opfordrer Kommissionen og alle andre ansvarlige myndigheder til ikke blot at forbedre og fremme indførelse af mægling, navnlig social og kulturel mægling på lokalt og regionalt niveau, men også at fremme tværkulturelle kompetencer for tjenesteudbydere og deres ansatte, især i den offentlige sektor;

24. påpeger, at menneskesmugling og kommerciel udnyttelse af kvinder og børn stadig er udbredt i mange medlemslande, og at denne moderne form for slaveri underminerer fælles europæiske værdier og grundlæggende menneskerettigheder;

25. påpeger atter behovet for effektive foranstaltninger til at modvirke denne forkastelige praksis og opfordrer til, at den nuværende lovgivning styrkes og håndhæves mere effektivt. Udvalget plæderer desuden for, at der mobiliseres passende ydelser og fremgangsmåder til at oplyse indvandrere, særligt kvinder og børn, om eventuelle ulovlige migrationsmuligheder og udnyttelse. Der opfordres endvidere til tættere netværkssamarbejde gennem fælles metoder, og strategier på lokalt og regionalt plan og det anbefales, at der ydes social assistance til ofrene, hovedsageligt via uafhængige organisationer og foreninger;

26. påpeger, at forbuddet mod forskelsbehandling i henhold til direktivforslagets artikel 3 også skal gælde for alle personer i den private sektor. Da der her kan opstå fortolkningsproblemer, bør begrebet »den private sektor« defineres. Det er i den forbindelse vigtigt at sikre, at ejendomsretten og den dermed forbundne privatretsautonomi er forfatningsretligt beskyttet på medlemsstatsniveau og på EU-niveau;

27. understreger, at der ved vurderingen af, om en foranstaltning medfører en uforholdsmæssig stor byrde, også bør tages hensyn til et handicaps sværhedsgrad samt til de handicappedes forskellige behov uanset handicappets art (fysiske, mentale, sansemæssige eller indlæringsmæssige vanskeligheder).

Forbedring af de politiske redskaber

Regionsudvalget

28. minder om, at det er nødvendigt at kombinere antidiskriminationslovgivningen med politiske redskaber, som tager kampen op mod forskelsbehandling, stereotyper og nedsættende tale, således at komplekse og mange forskellige former for forskelsbehandling tackles så effektivt som muligt;

29. understreger, at direktivforslaget bør lægge vægt på, at princippet om ligebehandling integreres i andre politikker for at sikre, at alle former for forskelsbehandling tages med i overvejelserne i forbindelse med bevidstgørelse, udformning af de offentlige politikker og analyser af deres konsekvenser;

30. understreger, at ligestillings spørgsmål skal tackles i alle planer, politikker og programmer, og fremhæver relevansen af redskaber til integration af ligebehandling i andre politikker, navnlig høringer og direkte inddragelse af alle interessenter og underrepræsenterede grupper i samfundet;

31. skønner, at en social dialog, både på EU-niveau og med NGO'erne og andre repræsentative organisationer, er uundværlig, når der skal skabes forandring, eftersom forskellige sociale virkeligheder og løsninger identificeres gennem vidensdeling, fælles kompetencer og udveksling af bedste praksis;

32. er af den opfattelse, at et samarbejde med Europarådets udvalg for social samhørighed kan medvirke til at sikre effektiv integration af princippet om ligebehandling i andre politikker, og anerkender det arbejde, som udføres i den arbejdsgruppe om tværkulturelle færdigheder i forbindelse med sociale tjenester, som Kommissionen og Europarådet har oprettet;

33. bekræfter på ny, at de lokale og regionale myndigheder tillægger integration i samfundet stor betydning, og understreger, at særforanstaltninger kan spille en vigtig rolle, når det gælder om at sikre fair og rimelig adgang til personer eller grupper, der risikerer social udelukkelse fra varer eller tjenester;

34. opfordrer på det kraftigste til, at der sker en effektiv mobilisering af de instrumenter, der er til rådighed under strukturfondene, så der kan ydes støtte til foranstaltninger til fremme af social integration og øget adgang til arbejdsmarkedet, varer og tjenester samt til deltagelse i samfundet som helhed;

35. går ind for oplysningskampagner, som har til formål at informere de forskellige aktører om deres rettigheder og forpligtelser og tage kampen op med forskelsbehandling og chikane;

36. noterer sig og ser positivt på, at der i mange medlemsstater findes tjenester, som alle børn har adgang til, og som har til formål at oplyse og vejlede børn om deres rettigheder, og opfordrer alle medlemsstater til at indføre denne type tjenester for børn, men understreger samtidig behovet for, at børnene ikke mindst lærer om sammenhængen mellem rettigheder og pligter;

37. mener, at der er brug for mere information om sårbare gruppers problemer og behov, navnlig om uledsagede mindreaktuelle indvandrere, menneskesmugling, børns rettigheder, lavtløn-nede, lavindkomsthusholdninger samt forskelsbehandling på grund af religion/tro og seksuel orientering;

38. finder det vigtigt at indsamle data om ligestillings spørgsmål med henblik på en holistisk forklaring på den aktuelle situation, hvad angår forskelsbehandling, og støtter udarbejdelsen af fælles kriterier for dataindsamling og -analyse med henblik på pålidelige og sammenlignelige statistikker og data, uden at dette medfører nyt, unødvendigt bureaukrati.

Udvikling af målrettede tiltag

Regionsudvalget

39. går ind for individuelle løsninger på hver enkelt form for forskelsbehandling, eftersom de forskellige former for forskelsbehandling er indbyrdes meget forskellige;

40. påpeger, at nogle borgere i visse medlemsstater slås med flere forskellige diskriminerende hindringer, som f.eks. mangel på fyldestgørende sundhedspleje, pensionsordninger og fratrædelsesordninger, samt manglende adgang til en lang række praktiske og økonomiske varer og tjenester på grund af reelle vanskeligheder med at anvende moderne teknologi som f.eks. internettet;

41. tilskynder offentlige og private tjenesteudbydere til at sikre brugervenlige faciliteter, der respekterer den menneskelige værdighed og er tilpasset den enkeltes forudsætninger gennem passende information om de teknologiske aspekter;

42. minder om, at direktivforslaget også bør forbedre beskyttelsen af kvinder uden for arbejdsmarkedet, idet sexchikane, seksuelt misbrug og seksuel vold udgør en stadig trussel mod kvinders værdighed og sikkerhed;

43. påpeger, at kvinder som følge af kønsstereotyper og strukturelle og kulturelle barrierer i det formelle uddannelsessystem, medierne og det politiske liv stadig har højere risiko for at ende i fattigdom og social udstødelse på grund af lønforskelle og ugunstige sociale ydelser og pensionsrettigheder;

44. kræver lovgivning og politikker mod homofobi (navnlig hadske udtalelser og hadforbrydelser), hindringer for adgangen til en bolig, direkte forskelsbehandling i forbindelse med sundhedsydelser samt mobning og chikane i uddannelsessystemet, på arbejdsmarkedet og inden for erhvervsuddannelse;

45. understreger behovet for at forbedre lesbiskes, bøssers, biseksuelles og transseksuelles sociale integration og deltagelse i samfundet som helhed;

46. endvidere er det nødvendigt at sørge for, at tilpasninger i rimeligt omfang for handicappede og vanskeligt stillede personer udvides til også at omfatte øget deltagelse i og bedre adgang til uddannelse og erhvervsuddannelse, sundhedsydelser, bolig, transport, butikker, fritidsaktiviteter såvel som adgang til varer og tjenester på en måde, der er hensigtsmæssig og nødvendig for at sikre reel ligebehandling og for at undgå bureaukrati og misbrug af klageprocedurer;

47. noterer sig, at personer med psykiske problemer har større risiko for at blive socialt udstødt og udsat for fordomme. Derfor opfordres medlemslandene til at være særlig opmærksomme på disse grupper og gøre en større indsats for at hjælpe personer med psykiske problemer. Navnlig bør børn med psykiske problemer tilbydes en støtte, der modsvarer deres behov;

48. fastholder, at individer og grupper, der udsættes for forskelsbehandling, bør vises passende opmærksomhed gennem den nødvendige bistand til at overvinde deres vanskeligheder med at få adgang til og gennemføre skolegang, erhvervsuddannelse samt deltagelse i fritids- og kulturaktiviteter, som er grundlæggende elementer i et socialt liv.

Tiltag i forbindelse med forskelsbehandling af flere grunde

Regionsudvalget

49. mener, at EU-lovgivningen i højere grad bør tage højde for forskelsbehandling af flere grunde, først og fremmest ved at definere dette fænomen entydigt, med henblik på at beskytte og tilgodese behovene hos grupper og enkeltpersoner, som risikerer forskelsbehandling af flere grunde (indvandrere, navnlig kvinder og børn, romabørn, uledsagede mindreaktuelle, asylansøgere, handicappede, personer med psykiske problemer, og ældre fra etniske minoriteter osv.);

50. opfordrer inden for rammerne af de lokale og regionale myndigheders politik til at støtte og fremme specialiserede ligestillingscentre og -observatorier, der har kompetence til at beskæftige sig med alle former for forskelsbehandling og beskytte rettighederne for personer, som har flere af disse kendetegn og er en del af flere af disse grupper, og som dermed kan blive udsat for forskelsbehandling af flere grunde, til at yde hjælp til ofrene, gennemføre undersøgelser, udgive rapporter om forskelsbehandling af flere grunde og udføre alle funktioner på de områder, som direktivforslaget dækker.

Adgang til beskæftigelse af høj kvalitet

Regionsudvalget

51. påpeger, at forskelsbehandling kan føre til, at den enkelte ikke får brugt sit potentiale fuldt ud og dermed risikerer at havne i lavindkomstjob, hvilket igen gør det vanskeligere at få adgang til varer og tjenester som uddannelse og bolig, hvorefter resultatet bliver fattigdom og social udstødelse;

52. insisterer på, at barrierer for sikring af betalt beskæftigelse er en af hovedfaktorerne bag forskelsbehandling og social udstødelse, og at job præget af manglende stabilitet samt lavindkomstjob ofte varetages af socialt udsatte mennesker som f.eks. unge og ældre lønmodtagere, indvandrere og handicappede;

53. støtter frivillige chartre og andre incitamenter, som opmuntrer virksomhederne til at anvende metoder, der fremmer ikke-forskelsbehandling og lige muligheder, f.eks. brugen af mangfoldighedsledelse i virksomhederne, da dette ikke kun kommer arbejdsgiverne, men også de ansatte og kunderne til gode;

54. selv om principperne om ikke-forskelsbehandling og ligebehandling er et vigtigt spørgsmål fra alle menneskers perspektiv, peger udvalget specielt på, at børn og romaer befinder sig i en særligt udsat situation i Europa.

Social integration af romaer

Regionsudvalget

55. gentager behovet for i langt højere grad at give romaerne del i arbejdsmarkedet og efteruddannelse samt at anerkende deres bidrag hertil og påpeger nødvendigheden af delt ansvar for at forbedre deres adgang til varer og tjenester som bolig og sundhed, mindske risikoen for fattigdom og for at blive udsat for vold og mishandling samt beskytte romabørn imod sygdom, børneprostitution, seksuelt misbrug og børnehandel;

56. anerkender, at det er vigtigt at anvende særforanstaltninger for at reducere eller afskaffe forskelsbehandling af romaer og fremme ligebehandlingen af dem samt fremskynde deres sociale integration;

57. opfordrer til effektiv brug af Den Europæiske Socialfond med henblik på udvikling af konstruktive kampagner og oplysningskampagner vedrørende betydningen af romaernes bidrag til samfundet. Ligeledes efterlyses der yderligere jobskabelsesordninger, bekæmpelse af analfabetisme, erhvervsuddannelse, stipendiatier til studerende på de højere

uddannelsestrin, særlige målrettede ydelser, der modsvarer romaernes behov (f.eks. sundhedsydelser til kvinder), og andre ydelser, som er nødvendige for social integration af romabørn, såsom velorganiserede pasningsordninger og beskyttelse samt erhvervsuddannelse (navnlig sprogkunderskaber);

58. anbefaler Kommissionen at styrke indsatsen mod kønsdiskrimination på områderne: uddannelse, sundhed, sociale ydelser og social beskyttelse. Regionsudvalget anmoder om, at alle former for forskelsbehandling omgærdes af den samme beskyttelse, og at Kommissionen udarbejder en tidsplan for, hvornår dette skal være en realitet.

Regionsudvalgets anbefalinger

Regionsudvalget

59. ser stereotyper i uddannelsessystemet, på arbejdsmarkedet og i medieverdenen som en væsentlig barriere for ligebehandling og social integration og slår til lyd for, at de fjernes. Det er vigtigt at sikre, at børn i en tidlig alder lærer at have respekt for og kunne fungere sammen med elever fra andre etniske eller religiøse minoriteter og elever med handicaps;

60. mener, at direktivforslagets henstillinger bør suppleres af praktisk uddannelse og konferencer med de relevante aktører for at informere disse om det fulde potentiale ved at medtænke ligebehandling på andre politikområder med henblik på at opnå ligestilling;

61. understreger, hvor vigtigt det er at uddanne fagfolk fra forskellige sektorer (læger, lærere, mediefolk osv.) og personale hos offentlige myndigheder på alle niveauer samt fra service-sektoren i tværkulturelle færdigheder og social og kulturel formidling, således at man kan fjerne enhver diskriminerende, krænkende eller ufølsom adfærd, sætte spørgsmålstegn ved stereotyper og gøre fagfolkene opmærksomme på de særlige behov hos forskellige slags personer med forskellige behov;

62. er bekymret for mandlige og kvindelige indvandrere, som har større risiko for at ende i fattigdom og social udstødelse, når de bliver udnyttet på deres arbejdsplads, og mener, at uddannelse (navnlig bedre sprogkunderskaber) og erhvervsuddannelse til etniske minoriteter vil anspore mandlige og kvindelige indvandrere til at finde et bedre arbejde;

63. er særlig bekymret for indvandrerkvinder, da de risikerer at blive udsat for fysisk eller seksuelt misbrug i forbindelse med beskæftigelse, ægteskab eller prostitution. De bør informeres om de faktiske forhold og farer i potentielle værtslande, så de bedre kan undgå at blive ofre for menneskehandel. De må desuden sikres bedre beskyttelse og integration, så de til fulde kan nyde godt af deres menneskerettigheder;

64. foreslår oprettelse af en særlig fond for uledsagede mindreårige indvandrere, som kan hjælpe de regioner, hvis opgave det er at beskytte disse børn, med at give dem samme muligheder som andre børn på deres alder og integrere dem i værtslandet, for derigennem at forhindre den dobbelte forskelsbehandling, som de kan blive udsat for som mindreårige og indvandrere;

65. påpeger, at asylsøgning er et socialt problem med økonomiske og andre konsekvenser, og at det bør behandles som sådant, først og fremmest ved fremme af social integration af asylansøgere, navnlig mindreårige og unge, gennem delt ansvar og ligebehandling i adgangen til varer og tjenester;

66. støtter gennemførelsen af aktive uddannelsesordninger for at fremme ikke-forskelsbehandling og lige muligheder for alle og bidrage til opfyldelsen af Lissabon-målene gennem løbende fornyelse af kvalifikationer og en positiv indstilling over for livslang læring;

67. bemærker, at grupper med andre behov kræver skræddersyede foranstaltninger, f.eks. erhvervsuddannelse til romaer, indvandrere og ældre arbejdsløse, for at sikre deres integration på arbejdsmarkedet, it-uddannelse for ældre, så deres magt som forbrugere og købekraft forbedres, bekæmpelse af analfabetisme blandt kvinder og børn i landdistrikterne og blandt fattige kvinder og børn, rådgivning for handicappede, lavindkomstmodtagere og børn af lavindkomstmodtagere osv.;

68. understreger, at der er et behov for at udvikle oplysningskampagner, som henleder alles opmærksomhed på direktivforslagets henstillinger, oplyser interessenterne om deres rettigheder og pligter og forklarer konkrete tiltag og procedurer, som skal hjælpe ofrene;

69. fremhæver den centrale rolle, som spilles af ligestillingsorganer og organisationer, der varetager interesserne for personer, som risikerer diskrimination og forskelsbehandling, idet disse videreformidler information, navnlig gennem offentliggørelse af kulturelt følsomt og målgruppespecifikt materiale, oplysningskampagner på internettet og konferencer, og understreger, at information skal være klart målrettet mod bestemte grupper;

70. minder om, at gennemførelsen af det foreslåede direktiv kræver tilstrækkelige menneskelige og økonomiske ressourcer (hovedsageligt gennem PROGRESS-fondene), hvis alle former for forskelsbehandling skal dækkes;

71. vil opfordre alle lokale og regionale myndigheder til at fremme ikke-forskelsbehandling på lokalt og regionalt niveau ved at slå til lyd for respekt for menneskerettighederne og opbygge tillid gennem en konstruktiv dialog, der myndiggør borgerne og gør samfundet mere demokratisk, idet polarisering begrænses til et minimum og social samhørighed styrkes. Regionsudvalget bør desuden slå til lyd for forskellighedens værdi, lovprise dens dynamiske natur som en kilde til innovation og kreativitet, fremgang og velfærd for alle i overensstemmelse med grundlæggende værdier som menneskerettigheder, retssamfundet og demokrati.

Bruxelles, den 18. juni 2009

Luc VAN DEN BRANDE

*Formand for
Regionsudvalget*

ABONNEMENTSPRISER 2009 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 000 EUR pr. år (*)
EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. måned (*)
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig cd-rom	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	700 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	70 EUR pr. måned
EU-Tidende, C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	40 EUR pr. måned
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ cd-rom	22 officielle EU-sprog	500 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, cd-rom, 2 udgaver pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	360 EUR pr. år (= 30 EUR pr. måned)
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

(*) Enkeltnumre: til og med 32 sider: 6 EUR
fra 33 til og med 64 sider: 12 EUR
over 64 sider: Prisen fastsættes i hvert enkelt tilfælde.

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én cd-rom.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnenter

Publikationer, der er produceret af Kontoret for Den Europæiske Unions Publikationer (Publikationskontoret) med salg for øje, kan købes gennem vore salgsgenter. Listen over salgsgenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Kontoret for Den Europæiske Unions Publikationer

DA